" பரிபுரக் கம்பலை யிருசெவி யுண்ணும்
குடக்கோச் சேரன் கிடைத்திது காண்கென
மதிமலி புரிசைத் திருமுகங் கூறி
அன்புருத் தரித்த வின்பிசைப் பாணன்
பெறநிதி கொடுக்கென வுறவிடுத் தருளிய
மாதவர் வழுத்துங் கூடற் கிறைவன் "

எனக் கல்லாடத்தும் இவ்வரலாறு குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. (௰)

[கலி விருத்தம்]

வாங்கிய திருமுக மணிப்பட் டாடையிட்
டாங்கிறை யடிபணிந் தகன்று பத்திரன்
ஓங்கிய கோயிலை வலங்கொண் டொல்லென
நீங்கிமேல் வரைப்புல நெறிக்கொண் டேகுவான்.

(இ - ள்.) வாங்கிய திருமுகம் - பெற்ற திருமுகத்தை, மணி - அழகிய. பட்டு ஆடை இட்டு - பட்டாடையில் வைத்து, இறை அடிபணிந்து - இறைவன் திருவடியை வணங்கி, ஆங்கு அகன்று - அங்கு நின்றும் நீங்கி, பத்திரன் - பாணபத் திரன், ஓங்கிய கோயிலை வலம்கொண்டு - உயர்ந்த திருக்கோயிலை வலம்வந்து, ஒல் லென நீங்கி - விரைந்து அகன்று, மேல்வரைப் புலம் நெறிக்கொண்டு ஏகுவான் - மேற்றிசையிலுள்ள மலைநாட்டிற்கு வழிக்கொண்டு செல்வானாயினன்.

ஒல்லென, விரைவுக் குறிப்பு. வரைப்புலம் - மலைநாடு. (கக)

கொல்லையுங் குறிஞ்சியுங் கொதிக்கும் வெம்பரற்
கல்லத ரத்தமுங் கடந்து முட்புறப்
பல்சுளைக் கனியடி யிடறப் பைப்பைய
நல்வளங் கெழுமலை நாடு நண்ணினன்.

(இ - ள்.) கொல்லையும் குறிஞ்சியும் - முல்லைநிலத்தையும் குறிஞ்சி நிலத்தையும், கொதிக்கும் வெம்பரல்கல் அதர் அத்தமும் கடந்து - கொதிக்கின்ற வெய்ய பருக்கைக் கற்களையுடைய வழியினையுடைய பாலை நிலத்தையும் கடந்து, முள்புறம் பல் சுளைக்கனி அடி இடற - புறத்தில் முட்களையும் பல சுளைகளையுமுடைய பலாக் கனிகள் அடியில் இடற, பைப்பைய - மெல்லமெல்ல, நல்வளம்செழு மலை நாடு நண்ணினன் - நல்ல வளங்கள் நிறைந்த மலைநாட்டினை அடைந்தான்.

மலைவளங் கூறுவார் 'கனியடியிடற' என்றார். பையப் பைய என்பது முன் மொழியிறுதி அகரம் மெய்யொடுங் கெட்டுப் பைப்பைய என்றாயது. (கஉ)

அலைகட னெடுந்துகி லந்த நாடெனுந்
தலைமக டனக்குவான் றடவு குன்றுபூண்
முலையென விளங்கின முகத்திற் றீட்டிய
திலகமே யானது திருவஞ் சைக்களம்.

(இ - ள்.) அலை கடல் நெடுந்துகில் - அலைக்கின்ற நெடிய கடலினை ஆடையாக வுடைய, அந்த நாடு எனும் தலைமகள் தனக்கு - அந்த நாடு என்கின்ற தலைவிக்கு, வான் தடவு குன்று - விண்ணினை அளாவியமலைகள், பூண்முலை என விளங்கின - அணிகளையுடைய கொங்கைகள்போல விளங்கின; திருவஞ்சைக்களம்-திருவஞ்சைக் களம் என்னும் பதி, முகத்தில் தீட்டிய திலகமே ஆனது - அம்மாதின் முகத்தில் இட்ட திலகமே போன்று விளங்கியது.

பூண்முலையும் திலகமும் மகளிர்க்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாதல் உணர்க. (கங)

அறமக ளாக்கமு மலரின் மேயசெந்
திறமக ளாக்கமு நீதி சான்றபோர்
மறமக ளாக்கமும் வடசொற் றென்கலைத்
திறமக ளாக்கமுஞ் சிறந்த தந்நகர்*.

(இ - ள்.) அறமகளாக்கமும் - அறமகளாலாய தருமச்செல்வமும், அலரில் மேய செந்திறமகள் ஆக்கமும் - தாமரை மலரில் வசிக்குந் திருமகளாலாய பொருட் செல்வமும், நீதிசான்ற போர் மறமகள் ஆக்கமும் - நீதியமைந்த போருக்குரிய கொற்றவையாலாய வீரச்செல்வமும், வடசொல் தென்கலைத்திறமகள் ஆக்கமும் - வடமொழி தென்மொழி யென்னும் பகுப்பினையுடைய கலைமகளாலாய கல்விச் செல்வமும், சிறந்தது அந்நகர் - சிறக்கப்பெற்றது அந்நகரம்.

அறமகள் - தருமதேவதை. செந்திறமகள் - செய்யாள்; இலக்குமி. நீதியுடன் கூடாத போர் வென்றி வீரமாகாதென்பார் 'நீதிசான்ற போர்' என்றார். ஆக்கம் - ஆகியது. (கச)

மண்புக ழந்நகர் மறுகின் மாடொரு
தண்புனற் சாலையிற் சார்ந்து ளானிப்பால்
விண்புகழ் நீதியவ் வேந்தற் கன்றிராக்
கண்புனை நுதலினர் கனவிற் றோன்றினர்.

(இ - ள்.) மண்புகழ் அந்நகர் மறுகின்மாடு - புவி முழுதும் புகழும் அந்த நகரின் வீதியின்கண், ஒரு தண்புனல் சாலையில் சார்ந்துளான் - ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தரிற் றங்கினன்; இப்பால் - இப்புறம், விண் புகழ் நீதி அவ்வேந்தற்கு - வானுலகும் புகழும் நீதியினையுடைய அச் சேர வேந்தற்கு, அன்று இரா - அன்று இரவில், கண்புனை நுதலினர் கனவில் தோன்றினர் - கண் பொருந்திய நெற்றியையுடைய இறைவர் கனவிலே தோன்றியருளினர்.

மலைநாடு நண்ணின பத்திரன் அஞ்சைக்களத்து மறுகிலே தண்ணீர்ப்பந்தலிற் சார்ந்திருந்தனன் என்க. மண், விண் என்பன ஆகுபெயர்கள். (கரு)

(பா - ம்.) * சிறந்தவந்நகர்.

தென்னவன் மதுரையி லிருக்குஞ் சித்தர்யாம்
நின்னிடை வந்துளே நின்னைக் கண்டுதான்
நன்னிதி வேண்டநம் மோலை கொண்டுநம்
இன்னிசைப் பாணபத் திரனிங் கெய்தினன்.

(இ - ள்.) நின்னிடை வந்துளேம் யாம் - நின்னிடத்து வந்துளேமாகிய யாம், தென்னவன் மதுரையில் சித்தர் - பாண்டியனது மதுரையிலுள்ள சித்தராவேம்; நின்னைக் கண்டு - உன்னைப்பார்த்து, நல்நிதி வேண்ட - நல்ல பொருள் வேண்டுதற் பொருட்டு, நம் ஓலைகொண்டு - நமது திருமுகம் பெற்றுக்கொண்டு, நம் இன்இசைப் பாணபத்திரன் - நமது இன்னிசைபாடும் பாணபத்திரன், இங்கு எய்தினன் - இங்கு வந்தனன். (கசு)

மற்றவற் கருநிதி கொடுத்து மன்னநீ
தெற்றென வரவிடு கென்று சித்தர்தாஞ்
சொற்றனர் போயினர் சுரக்குந் தண்ணளி
ஒற்றைவெண் குடையின னுறக்க நீங்கினன்.

(இ - ள்.) மன்னநீ- மன்னனே நீ, அவற்கு அருநிதி கொடுத்து - அப்பத்திரனுக்கு அரிய பொருள் கொடுத்து, தெற்றெனவரவிடுக என்று - விரைந்து வரவிடக்கடவை என்று, சித்தர் தாம் சொற்றனர் போயினர் - சித்தமூர்த்திகள் கூறி மறைந்தனர்; சுரக்கும் தண் அளி-உயிர்களிடத்துச் சுரந்தெழும் தண்ணிய அருளையுடைய, ஒற்றை வெண்குடையினன் - ஒப்பற்றவெண்குடையையுடைய சேரமான் பெருமாள், உறக்கம் நீங்கினன் - துயிலுணர்ந்தனன்.

தெற்றென, விரைவு குறித்தது. விடுகென, அகரந்தொக்கது. சொற்றனர், முற்றெச்சம். மற்று, தாம் என்பன அசைகள். (கஎ)

கங்குல்வாய்க் கண்டவக் கனவைப் பெண்ணையந்
தொங்கலான் றமரொடு சொல்லிச் சேற்கணாள்
பங்கினன் றிருமுகங் கொணர்ந்த பத்திரன்
எங்குளான் கொல்லெனத் தேட வெண்ணுவான்.

(இ - ள்.) பெண்ணையந் தொங்கலான் - அழகிய பனம் பூ மாலையை யணிந்த அவ்வேந்தன், கங்குல்வாய்க்கண்ட அக்கனவை - இரவிலே கண்ட அக்கனவினை, தமரொடு சொல்லி - அமைச்சரோடு கூறி, சேல்கணாள் பங்கினன் திருமுகம் கொணர்ந்த பத்திரன் - அங்கயற் கண்ணியார் பங்கனது திருமுகத்தைக்கொண்டு வந்த பாணபத்திரன், எங்குளான் கொல்லென - எங்கிருக்கின்றானோ என்று, தேட எண்ணுவான் - தேடக் கருதுவான்.

அம், சாரியையுமாம். கொல், ஐயப்பொருட்டு. (கஅ)

மற்றவர் தமைத்துரீஇ வருக தில்லெனக்
கொற்றவ னேவலோர் குறுகி மாடமுந்
தெற்றியு நியமமு மன்றுஞ் சென்றுசென்
றெற்றிகழ் மணிநக ரெங்குந் தேடுவார்.

(இ-ள்.) அவர் தமைத் துரீஇ வருகதில்லென - அப்பாணபத்திரரைத் தேடிக் கண்டு வருக என்று கட்டளையிட, கொற்றவன் ஏவலோர் - அரசன் ஏவலாளர், குறுகி - சென்று, மாடமும் தெற்றியும் - மாடங்களிலும் திண்ணைகளிலும், நியமமும் மன்றும் - கடைவீதிகளிலும் மன்றங்களிலும், எல் திகழ் மணி நகர் எங்கும் - சூரியனைப்போல விளங்கும் அழகிய நகரின் எவ்விடத்தும், சென்று சென்று தேடுவார் - போய்ப்போய்த் தேடுவாராயினர்.

மற்று, அசை. துரீஇ - துருவி; சொல்லிசை யளபெடை. தில், விழைவுப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல்; கால விரைவுப்பொருளில் வந்ததென்பாரு முளர். தெற்றி - அம்பலமுமாம். நியமம் - கடைவீதி. சென்று சென்று, தொழிற் பயில்வுப் பொருளில் வந்த அடுக்கு. (கக)

தருமநீர்ப் பந்தரி னிருக்குந் தந்திரி
வருமிசைக் கிழவனைக் கண்டு வல்லைபோய்த்
திருமகற் குணர்த்தினர் சேனையோ டெழீஇப்
பெருமகன் பாணர்தம் பிரானை நண்ணினன்.

(இ - ள்.) தரும நீர்ப் பந்தரின் இருக்கும் - அறத்தின் பொருட்டு வைத்த நீர்ச் சாலையில் இருக்கும், தந்திரி வரும் இசைக்கிழவனைக்கண்டு - யாழ் கைவந்த பாணபத்திரனைக் கண்டு, வல்லை போய் - விரைந்து சென்று, திருமகற்கு உணர்த்தினர் - வேந்தனுக்குத் தெரிவித்தனர்; பெருமகன் - அவ்வரசர் பெருமானும், சேனையோடு எழீஇ - நால்வகைப் படையோடும் எழுந்து, பாணர்தம் பிரானை நண்ணினன் - பாணர் பெருமானை அடைந்தனன்.

தந்திரி, ஆகுபெயர். வரும் - கைவரும். எழீஇ, சொல்லிசையளபெடை. (உ0)

கண்டனன் முகிழ்த்தகைக் கமலஞ் சென்னிமேற்
கொண்டனன் பாடினன் கூத்து மாடினன்
தண்டென வீழ்ந்தன னன்பிற் றண்ணறு
வண்டென மகிழ்ந்தனன் மன்னர் மன்னனே.

(இ - ள்.) மன்னர் மன்னன் - அரசர்க்கரசனாகிய சேரமான், கண்டனன் - பத்திரனைக் கண்டு, அன்பில் - அன்பினால், முகிழ்த்த கைக்கமலம் - கூப்பிய கைத்தாமரைகளை, சென்னிமேல் கொண்டனன் - தலையின்மேற் கொண்டு, பாடினன் கூத்தும் ஆடினன் தண்டு என வீழ்ந்தனன் - பாடி ஆனந்தக்கூத்தாடித் தண்டம் போற் கீழே வீழ்ந்து, தண் நறு வண்டு என மகிழ்ந்தனன் - குளிர்ந்த தேனைக் கண்டு வண்டு மகிழ்வது போல மகிழ்ந்தான்.

மகிழ்ந்தனன் என்பதொழிந்த ஏனைய முற்றுக்களெல்லாம் எச்சமாயின; முற்றாகவே நிறுத்தித் தனித்தனி முடித்தலுமாம். வருஞ்செய்யுளிலும் இங்ஙனங் கொள்க. (உக)

வாங்கினன் றிருமுக மலர்க்க ணொற்றினன்
தாங்கினன் முடிமிசைத் தாமம் போன்மகிழ்
தூங்கினன் றடங்கணீர் துளிப்ப மெய்யெலாம்
வீங்கினன் பொடிப்பெழ வேந்தர் வேந்தனே.

(இ - ள்.) வேந்தர் வேந்தன் - மன்னர் பெருமானாகிய சேரமான், திருமுகம் வாங்கினன் - திருமுகத்தினை ஏற்று, மலர்க்கண் ஒற்றினன் - மலர் போன்ற கண்களில் ஒற்றி, முடிமிசை தாமம் போல் தாங்கினன் - தலையின் மேல் மாலைபோல் தாங்கி, மகிழ்தூங்கினன் - மகிழ்ச்சிமிக்கு, தடம் கண் நீர்துளிப்ப - பெரிய கண்களினின்றும் ஆனந்த வருவி சொரியவும், மெய் எலாம் பொடிப்பு எழ - உடல் முழுதும் புளகம் போர்ப்பவும், வீங்கினன் - பூரித்தான்.

பொடிப்பு - மயிர் முகிழ்ப்பு. திருத்தொண்டர் புராணத்தில் இவ்வரலாறு கூறுமிடத்துள்ள,

“அடியேன் பொருளாத் திருமுகங்கொண் டணைந்த தென்ன வவர்தாமும்
கொடிசேர் விடையார் திருமுகங்கைக் கொடுத்து வணங்கக் கொற்றவனார்
முடிமேற் கொண்டு கூத்தாடி மொழியுங் குழறிப் பொழி கண்ணீர்
பொடியார் மார்பிற் பரந்துவிழப் புவிமேற் பலகால் விழுந்தயர்வார்”

என்னுஞ்செய்யுள் இங்கு நோக்கற்பாலது. (உஉ)

[எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக் கூடன்
மேயசிவன் யாமெழுதி விடுக்கு மாற்றம்
நன்னர்முகி லெனப்புலவர்க் குதவுஞ் சேர
நரபாலன் காண்கதன்போ னம்பா லன்பன்
இன்னிசையாழ்ப் பத்திரன்றன் மாடே போந்தா
னிருநிதியங் கொடுத்துவர விடுப்ப தென்னத்
தென்னர்பிரான் றிருமுகத்தின் செய்தி நோக்கிச்
சேரர்பிரான் களிப்பெல்லை தெரியா னாகி.

(இ - ள்.) மின் அவிரும் செம்பொன் மணிமாடக் கூடல் - ஒளி விளங்கும் சிவந்த பொன்னாலாகிய அழகிய மாடங்கள் நெருங்கிய கூடற்பதியின்கண், மேய சிவன் யாம் - எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானாகிய யாம், எழுதி விடுக்கும் மாற்றம் - எழுதி அனுப்புஞ் செய்தி, நன்னர் முகில் என - நல்ல மேகம்போல, புலவர்க்கு உதவும் சேர நரபாலன் காண்க - புலவர்களுக்கு வரையாதளிக்கும் சேர வேந்தன் காண்க; இன் இசை யாழ்ப்பத்திரன் - இத்திருமுகங் கொண்டு வரும் இனிய இசையினையுடைய யாழில் வல்ல பாணபத்திரன், தன்போல் நம்பால் அன்பன் - தன்னைப்போல நம்மிடத்து அன்புடையான், தன் மாடே போந்தான்-அவன் தன்னிடத்து வருகின்றான், இரு நிதியம் கொடுத்து வரவிடுப்பது என்ன - (அவனுக்கு) மிக்க பொருள் கொடுத்து அனுப்புவது என்று, தென்னர் பிரான்-பாண்டியர் பெருமானாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் (வரைந்தருளிய) திருமுகத்தின் செய்தி நோக்கி - திருமுகத்தின் செய்தியை நோக்கி, சேரர் பிரான் களிப்பு எல்லை தெரியானாகி - சேரர் பெருமான் மகிழ்ச்சியின் வரம்பினை அறியாதவனாகி.

நரபாலன் எனவும், தன் எனவும் படர்க்கையாற் கூறினார்; திருமுகத்தில் இங்ஙனங் கூறுவது மரபு. தன்போல் - நின்னைப்போல். தன்மாடு - நின் பக்கல். விடுப்பது, வியங்கோள். எல்லை தெரியாத களிப்புடையனாகி யென்க. (உங)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பொன்னின் றளிகை மிசைவைத்துப் புழைக்கை மதமான் றலையேற்றி
மன்னுங் கொளையாழ்ப் புலவனைமுன் வைத்துப் பின்னே தானிருந்து
மின்னுங் கதிர்கா லிணைக்கவரி வீசிப் பலவே றியங்கலிப்பத்
தென்னென் றளியா ரிசைத்தாரான் றிருமா நகரை வலஞ்செய்யா.

(இ - ள்.) பொன்னின் தளிகை மிசை வைத்து -(அத்திருமுகத்தைப்) பொற் பீடத்தின் மேல் வைத்து, புழைக்கை மதமான் தலை எற்றி - துளை பொருந்திய கையையும் மதத்தையுமுடைய யானையின் தலையில் எற்றி, மன்னும் கொளையாழ்ப் புலவனை முன் வைத்து - பெருமை பொருந்திய இசையமைந்த யாழ்ப் புலவனாகிய பாண பத்திரனை முன்னர் வைத்து, தான் பின்னே இருந்து - தான் பின்னே அமர்ந்து, மின்னும் கதிர்கால் இணைக் கவரி வீசி - விளங்கும் ஒளியினை வீசும் இரட்டைக் கவரிகளை வீசி, பலவேறு இயம் கலிப்ப - பலவகை வாச்சியங்களும் ஒலிக்க, தென்னென்று அளி ஆர் இசைத்தாரான் - தென்னென்று வண்டுகள் மொய்த்து இசை பாடும் மாலையை யணிந்த சேரமான் பெருமான், திருமாநகரை வலம் செய்யா - அழகிய பெரிய நகரை வலஞ் செய்வித்து.

கொளை - இசைப்பாட்டு. இரண்டு கையாலும் இரு பக்கத்தும் கவரி வீசினான் என்க. தென்னென்று, இசைக் குறிப்பு. (உச)

பஞ்சு தடவுஞ் சீறடியார் பலமங் கலங்கொண் டெதிர்போத
மஞ்சு தடவு நீள்குடுமி மாட மனையிற் கொடுபோகி
நஞ்சு தடவு மணிகண்ட னன்பன் றனை*நன் னீராட்டி
அஞ்சு தடவி யோவியஞ்செய் தமைத்த மணிமண் டபத்தேற்றி.

(இ - ள்.) பஞ்சு தடவும் சீறடியார் - செம்பஞ் சூட்டிய சிறிய அடியினையுடைய மகளிர், பல மங்கலம் கொண்டு எதிர்போத - அட்ட மங்கலங்களையும் ஏந்தி எதிர் வர, மஞ்சு தடவு நீள் குடுமி மாடம் மனையில் - முகிலை அளாவும் உயர்ந்த

(பா - ம்.) * நண்பன்றனை.

சிகரம் பொருந்திய மாடத்தையுடைய அரண்மனையின் கண், கொடு போகி - கொண்டு சென்று, நஞ்சு தடவும் மணி கண்டன் அன்பன் தனை - நஞ்சு அளாவிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்பனாகிய பத்திரனை, நல் நீர் ஆட்டி - மணம் பொருந்திய நீரால் மஞ்சனஞ் செய்வித்து, அஞ்சு தடவி ஓவியம் செய்து அமைத்த - ஐவகை நிறங்களும் தடவி ஓவியம் வரைந் தமைத்த, மணி மண்டபத்து எற்றி - மணிகள் அழுத்திய மண்டபத்தில் எழுந்தருள்வித்து.

மணிகண்டன் - நீல மணிபோலும் கரிய திருமிடற்றையுடையன். அஞ்சு, ஐந்து என்பதன் போலி; நிறத்திற்கு ஆகு பெயர். (உரு)

அம்பொற் றவிசிட் டருச்சனைசெய் தாறு சுவையின் னமுதருத்திச்
செம்பொற் கலவை நறுஞ்சாந்தந் திம்பூ வாதிமுகவாசம்
பைம்பொற் கலத்து வெள்ளிலைதீம் பழுக்காய் பிறவு முறைநல்கி
உம்பர்க் கிறைவன் றிருமுகத்தி லுய்ப்ப தெனலா லுய்த்துமென.

(இ - ள்.) அம்பொன் தவிசு இட்டு - அழகிய பொன்னாலாகிய தவிசளித்து, அருச்சனை செய்து - அருச்சித்து, அறுசுவை இன் அமுது அருத்தி - அறுவகைச் சுவையு முடைய இனிய அமுதினை உண்பித்து, செம்பொன் கலவை நறுஞ் சாந்தம் - சிவந்த பொன்னிறம் வாய்ந்த நறிய கலவைச் சந்தனமும், திம்பூ ஆதி முகவாசம் - தீம்பூமுதலிய முகவாசமும், பைம்பொன் கலத்து-பசியபொற்றட்டின்கண், வெள்ளிலை தீம்பழுக்காய் பிறவும் - வெற்றிலையும் இனிய பாக்கும் பிறவுமாகிய வற்றை, முறை நல்கி - முறைப்படி கொடுத்து, உம்பர்க்கு இறைவன் திருமுகத்தில் - தேவர்கட்குத் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் அருளிய திருமுகத்தின் கண், உய்ப்பது எனலால் - வரவிடுப்பது என்று கட்டளை யிருத்தலால், உய்த்தும் என - அங்ஙனமே செய்வோமென்று கருதி.

தவிசிட்டு - தவிசில் இருக்கச் செய்து என்க. செம்பொற் கலவை - பொற் சுண்ணம் முதலியன கலந்தவையுமாம். முகவாசம் இவை யென்பதனை,

"தக்கோலம் தீம்பூத் தகைசால் இலவங்கம்
கற்பூரம் சாதியோ டைந்து"

என்பதனால் உணர்க. (உசு)

செம்பொ னறையைத் திறந்தழைத்துக் காட்டி யினைய திருவெல்லாம்
உம்பர் பெருமா னடியிர்நீ ருடையீர் கவர்ந்து கொண்மினென
இம்பர் நிழற்றும் வெண்குடையா னிசைப்ப வெதிர்தாழ்ந் திசைக்கிழவன்
நம்ப னருளுக் குரியிர்நீர் நல்கிற் றமையு மெனக்கென்ன.

(இ - ள்.) செம்பொன் அறையைத் திறந்து - கருவூலத்தைத்திறந்து, அழைத்து-(பாணபத்திரனை) அழைத்து, காட்டி - காண்பித்து, இனைய திரு எல்லாம் - இந்தச் செல்வம் அனைத்தையும், உம்பர் பெருமான் அடியீர் - தேவர் பெருமானாகிய இறைவனுக்கு அடியீராகிய, நீர் உடையீர் - நீரே உடையீர், கவர்ந்து கொள் மின் என - கைக்கொள்ளுமென்று, இம்பர் நிழற்றும் வெண்குடையான் இசைப்ப - இந்நிலவுலகிற்கு நிழல் செய்யும் வெள்ளியகுடையையுடைய சேரமன்னன் கூற, எதிர் தாழ்ந்து இசைக்கிழவன் - இசைக்கு உரிய பாணபத்திரன் எதிர் வணங்கி, நம்பன் அருளுக்கு உரியீர் நீர் - இறைவன் திருவருளுக்குரியீராகிய நீர், நல்கிற்று எனக்கு அமையும் என்ன - தந்தது எனக்குப் போதியதென்று கூற.

யாவும் உம்முடையனவே கைக்கொள்ளும் என்ன அங்ஙனம் வேண்டாம் நீர் கொடுக்குமளவு அமையுமென்று பாணர் கூற வென்க. (உஎ)

மன்னன் றனெண் ணியவாற்றால் வழங்க வழங்க மறுத்துமறுத்
தின்ன றீரு மிசைக்கிழவ னிலங்கும் பொலம்பூ ணிருநிதியம்
பொன்னஞ் சிவிகை கரிபரிமான் பொற்பட் டாடை பலபிறவுந்
தன்ன வென்னு* மளவாற்றாற் றனே கொள்ளத் தார்வேந்தன்.

(இ - ள்.) மன்னன்-சேரமான் பெருமாள், தான் எண்ணிய வாற்றால் வழங்க வழங்க - எல்லாப்பொருளும் அவருடையன வென்று தான் கருதியபடி கொடுக்கக் கொடுக்க, இன்னல் தீரும் இசைக்கிழவன் மறுத்துமறுத்து - துன்பம் நீங்கும் பாண பத்திரன் அவற்றை மறுத்து மறுத்து, இலங்கும் பொலம் பூண் - விளங்குகின்ற பொன்னணிகளையும், இருநிதியம் - பெரிய நிதியையும், பொன் அம் சிவிகை - பொன் னாலாகிய அழகிய சிவிகைகளையும், பல கரி பரி மான் பொன்பட்டு ஆடை - பல யானைகளையும் குதிரைகளையும் பொன்னாலாகிய பட்டாடைகளையும், பிறவும் - பிற வற்றையும், தன்ன என்னும் அளவாற்றால் கொள்ள - தனக்கு அமைவன வென்னும் அளவின் வகையால் ஏற்றுக்கொள்ள, தார் வேந்தன் - மாலையையணிந்த மன்னனாகிய சேரமான்.

அரசன் யாவற்றையும் கொடுக்கக் கொடுக்க அவையனைத்தையும் கொள்ளாது மறுத்துத் தனக்கு அமையுமளவாகக் கொள்ள வென்க. தன்னம் என்பது பாட மாயின் அரசன் கருத்துக்குச் சிறிய வென்று தோன்றுமளவாக என உரைக்க. தன்னம் - சிறுமை. தான், ஏ அசைகள்.

"பரந்த நிதியின் பரப்பெல்லாம் பாண னார்பத் திரனார்க்கு
நிரந்த தனங்கள் வெவ்வேறு நிரைத்துக் காட்டி மற்றிவையும்
உரந்தங் கியவெங் கரிபரிகண் முதலா வுயிருள் ளனதனமும்
புரந்த வரசுங் கொள்ளுமென மொழிந்தார் பொறையர் புரவலனார்"

"பாண னார்பத் திரனாரும் பைம்பொன் மௌலிச் சேரலனார்
காணக் கொடுத்த விவையெல்லாம் கண்டு மகிழ்வுற் றதிசயித்துப்
பேண வெனக்கு வேண்டுவன வடியேன் கொள்ளப் பின்னுகனார்
ஆணை யரசு மரசுறுப்புங் கைக்கொண் டருளு மெனவிறைஞ்ச" (உஅ)

என்பன திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுட்கள்.

(பா - ம்.) * தன்னதென்னும்.

பின்னே ழடியோ சேட்சென்று பெருமை சான்ற வரிசையினற்
றன்னே ரிசையான் றனைவிடுத்து மீண்டா னகத் தமிழ்மதுரை
மின்னேர் சடையா ரிசைத்தொண்டன் றானு மீண்டு வெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர் மௌலி நிதிக்கிழவன் போல மதுரை நகர்புக்கான்.

(இ - ள்.) பின் எழ்அடியோ - பின்னே எழுஅடிதூரமோ (சென்றது), சேண் சென்று - அதிக தூரஞ்சென்று, பெருமைசான்ற வரிசையினல் - பெருமை நிறைந்த சிறப்புடன், தன்நேர் இசையான் தனைவிடுத்து மீண்டானக - தனக்குத் தானே ஒத்த இசைவல்ல பாணபத்திரனை அனுப்பி மீண்டுவந்தனனாக; தமிழ் மதுரை மின்நேர் சடையார் - தமிழ்வளர்க்கும் மதுரைப்பதியில் எழுந்தருளிய மின்னலை யொத்த சடையினையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளது, இசைத்தொண்டன்தானும் மீண்டு - இசைபாடுந் தொண்டனாகிய பாணபத்திரனுந்திரும்பி, வெயில்விரிக்கும் - ஒளிவீசுகின்ற, பொன்னேர் மௌலிநிதிக்கிழவன்போல-பொன்னாலாகிய அழகிய முடியினையுடைய குபேரன்போல, மதுரைநகர் புக்கான் - மதுரைப்பதியிற் புகுந்தனன்.

தம்மிடம் வந்து செல்லும் பெரியார்கட்கு எழடிதூரம் பின்சென்று வழியனுப்புதல் மரபு; சேரலனோ அங்ஙனமன்றி ஆராஅன்பினல் நகர்ப்புறங்காறுஞ் சென்று அவர் விடுக்க மீண்டார் என்க.

"பண்பு பெருகும் பெருமாளும் பாணனார்பத் திரனார்பின்
கண்கள் பொழிந்த காதனீர் வழியக் கையாற் றொழுதணைய
நண்பு சிறக்கு மவர்தம்மை நகரின் புறத்து விடைகொண்டு
திண்பொற் புரிசைத் திருமதுரை புக்கார் திருந்து மிசைப்பாணர்"

என்பது பெரியபுராணம். (உக)

வந்து மதுரைப் பெருமானை வணங்கிக் கொணர்ந்த நிதியெல்லாம்
இந்து மருமா னகருள்ளார் யாரு மறிய யாவர்க்கும்
முந்தை வேத முதல்வர்க்கும் புலவோர் தமக்கு முறைநல்கிச்
சந்த யாழி னிசைப்பாணர் தரும மனையான் வைகினன்.

(இ - ள்.) சந்தம் யாழின் இசைப்பாணர் தருமம் அனையான் - சந்தமமைந்த யாழின் இசையில் வல்லபாணர்கள் செய்த அறமேயனைய பத்திரன், வந்து மதுரைப் பெருமானை வணங்கி - வந்து மதுரைநாயகனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, கொணர்ந்த நிதி எல்லாம் - கொண்டுவந்த பொருள் அனைத்தையும், இந்து மருமான் நகருள்ளார் யாரும் அறிய - சந்திரன் மரபினனாகிய பாண்டியனது நகரில் உள்ளாரனைவரும் அறிய, முந்தை வேதமுதல்வர்க்கும் புலவோர் தமக்கும் - முற்பட்ட மறையினையுணர்ந்த அந்தணர்க்கும் புலவர்களுக்கும், யாவர்க்கும்-இரவலர் முதலிய ஏனை யாவர்க்கும், முறைநல்கி - வரிசையால் அளித்து, வைகினன் - வாழ்ந்து வந்தனன்.

மருமானும் நகருள்ளாரும் என்றுமாம். யாருமறிய என்பதற்கு யாவரும் அறஞ் செய்யு முறைமையை அறிய என்றும் கருத்துக் கொள்க. (உஉ)

ஆகச் செய்யுள் - உகஉய

கு. ப. 43 பலகையிட்டது

நாற்பத்துமூன்றாவது

பலகையிட்ட படலம்

(கொச்சகக்கலிப்பா)

கருந்துழாய் முடியொருபாற் கலந்தவர் [illegible]
திருந்துதா ருநியவிடைத் திருமுகமீ [illegible]
வருந்திய [illegible]
இருந்தபா [illegible]

(இ - ள்.) [illegible]

[illegible]

நாற்பத்துமூன்றாவது

பலகையிட்ட படலம்

[கொச்சகக்கலிப்பா]

கருந்துழாய் முகிலொருபாற் கலந்தவர்*பத் திரற்குநிதி
திருந்துதா ருதியனிடைத் திருமுகமீந் தளித்ததிது
வருந்தியா ழவனிசைப்ப மழைதூங்கு நள்ளிரவில்
இருந்துபா டெனப்பலகை யிட்டதூஉ மினிப்பகர்வாம்.

(இ - ள்.) கருந்துழாய் முகில் - கரிய துழாய் மாலையை யணிந்த முகில் போன்ற திருமால், ஒருபால் கலந்தவர் - ஒரு பக்கத்திற் பொருந்தப்பெற்ற இறைவர், பத்திரற்கு - பாணபத்திரனுக்கு, திருந்துதார் உதியனிடை - திருத்தமாகிய மாலையையணிந்த சேரமானிடம், திருமுகம் ஈந்து - திருமுகங்கொடுப்பித்து, நிதி அளித்தது இது-பொருள் அளித்தருளிய திருவிளையாடல் இது ; அவன் - அப்பாணபத்திரன், மழை தூங்கும் நள்இரவில் வருந்தி யாழ்இசைப்ப - மழைபொழியும் நடு இரவில் வருந்தி யாழ் இசைபாட, இருந்து பாடு என - இதன்மீது இருந்து பாடுகவென்று, பலகை இட்டதூஉம் - (அப்பெருமானார்) பலகையிட்டருளிய திருவிளையாடலையும், இனிப் பகர்வாம் - இனிக் கூறுவாம்.

இறைவனது ஒரு கூற்றிலே திருமால் இருத்தலை

"இடமால் வலந்தான்"

என்னும் பொன்வண்ணத்தந்தாதியிற் காண்க.

"அரனாரண னாமம் ஆன்விடைபுள் ளூர்தி
உரைநூல் மறையுறையுங் கோயில் - வரைநீர்
கரும மழிப்பளிப்புக் கையதுவேல் நேமி
உருவமெரி கார்மேனி யொன்று"

என்னும் முதலாழ்வார் பாட்டாலும் பெறப்படுகின்றது. அவன் யாழ் இசைப்ப (க)
என இயையும்.

முன்புடைய நாயகனை முப்போதும் புகுந்திறைஞ்சி
இன்புறுமே ழிசைக்கிழவ னிருந்திய மருளியபின்
அன்புசிறந் தரையிரவு மடைந்துபணிந் தடல்விடையின்
பின்புறநின் றேழிசையும் பாடிவரும் பேறடைவான்

(பா - ம்.) * காந்தவர்.

(இ - ள்.) உடைய நாயகனை - தம்மை ஆளாகவுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளை, முன்பு - முன்னமே, முப்போதும் புகுந்து இறைஞ்சி - மூன்று காலங்களினும் சென்று வணங்கி, இன்புறும் ஏழ் இசைக் கிழவன் - இன்பமிகும் பாணபத்திரன், இரு நிதியம் அருளியபின் - பெருஞ் செல்வத்தை அருளியபின்னர், அன்பு சிறந்து - அன்புமிகுந்து, அரையிரவும் அடைந்து பணிந்து - நடுயாமத்திலுஞ் சென்று வணங்கி, அடல்விடையின் பின்புறம் நின்று - வெற்றிபொருந்திய திருநந்திதேவரின் பின்புறத்தில் நின்றுகொண்டு, ஏழ் இசையும் பாடிவரும்பேறு அடைவான் - ஏழிசைகளையும் பாடிவருதலாகிய பயனை அடைவான்.

நிதியம் அளிப்பதற்குமுன் காலை நண்பகல் மாலை என்னும் முப்பொழுதும் சென்றிறைஞ்சி வந்தவன் நிதியம் அளித்தபின் ஆரா அன்பினால் அரையிரவிலும் சென்று பணிந்து பாடுவானாயினான் என்க. முன்புடைய என்று கொண்டு எல்லா வல்லமையுமுடைய என்றும், முன்னமே தன்னை ஆளாகவுடைய என்றும் உரைப்பாருமுளர். (௨)

தொழுந்தகையன் பருந்தேவர் தொகுதிகளுந் தொழத்திங்கட்
கொழுந்தலைய நதியலையக் குனிக்கின்ற தனிக்கடவுள்
செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேற் றேவிதிருப் பள்ளியறைக்
கெழுந்தருளும் போதுபணிந் தேத்துவா னோரிரவில்.

(இ - ள்.) தொழும் தகை அன்பரும் - யாவரும் வணங்குந் தகுதியுடைய அடியார்களும், தேவர்தொகுதிகளும் - தேவர் குழாங்களும், தொழ - வணங்கவும், திங்கள் கொழுந்து அலைய - பிறைச் சந்திரன் ஒருபால் அலையவும், நதி அலைய - கங்கை ஒருபால் அலையவும், குனிக்கின்ற - வெள்ளிமன்றுள் ஆடியருளும், தனிக் கடவுள் - ஒப்பற்ற இறைவன், செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேல் - செழிய முத்து விமானத்தின்மேல், தேவி திருப்பள்ளியறைக்கு - உமையம்மையாரின் திருப்பள்ளியறைக்கு, எழுந்தருளும்போது - எழுந்தருளும் நடுயாமத்தில், பணிந்து ஏத்துவான் - வணங்கி இசைபாடுவானாயினன்; ஓர் இரவில் - ஒருநாள் இரவில்.

ஏத்துவான் அங்ஙனம் ஏத்துநாள் ஓர் இரவில் என்க. (௩)

இன்னிசையாழ்ப் பெரும்பாண னெவ்விடையூ றடுத்தாலுந்
தன்னியம நெறியொழுக்கந் தவானென்ப துலகறியப்
பொன்னியலுஞ் சடைமௌலிப் புராணர்திரு விளையாட்டால்
அன்னிலையிற்* கருங்கொண்மூ வார்த்தெழுந்த திசையெல்லாம்.

(இ - ள்.) இன் இசை யாழ்ப் பெரும் பாணன் - இனிய இசையமைந்த யாழில் வல்ல பெருமையையுடைய பாணபத்திரன், எவ்விடையூறு அடுத்தாலும் - எவ்வகை இடையூறு நேர்ந்தாலும், தன் நியமநெறி ஒழுக்கம் தவான் என்பது உலகு அறிய - தனது கடப்பாடாகிய ஒழுக்க நெறியினின்றுந் தவறுன் என்பதை உலகினரனைவரும் அறியுமாறு, பொன் இயலும் சடைமௌலிப் புராணர் திருவிளையாட்டால் - பொன்போன்ற சிவந்த சடைமுடியையுடைய பழம்பொருளாயுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாட்டினால், அந்நிலையில் - இருள்மிக்க அப்பொழுதில், திசையெல்லாம் - எட்டுத்திக்குகளிலும், கருங்கொண்மூ ஆர்த்து எழுந்த - கரிய முகில்கள் முழங்கி எழுந்தன.

(பா - ம்.) * அந்நிலையில்.

தவான் - கெடான். உலகறியும்படி திருவுளங்கொண்ட புராணர் திருவிளையாட்டால் என விரிக்க. அன்னிலையில் - ஓர் இரவின் இருளில். அந்நிலையில் எனப் பாடங்கொண்டு பத்திரன் புறப்படும் பொழுதில் என்றுரைத்தலுமாம். (௪)

தடித்துநிரை புடைபரப்பித் தடுமாறித் திசைமயங்கத்
துடித்துவிட வாயரவஞ் சோர்ந்துசுருண் டளையொதுங்க
இடித்துடுவின் கணம்புதைப்ப விருள்கான்று சலபதிமுன்
முடித்திடுவான் வரவிடுத்த* முகிலேழும் வளர்ந்தவென†.

(இ - ள்.) விடவாய் அரவம் - நஞ்சு பொதிந்த வாயினையுடைய பாம்புகள், துடித்து சோர்ந்து சுருண்டு அளை ஒதுங்க - உடல் துடித்துச் சோர்ந்து சுருண்டு புற்றில் நுழையுமாறு, தடித்து நிரை புடைபரப்பி இடித்து - மின் வரிசைகளைப் பக்கங்களிற் பரப்பி இடித்து, திசை தடுமாறி மயங்க - (உயிர்கள்) திசைதடுமாறி மயங்கும்படி, உடுவின் கணம் புதைப்ப இருள் கான்று - விண் மீன்களின் கூட்டம் புதைபட இருளினைச்சொரிந்து, சலபதி-நீர்க்கடவுளாகிய வருணன், முன் - முன்னொருநாளில், முடித்திடுவான் வரவிடுத்த முகில் எழும் வளர்ந்த என - (மதுரையை) அழித்தற் பொருட்டு ஏவிய எழுமுகில்களும் வளர்ந்தாற்போல வளர்ந்து.

தடித்து - மின். தடுமாறித் திசைமயங்க என்பதற்கு எட்டுத்திசையில் உள்ளவர்களும் தடுமாறி மயங்க என்றுரைத்தலுமாம். புதைப்ப - புதைபட. சலபதி - வருணன். முடித்திடுவான் வினையெச்சம். (௫)

கருங்கடலை விசும்பெடுத்துக் கவிழ்ப்பதென வெண்டாரை
நெருங்கிருளி னிருப்புக்கோ னிரைத்ததென நிறங்கருக
ஒருங்குசொரிந் துள்ளுணரா ருள்ளம்போ லுட்புறம்பு
மருங்கொடுகீழ் மேலென்று தெரியாத மயங்கிருள்வாய்.

(இ - ள்.) வெண்தாரை - வெள்ளியதாரைகள், நெருங்கு இருளின் - செறிந்த இருளினால், இருப்புக்கோல் நிரைத்தது என நிறம் கருக - இருப்புக் கோல்களை நிரைபட நட்டுவைத்தாற்போல நிறம் கருகித்தோன்ற (அவற்றை), கருங்கடலை விசும்பு எடுத்துக் கவிழ்ப்பது என - கரிய கடல் நீர் முழுதையும் வான் எடுத்துக் கவிழ்ப்பது போல, ஒருங்கு சொரிந்து - சேரப்பொழிதலால், உள் உணரார் உள்ளம் போல் - ஆன்மாவாகிய தம்மையும் (தலைவனையும்) அறியாதவர்கள் உள்ளம் போல, உள்புறம்பு மருங்கொடு கீழ் மேல் என்று தெரியாத - உள்ளென்றும் வெளியென்றும்

(பா - ம்.) *வரவழைத்த. †வளர்ந்ததென.

பக்கமென்றும் கீழென்றும் மேலென்றும் அறியலாகாத, மயங்கு இருள்வாய் - மயங்கிய இருளின்கண்.

தாரைகள் வெண்ணிற முடையன வாயினும் இருளின் செறிவாற் கருகின என்றார்.

"விசும்புற வெள்ளிவெண்
கோல் நிரைத்தன போற்கொழுந் தாரைகள்"

என்று திருத்தக்க தேவரும்,

"வான், வெள்ளிவீழிடை வீழ்த்தெனத் தாரைகள்"

என்று கம்பரும் கூறுவன காண்க. உள் - உள்ளம்; ஆன்மா. (௬)

மாமாரி யிடைநனைந்து வருவானம் மாரிதனைப்
பூமாரி யெனநினைந்து திருக்கோயில் புகுந்தெய்திக்
காமாரி தனைப்பணிந்து கருணைமா ரியினனைந்து
தேமாரி பொழிவதெனத் தெள்விளியாழ் வாசிப்பான்.

(இ - ள்.) மாமாரி இடை நனைந்து வருவான் - அந்தப் பெரு மழையில் நனைந்து வருவானாகிய பாணபத்திரன், அம்மாரிதனைப் பூமாரி என நினைந்து - அம் மழையை மலர் மழையெனக் கருதி, திருக்கோயில் புகுந்து எய்தி - திருக்கோயிலுட் சென்று புகுந்து, காமாரிதனைப் பணிந்து - சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி, கருணை மாரியில் நனைந்து - (அப்பெருமானது) அருள் மழையில் நனைந்து, தேம் மாரி பொழிவது என - தேன்மழை பொழிவதுபோல, தெள்விளி யாழ் வாசிப்பான் - இசை யமைந்த யாழினை வாசிப்பானாயினன்.

ஓரிரவில் மயங்கிருள்வாய் நனைந்து வருவான் என்க. மழையில் நனைதலால் வருந்துதலின்றி உவகையுடன் சென்றனன் என்பார் 'பூமாரி யென நினைந்து' என்றார். காமாரி - காமனை யெரித்தவன்; தீர்க்க சந்தி. தெள்விளி - ஓர் பண்; தெளிந்த இசையென்றும் உரைப்பர். (௭)

விடைக்கடவுள் பின்னின்று வீணையிடத் தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம் பெறிந்துமிடற் றொலிபோக்கிப் பொலங்கொன்றைச்
சடைக்கடவுள் செவிவழிபோ யருட்பைங்கூழ் தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழி னிசைப்பாணிச் சுவையமுத மடைதிறந்து.

(இ - ள்.) விடைக்கடவுள் பின் நின்று - இடப தேவரின் பின்னே நின்று, வீணை இடத்தோள் கிடத்தி - யாழினை இடது தோளில் அணைத்து, நரம்பு புடைத்து எறிந்து - நரம்பை அமுக்கித் தெறித்து, மிடற்று ஒலி போக்கி - மிடற்றின் ஒலியை எழுப்பி, தமிழின் தொடை இசைப்பாணி - தமிழினால் தொடுக்கப்பட்ட இசைப்பாட்டாகிய, சுவை அமுதம் மடை திறந்து - சுவைமிக்க அமிழ்தம் மடை யுடைத்து, பொலம் கொன்றைச் சடைக் கடவுள் - பொன் போன்ற கொன்றைமாலையை யணிந்த சடையை யுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின், செவி வழி

போய் - செவியாகிய கால் வழியாகச் சென்று பாய்தலால், அருள் பைங்கூழ் தலையெடுப்ப - திருவருளாகிய பயிர் ஓங்கும்படி. (௮)

நரம்புநனைந் திசைமழுங்க நனைந்துடலம் பனிப்பவிசை
வரம்பொழுகு விரன்மிறைத்து வலிவாங்க மயிர்சிலிர்ப்ப*
நிரம்பியசே றடிபுதைப்ப நின்றுநிறை யன்பிசையாய்
அரும்புதல்போ லென்புருக்கு மமுதவிசை பாடுமால்.

(இ - ள். நரம்பு நனைந்து இசை மழுங்க - யாழின் நரம்பு நனைந்து சுருதி குறையவும், உடலம் நனைந்து பனிப்ப - உடம்பு நனைந்து நடுங்கவும், இசை வரம்பு ஒழுகு விரல் - (குரல் முதலிய) இசையினெல்லை கடவாது போக்கு வரவு செய்யும் விரல்கள், மிறைத்து வலிவாங்க - விறைத்து வலிகொள்ளவும், மயிர் சிலிர்ப்ப - (குளிரால்) மயிர் சிலிர்க்கவும், நிரம்பிய சேறு அடி புதைப்ப - நிரம்பிய சேறு அடி களை மூடவும், நின்று - (பெயராது) நின்று, நிறை அன்பு இசையாய் அரும்புதல் போல் - நிறைந்த அன்பே இசை மயமாய் வெளிப்படுதல் போல, என்பு உருக்கும் அமுத இசைபாடும் - எலும்பினையும் உருக்குகின்ற அமுதம் போன்ற இசையினைப் பாடுவோனாயினன்.

மழையால் இவை நிகழவும் நிறைந்த அன்பினால் இடம் பெயராது நின்று அருட் பைங்கூழ் தலையெடுப்ப இசைபாடும் என்க. ஆல், அசை. (௯)

[இடைமடக்கி வந்த கொச்சகவொருபோகு]

மாதர் நகையாய் மதுரேச ருண்பலிக்கெம் மனைவாய் வந்து
காதன் முகத்தரும்பிக் காட்டியென் சிந்தை கவர்ந்தார் போலுங்
காதன் முகத்தரும்பக் கையறவு தீரக் கலப்பேன் பாதி
பேதையுரு வாயிருந்தார் நாணிவிழித் தாவி பிழைத்தேன் போலும்.

(இ - ள்.) மாதர் நகையாய் - அழகிய பல் வரிசைகளையுடைய தோழியே, மதுரேசர் உண் பலிக்கு - மதுரையில் எழுந்தருளிய இறைவர் உண்ணும் பலியின் பொருட்டு, எம்மனைவாய் வந்து - எமது மனையின்கண்வந்து, முகத்து காதல் அரும்பிக்காட்டி - முகத்தின்கண் காதற்குறியை வெளிப்படுத்திக் காட்டி, என் சிந்தை கவர்ந்தார் போலும் - எனது உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்டனர் போலும்; காதல் முகத்து அரும்ப - அங்ஙனம் காதற் குறிப்பு முகத்திலே தோன்ற, கையறவு தீரக் கலப்பேன் - காமநோய் தீருமாறு கலக்கத் தொடங்கினேன்; பாதி பேதை உருவாய் இருந்தார் - ஒரு கூறு பெண்வடிவா யிருந்தனர் (அதனால் அது நீங்கி), நாணிவிழித்து ஆவி பிழைத்தேன் போலும் - வெள்கி விழித்து உயிர் பிழைத்தேன் போலும்.

கனவின் கண், பலிக்குவந்த இறைவர்மேற் காதலுற்றாளொருத்தி அதனைத் தன் தோழிக்குக் கூறுவது பொருளாகக் கொண்ட இது முதலிய மூன்றும் பாண

(பா - ம்.) * மயிர் சிலும்ப

ஞர் பாடிய இசைப்பாட்டாக ஆசிரியர் இயற்றியன வென்க. கையறவு - துன்பம்; காம நோய். போலும் என்பன ஒப்பில் போலி. (௰)

ஒண்ணுதலாய் வெண்டலைகொண் டுண்பலிக்கு நம்மனையி னூடே கூடற்
கண்ணுதலா ருள்ளாளக் கானமிசைத் தென்னுள்ளங் கவர்ந்தார் போலுங்
கண்ணுதலார் பாடு மவிநயங்கண் டாகங் கலப்பேன் பாதி
பெண்ணுருவ மாயிருந்தார் வெள்கிவிழித் தாவி பெற்றேன் போலும்.

(இ - ள்.) ஒள் நுதலாய் - ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய தோழியே, வெண்தலை கொண்டு - வெள்ளிய தலையோட்டினை ஏந்தி, உண்பலிக்கு - உண்ணும் பலியின் பொருட்டு, நம்மனையின் ஊடே - நமது இல்லின் கண் (வந்து), கூடல் கண்ணுதலார் - கூடலில் எழுந்தருளிய நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவர், உள்ளாளக் கானம் இசைத்து - உள்ளாள இசை பாடி, என் உள்ளம் கவர்ந்தார் போலும் - எனது சிந்தையைக் கொள்ளை கொண்டார் போலும், கண்ணுதலார் பாடும் அவிநயம் கண்டு - அவர் பாடும் இன்பச் சுவையவிநயத்தைக் கண்டு, ஆகம் கலப்பேன் - அவரது திருமார்பிற் கலக்கத் தொடங்கினேன்; பாதி பெண் உருவமாய் இருந்தார் - ஒரு கூறு பெண் வடிவமாயிருந்தனர்; வெள்கி விழித்து ஆவி பெற்றேன் போலும் - (அதனுல்) நாணி (அக்கலவி ஒழிந்து) விழித்து நீங்கி உயிர் பெற்றேன் போலும்.

உள்ளாளம் இன்னதென்பது முன் கூறப்பட்டது. அவிநயம் - காம அவிநயம்; இதன் இயல்பினை,

"காம வவிநயம் கருதுங் காலைத்
தூவுள் ளுறுத்த வடிவுந் தொழிலும்
காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவின்பெறு
மூரன் முறுவல் சிறுநிலா வரும்பலும்
மலர்ந்த முகனும் இரந்தமன் கிளவியும்
கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித் தனரே"

என்பதனுல் அறிக. (கக)

ஐயரியுண் கண்ணாய் திருவால வாயுடையா ரையங் கொள்வான்
மையனகை செய்தென் வனமுலையின் மேற்செங்கை வைத்தார் போலும்
ஐமையனகை செய்தென் வனமுலைமேற் கைவைப்ப மாழ்கிச் சோர்வேன்
தையலிடங் கண்டு நடுநடுங்கி விழித்தாவி தரித்தேன் போலும்.

(இ - ள்.) ஐ அரி உண் கண்ணாய் - அழகிய செவ்வரி படர்ந்த மையுண்ட கண்களை உடைய தோழியே, திருவாலவாய் உடையார் - திருவாலவாயினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், ஐயம் கொள்வான் - பலி எற்கும் பொருட்டு (எம்மில்லில் வந்து), மையல் நகை செய்து - காமக்குறிப்புடன் நகைத்து, என் வனம் முலைமேல் - எனது அழகிய கொங்கையின்மேல், செங்கை வைத்தார் போலும் - தமது சிவந்த திருக்கரத்தை வைத்தனர் போலும்; மையல் நகை செய்து என்வனம் முலைமேல் கை வைப்ப - அவர் அங்ஙனம் செய்ய, மாழ்கிச் சோர்வேன் - மயங்கிச் சோர்வேனாகியயான், தையல் இடம் கண்டு - ஒரு பெண்ணை அவரது இடப்பாகத்திற்கண்டு, நடு நடுங்கி விழித்து ஆவி தரித்தேன் போலும் - துணுக்குற்று விழித்து உயிர் தரித்தேன் போலும்.

வனம் - சந்தனக் கோலமுமாம். மாழ்கிச் சோர்வேன் என்றது நானும் அவரைக் கூடுதலுற்றேன் என்னும் பொருட்டு. இவை மூன்றிலும் 'போலும்! எனச் சிறிது ஐயுறவு தோன்றக் கூறுதலானும், விழித்து என்பதனுலும் இவை கனவு நிலையுரைத்தல் என்பது பெறப்படும். விறகு விற்ற படலத்தில் இறைவர் பாடியனவாகவுள்ள பாட்டுக்களிற் போலவே ஈண்டும் மதுரையுங் கூடலும் ஆலவாயும் முறையே கூறப்பட்டன. இவற்றில் முறையே காதல் முகத்தரும்பி என்றும், கானமிசைத்து என்றும், செங்கை வைத்து என்றும் கூறியிருப்பன பக்குவமெய்திய ஆன்மாவுக்கு ஆசானாக வந்து அருள்செய்யும் இறைவன் பாவனையாலும் வாசகத்தாலும் பரிசத்தாலும் புரியும் தீக்கைகளைக் குறிப்பின் உணர்த்துவனவாதல் காண்க. இதற்குப் பலி என்றது உடல் பொருள் ஆவிகளைக் கொள்ளுதல் ஆகும். (கஉ)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பாடுவா ரிருவர்க் கன்று பரிசிலாக் கொடுத்த சங்கத்
தோடுவார் செவியி லூட்டுந் தொண்டுகண் டிதன்மே னின்று
பாடுவா யுனக்கே யிந்தப் பலகையென் றாழ்ந்த வன்பின்
நாடுவார் விசும்பிற் கூறி நவமணிப் பலகை யிட்டார்.

(இ - ள்.) பாடுவார் இருவர்க்கு - இசை பாடும் இருவர்க்கு, அன்று பரிசிலாக் கொடுத்த - அந்நாளிற் பரிசிலாகக் கொடுத்தருளிய, சங்கத்தோடுவார் செவியில் - சங்கத்தோட்டினையணிந்த நீண்ட திருச்செவிகளில், ஊட்டும் தொண்டு கண்டு - இசையை ஊட்டும் திருத்தொண்டினைக் கண்டருளி, இதன்மேல் நின்று பாடுவாய் - நீ இந்தப் பலகைமேல் நின்று பாடக் கடவை, இந்தப் பலகை உனக்கே என்று - இது உனக்கே உரியது என்று, ஆழ்ந்த அன்பின் நாடுவார் - அழுந்திய அன்பினுலே நாடி அறியப் படுபவராகிய இறைவர், விசும்பில் கூறி - வானிலே அசரீரியாகக் கூறியருளி, நவமணிப்பலகை இட்டார் - நவமணியிழைத்த பலகையொன்றுஇட்டார்.

இருவர் - ஆகா, ஊகூ என்னும் கந்தருவர்கள். இவர்கள் பாட்டிற்குப்பரிசிலாக என்றும் இவர்கள் தோட்டின் வடிவாக விருந்து பாடும்படி தமது திருச்செவியைக் காணியாக அளித்தருளினர் என்க. அங்ஙனம் பாடுவார்க்குத் திருச்செவியையே இடமாக அளித்தவர் இன்று பாணர் சேற்றிலே கால்புதைய நின்று பாடுதலைப் பார்த்தும் தரித்திரார் என்பது தோன்ற 'பரிசிலாக்கொடுத்த செவியிலூட்டும் தொண்டு கண்டு பலகையிட்டார்' என்றார். (கந)

இறையரு ளாணை யஞ்சி யிட்டபொற் பலகை யேறி
நறைகெழு மதுர கீதம் பாடிநான் மறைகள் சூடும்
அறைகழ லகத்துட் கொண்டு பலகையு மங்கை கொண்டு
மறைவழி யாழ்வல் லோன்றன் மனைவயிற் செல்லு மெல்லை.

(இ - ள்.) இறை அருள் ஆணை அஞ்சி - இறைவன் அருளிய ஆணையை (மறுத்தற்கு) அஞ்சி, இட்ட பொன்பலகை ஏறி - அவன் இட்டருளிய பொன்னாலாகிய பலகையில் ஏறி, நறை மதுரம் கெழுகீதம்பாடி - தேனின் சுவை பொருந்திய இசையினைப்பாடி, நான் மறைகள் சூடும்- நான்கு வேதங்களும் முடியிற் சூடிய, அறைகழல் அகத்துள் கொண்டு - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல் அணிந்த திருவடியை உள்ளத்திற் கொண்டு, பலகையும் அங்கை கொண்டு—அப்பலகையையும் கையிலேந்தி, மறை வழி யாழ்வல்லோன் - இசை நூலின் வழியே யாழ்வாசித்தலில் வல்லவனாகிய பாணபத்திரன், தன் மனையில் செல்லும் எல்லை - தனது இல்லிற்குச் செல்லும் பொழுது.

இசை நூலும் மறை எனப்படுதலை

“ நரம்பின் மறைய வென்மனார் புலவர்”

என்று தோல்காப்பியர் கூறுதலானறிக. (கச)

மின்னுமா மேக நீங்கி விசும்புவாய் விளங்கித் தென்றல்
மன்னுமா மலய மேய* மாதவன் குடித்த வைகற்
பொன்னுமா மணியு முத்தும் புலப்படக் கிடந்த வேலை
என்னமீன் விளங்கித் தோன்ற வேகியில் புகுந்தா னிப்பால்.

(இ - ள்.) தென்றல் மன்னும் மாமலயம் மேய - தென்றற் காற்று நிலை பெற்ற பெரிய பொதியின் மலையிற்றங்கிய, மாதவன் குடித்தவைகல் - பெரியதவத்தினையுடைய அகத்திய முனிவன் பருகிய ஞான்று, வேலை - கடலின் கண், பொன்னும் மாமணியும் முத்தும் புலப்படக்கிடந்த என்ன - பொன்னும் சிறந்த மணிகளும் முத்தும் வெளிப்படக்கிடந்தாற் போல, மின்னும் மாமேகம் நீங்கி - மின்னுகின்ற கரிய முகில்கள் நீங்கப்பெற்று, விசும்புவாய் விளங்கி - வானம் விளக்கமுறுதலால், மீன் விளங்கித் தோன்ற - விண் மீன்கள் புலப்பட்டுத்தோன்றா நிற்க, ஏகி இல்புகுந்தான் - சென்று வீட்டிற் புகுந்தனன்; இப்பால் - பின்பு.

விசும்புவாய் - வானின் இடம். விளங்கி, காரணப்பொருட்டாய செய்தெனெச்சம். வேலையிற் புலப்படக்கிடந்தவென்ன விசும்பிலே விளங்கித்தோன்ற என்க. மேகநீங்கிய விசும்பிற்கு நீர்வறந்த கடலும், விண்மீன்களுக்குப் பொன் முதலியவும் உவமம். (கரு)

பாயிருட் படலங் கீண்டு பரிதிகண் விழித்துச் செங்கை
ஆயிரம் பரப்பி முந்நீ ரலைகட னீந்து மெல்லை
மாயிரு ஞாலங் காக்கும் வரகுண னிரவு தங்கள்
நாயகன் பாடற் கீந்த நல்லருட் பரிசில் கேட்டான்.

(இ - ள்.) பரிதி கண் விழித்து - சூரியன் கண் விழித்து, பாய் இருள் படலம் கீண்டு - பரந்த இருட்கூட்டத்தைக்கிழித்து, செங்கை ஆயிரம் பரப்பி - சிவந்த

(பா - ம்.) * மலையின்மேய.

கிரணமாகிய ஆயிரங்கரங்களையும் விரித்து, முந்நீர் அலைகடல் நீந்தும் எல்லை - மூன்று நீர்களையுடைய அலைக்கின்ற கீழைக்கடலை நீந்தும் பொழுது, மா இரு ஞாலம் காக்கும் வரகுணன் - மிகப்பெரிய நிலவுலகினைப் புரக்கும் வரகுண பாண்டியன், இரவு - இராப்போதில், தங்கள் நாயகன் - தங்கள் குலதெய்வமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், பாடற்கு ஈந்த நல் அருள் பரிசில் கேட்டான் - பத்திரனது பாடலுக்கு அளித்தருளிய நல்ல அருட்கொடையைக் கேட்டறிந்தனன்.

உதித்தலைக் கண் விழித்து என்றும், இருளை யோட்டுதலை இருட்படலங் கீண்டு என்றும், கதிர் வீசுதலைச் செங்கை பரப்பி என்றும், கீழைக்கடலைத்தாண்டி வருதலைக் கடல் நீந்தும் என்றும் கூறியது குணவணி. கீண்டு, கீழ்ந்து என்பதன் மரூஉ. நீரில் நீந்துவார் கைபரப்புதல் இயல்பாகலின் அதற்கேற்ப ‘செங்கையாயிரம் பரப்பி முந்நீரலைகடனீந்து மெல்லை’ என்றார். மாயிரு, உரிச்சொல்லாகலின் யகரம் வந்தது. அருட்பரிசில் - அருளாகிய பரிசில்; அருளால் அளித்த பரிசில். (கசு)

இன்னிசைக் கரசை யிட்ட பலகைமீ திருத்தி மன்னர்
மன்னவ னிவனே யெங்கண் மதுரைநா யகனென் றுன்னி
மின்னிவர் மணிப்பூ ணல்கி விளைநில மிகவு நல்கி
நன்னிதி வெறுப்ப நல்கி வரிசையா னடத்தி* வந்தான்.

(இ - ள்.) இன் இசைக்கு அரசை - இனிய இசைக்கு அரசனாகிய பாணபத்திரனை, இட்ட பலகை மீது இருத்தி - இறைவன் இட்டருளிய அப்பலகைமேல் இருக்கச்செய்து, மன்னர் மன்னவன் - வேந்தர் வேந்தனாகிய வரகுணதேவன், இவனே எங்கள் மதுரை நாயகன் என்று உன்னி - இவனே எங்கள் சோமசுந்தரக் கடவுள் என்று கருதி, மின் இவர் மணிப்பூண் நல்கி - ஒளிபரந்த மணிகள் அழுத்திய அணிகளைக் கொடுத்தும், விளை நிலம் மிகவும் நல்கி - விளை நிலங்களை மிகுதியாகத் தந்தும், நல் நிதி வெறுப்ப நல்கி - நல்ல பொருள்களை (அவன்) உவர்ப்ப அளித்தும், வரிசையால் நடத்தி வந்தான் - முறைமையால் (இங்ஙனமே பல நாளும்) நடத்தி வந்தான்.

சிவனடியவரைச் சிவனெனவே நினைக்கவேண்டுமென்பது உண்மைநூற்றுணிபாகலின் அவனை இறைவனாகவே உன்னினன் என்க. வெறுப்ப - மிக என்றுமாம். (கஎ)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இறையருள் வரிசை பெற்றபத் திரனு மேறுயர்த் தவரைநாற் போதும்
முறையினால் வழிபட் டொழுகுவா னாக முடிகெழு வரகுண வேந்து
மறைமுத லடிகள் வந்துவந் தனையால் வழுத்துவான் சில்பகல் கழிய
நிறைபெருஞ் சுடரோன் றிருவுரு வடைந்து நெறியினாற் சிவபுர மடைந்தான்.

(பா - ம்.) * வரிசையா நடத்தி.

(இ - ள்.) இறை அருள் வரிசை பெற்ற பத்திரனும்-வரகுணமன்னன் அருளிய வரிசைகளைப்பெற்ற பாணபத்திரனும், எறு உயர்த்தவரை - இடபக்கொடியினை யுயர்த்திய சோம சுந்தரக்கடவுளை, நாற்போதும் - நான்கு காலங்களிலும், முறையினல் வழிபட்டு ஒழுகுவானுக - முறைப்படி வழிபாடு செய்து ஒழுகுவானுக; முடிகெழு வரகுண வேந்து - முடியுடை வேந்தனுகிய வரகுண தேவன், மறை முதல் அடிகள் வந்து வந்தனையால் வழுத்துவான் - வேத முதல்வனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிகளைத் (திருக்கோயிலின்கண்) வந்து வணங்கித் துதிப்பானுகி, சில் பகல் கழிய - சின்னுட்கழிய, நெறியினல் - முறைமையால், நிறைபெருஞ் சுடரோன் திரு உரு அடைந்து - எங்கும் நிறைந்த பேரொளியாகிய இறைவனது திருவுருவத்தை அடைந்து, சிவபுரம் அடைந்தான் - சிவலோகத்தை அடைந்தான்.

நாற்போது - காலை, நண்பகல், மாலை, நடுயாமம். வந்தனையால் - வணங்குவதோடு: ஆல் ஒடுவின் பொருட்டு. வழுத்துவான், முற்றெச்சம். திருவுரு - சாரூபம்.

ஆகச் செய்யுள் - உகசஅ

கூ. ப. 44

இசைவாதுவென்றது

நாற்பத்து நான்காவது

இசைவாதுவென்ற படலம்

[எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கூட லம்பதியி லாடக மேருக் கொடிய விற்குரிசி லடியவ னுக்குப்
பாட லின்பரிசி லாகிய செம்பொற் பலகை யிட்டபடி பாடின மன்னுன்
விட ருமபொருவில் கற்புடை யாளோர் விறலி யைப்பரம னிறையருள் பற்றி
மாட லுஞ்செறியும் யாழ்வழி பாடி வாது வென்றவரை லாறு மிசைப்பாம்.

(இ-ள்.) அம் கூடல் பதியில் - அழகிய மதுரைத் திருநகரில், எழுந்தருளிய, ஆடக மேருக்கொடிய வில் [illegible] - பொன்மேருவாகிய வளைந்த வில்லையேந்திய சோமசுந்தரக் கடவுள், அடியவனுக்கு - அடியாராகிய பாணபத்திரனுக்கு, பாடலின் பரிசில் ஆகிய - (அவன்) பாடலுக்குப் பரிசிலாக, செம்பொன் பலகை இட்டபடி பாடினம் - சிவந்த பொற்பலகை அருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; அன்னான் - (இனி) அப்பாணபத்திரனது, [illegible] அரும் பொருவில் கற்பு உடையாள் - அழிதலில்லாத ஒப்பற்ற கற்பினையுடைய மனைவியார், பரமன் நிறை அருள்பற்றி - இறைவனது நிறைந்த திருவருளைப் பற்றுக் கோடாகக்கொண்டு, [illegible] ஓர் விறலியை வாது யாழ்வழி பாடி - முறுக்காணி செறிந்த யாழின் வழியே பாடி, ஒரு பாடினியை வாதில் வென்ற திருவிளையாடலை [illegible] இசைப்பாம் [illegible].

[illegible]

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

இசைவாது வென்றது

நாற்பத்து நான்காவது

இசைவாதுவென்ற படலம்

[எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கூட லம்பதியி லாடக மேருக் கொடிய விற்குரிசி லடியவ னுக்குப்
பாட லின்பரிசி லாகிய செம்பொற் பலகை யிட்டபடி பாடின மன்னன்
வீட ரும்பொருவில் கற்புடை யாளோர் விறலி யைப்பரம னிறையருள் பற்றி
மாட கஞ்செறியும் யாழ்வழி பாடி வாது வென்றவர லாறு மிசைப்பாம்.

(இ - ள்.) அம் கூடல் பதியில் - அழகிய மதுரைத் திருநகரில் எழுந்தரு
ளிய, ஆடக மேருக்கொடிய வில்குரிசில் - பொன்மேருவாகிய வளைந்த வில்லையேந்
திய சோமசுந்தரக் கடவுள், அடியவனுக்கு - அடியானாகிய பாணபத்திரனுக்கு,
பாடலின் பரிசில் ஆகிய - (அவன்) பாடலுக்குப் பரிசிலாக, செம்பொன் பலகை
இட்டபடி பாடினம் - சிவந்த பொற்பலகை அருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினேம்;
அன்னான் - (இனி) அப்பாணபத்திரனது, வீடு அரும் பொருஇல் கற்பு உடையாள் -
அழிதலில்லாத ஒப்பற்ற கற்பினையுடைய மனைவியார், பரமன் நிறை அருள்பற்றி -
இறைவனது நிறைந்த திருவருளைப் பற்றுக் கோடாகக்கொண்டு, மாடகம் செறியும்
யாழ்வழி பாடி - முறுக்காணி செறிந்த யாழின் வழியே பாடி, ஓர் விறலியை வாது
வென்ற வரலாறும் இசைப்பாம் - ஒரு பாடினியை வாதில் வென்ற திருவிளையாடலை
யுங் கூறுவாம்.

கொடிய - வளைவுடைய; கொடுமை - வளைவு; கோடிய என்பதன் விகாரமு
மாம். ஆகிய, செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம். (க)

வரகு ணன்கதி யடைந்தபி னம்பொன் மௌலி சூடிய விராச விராசப்
புரவ லன்புவி மடந்தையை வேட்டுப் புயந்த ழீஇக்கொடு நயந்தரு நாளிற்
பரவு மன்பதை புரந்தொழு கந்தப் பஞ்சவற் குரிய ரஞ்சன வுண்கண்
மரபின் வந்தமட வார்பல ரேனை மையல் செய்யுமட வார்பலர் மாதோ.

(இ - ள்.) வரகுணன் கதி அடைந்தபின் - வரகுணபாண்டியன் சிவகதி
அடைந்தபின், அம்பொன்மௌலி சூடிய - அழகிய பொன்னாலாகிய முடிசூடிய,
இராச விராசப் புரவலன் - இராசராச மன்னன் என்பான், புவிமடந்தையை வேட்
டுப் புயம் தழீஇக் கொடு - நிலமகளை மணந்து தோளிற் றழுவிக்கொண்டு, நயம்
தரும் நாளில் - (குடிகளுக்கு) இன்பமளித்து வரும்பொழுது, பரவும் மன்பதை
புரந்து ஒழுகு - பரவிய மக்கட் கூட்டத்தைப் பாதுகாத்தொழுகும், அந்தப் பஞ்ச
வற்கு உரியர் - அந்தப் பாண்டியனுக்கு உரியராயுள்ளார், அஞ்சன உண் கண் மர
பின் வந்த மடவார் பலர் - மையுண்ட கண்களையுடைய தனது மரபில் வந்த மக

ளிர் பலர் ; ஏனை மையல் செய்யும் மடவார் பலர் - மற்றை மயக்கஞ் செய்யுங் காமக் கிழத்தியர் பலர்.

மரபின் வந்த மடவார் - குடிப்பிறந்தவராகிய மனைக்கிழத்தியர். மையல் செய்யு மடவார் - கணிகையருள்ளே காமக்கிழத்தியர். மாது, ஓ அசைகள். (உ)

அன்ன போகமட வாரு ளொருத்தி யரச னுக்கமுது மாவியு மாகும்
மின்ன ளுண்மதுர கீத மிசைக்கும் விஞ்சை யின் றுறைவ லாளவ ளுக்கும்
பன்ன காபரண னின்னிசை பாடும் பத்திரன் பொருவில் கற்புடை யாட்கும்
மன்னு கீதவினை யாலிகன் மூள வழுதி காதன்மட மாது பொருளாய்.

(இ - ள்.) அன்னபோக மடவாருள் ஒருத்தி - அந்தக் காமக் கிழத்தியருள் ஒருத்தி, அரசனுக்கு அமுதும் ஆவியும் ஆகும் மின்னனாள் - மன்னனுக்கு அமுதும் உயிருமாகிய மின்னலை ஒத்தவள் ; மதுரகீதம் இசைக்கும் விஞ்சையின் துறைவலாள்- இனிய இசை பாடும் கல்வியின் துறையில் வல்லவள் ; அவளுக்கும் - அம்மாதுக்கும், பன்னக ஆபரணன் இன் இசைபாடும் - பாம்பணியினையுடைய இறைவன் திருமுன் இனிய இசையினைப் பாடுகின்ற, பத்திரன் பொரு இல் கற்பு உடையாட்கும் - பாணபத்திரனது ஒப்பற்ற கற்பினையுடைய மனைவிக்கும், மன்னுகீத வினையால் - (இன்பம்) நிலைபெற்ற இசைபாடுஞ் செயலால், இகல்மூள - பகைமூள, வழுதி காதல் மடமாது பொருளாய் - பாண்டியனது காதலுக்குரிய இளமையாகிய மாது மனம் பொருதவளாய்.

போக மடவார் - இன்பம் விளைக்கும் காமக்கிழத்தியர். (௩)

பாடி னிக்கெதிரோர் பாடினி தன்னைப் பாட விட்டிவள் படைத்த செருக்கை
ஈட ழிப்பலென வெண்ணி யெழீஇத்தன் னிறைமகற்கஃ திசைத்தலு மந்தத்
தோடிறப்பொருகயற்கணிளுடான்சொன்னவாறொழுகு மன்னவர்மன்னன்
நாடி யத்தகைய விறலியை யீழ நாட்டி னும்வர வழைத்து விடுத்தான்.

(இ - ள்.) பாடினிக்கு எதிர் ஓர் பாடினிதன்னைப் பாடவிட்டு - இந்தப்பாடினிக்கு எதிராக ஒரு பாடினியைப் பாடவிட்டு, இவள் படைத்த செருக்கை ஈடு அழிப்பல் என எண்ணி எழீஇ - இவள் கொண்ட செருக்கினை வலியழிப்பேனென்று கருதி எழுந்து, தன் இறைமகற்கு அஃது இசைத்தலும் - தனது மன்னனுக்கு அச் செய்தியைக் கூறியவளவில், அந்தத் தோடு இறப்பொரு கயல்கணினாள் - தோடு இற்றொழியும்படி போர்புரியுங் கயல்போன்ற கண்ணையுடைய அக்காமக்கிழத்தி, சொன்னவாறு ஒழுகும் மன்னவர் மன்னன் - சொன்னபடி நடக்கும் மன்னர் மன்னனாகிய அப்பாண்டியன், அத்தகைய விறலியை நாடி - அங்ஙனம் பாடி வெல்லுந் தகுதியையுடைய பாடினியை ஆராய்ந்து கண்டு, ஈழ நாட்டினும் வரவழைத்து விடுத்தான் - ஈழ நாட்டினின்றும் வரவழைத்தான்.

ஈடழிப்பல் என்பது ஒரு சொல்லாய் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று ; ஈடு - வலிமை. எழீஇ, சொல்லிசை யளபெடை. தோடு - காதணி. கண் காதளவோடுதலை இங்ஙனங் கூறினர். நாட்டினும் - நாட்டினின்றும். விடுத்தான், விட்டான் என்பதுபோலத் துணிவுப் பொருளில் வந்தது. (௪)

பந்த யாழ்முதுகு தைவர விட்டுப் பாட லாயமிரு பக்கமு மொய்ப்ப
வந்த பாடினி மடந்தையு மன்னர் மன்ன னைத்தொழுதோர் கின்னரமாதிற்
சந்தவேழிசைமிழற்றினணின்றுடன்னைநோக்கியொருமின்னிடையாண்மேற்
சிந்தை போக்கிவரு தீப்பழி நோக்காத் தென்னருக்கரசனின்னதுசெப்பும்.

(இ - ள்.) பந்தம் யாழ் முதுகு தைவரவிட்டு - கட்டமைந்த யாழ் முதுகினைத் தடவுமாறு தொங்கவிட்டு, பாடல் ஆயம் இருபக்கமும் மொய்ப்ப - பாடும் மகளிர் கூட்டம் இரண்டு பக்கங்களிலும் மொய்ப்ப, வந்தபாடினிமடந்தையும் - வந்த விறலியாகிய மாதும், மன்னர் மன்னனைத் தொழுது - வேந்தர் வேந்தனாகிய பாண்டியனைத் தொழுது, ஓர் கின்னரமாதில் - ஒரு கின்னர மங்கைபோல, சந்த ஏழ் இசை மிழற்றினள் நின்றாள் - பண்ணமைந்த ஏழிசைகளையும் பாடி நின்றனள் ; தன்னை நோக்கி - அங்ஙனம் நின்ற அவளை நோக்கி, ஒரு மின் இடையாள்மேல் சிந்தை போக்கி - ஒருமின்போலும் இடையினையுடையாள்மேல் மனத்தைப் போக்கினமையால், வருதீப்பழி நோக்கா - மேலே விளையுங் கொடிய பழியினைக் கருதாத, தென்னருக்கு அரசன் - பாண்டியருக்கு வேந்தனாகிய இராச ராசன், இது செப்பும்- இதனைச் சொல்லுவான்.

கின்னரர் - இசைபாடும் ஓர் தேவ சாதியார். நின்றாள் அங்ஙனம் நின்றவளை நோக்கி என விரித்துரைக்க. (௫)

பத்தி ரன்மனைவி தன்னையெம் முன்னர்ப் பாடு தற்கழை யதற்கவ ளாற்று
துத்த ரஞ்சொலினும் யாமவள் சார்பா யுனை விலக்கினும் விடாதுதொடர்ந்தே
சித்த நாணமுற வஞ்சின மிட்டுச் செல்ல னில்லென வளைந்துகொ ளென்று
எய்த்த நுண்ணிடையி னாளை யிருக்கைக் கேகி நாளை வருகென்று விடுத்தான்.

(இ - ள்.) பத்திரன் மனைவிதன்னை எம்முன்னர் - பாணபத்திரன் மனைவியை எமது முன்னே, பாடுதற்கு அழை - பாடுதற்கு அழைப்பாயாக, அதற்கு அவள் ஆற்றாது உத்தரம் சொலினும் - அதற்கு அவள் உன்னோடுபாட ஆற்றாமல் வேறு போக்குச் சொல்லினும், யாம் அவள் சார்பாய் உனை விலக்கினும் - யாம் அவள் சார்பாய் இருந்து உன்னைத் தடுத்தாலும், விடாது தொடர்ந்தே - நீ அவளை விடாது பின்பற்றி, சித்தம் நாணம் உற - அவள் மனம் வெள்குமாறு, வஞ்சினம் இட்டு - சூளுறவுசெய்து, செல்லல் நில் என வளைந்துகொள் என்று - செல்லாதே நில் என்று வளைந்து கொள்வாயாக என்று கூறி, எய்த்த நுண் இடையினாளை - இளைத்த நுண்ணிய இடையினையுடைய அப்பாடினியை, இருக்கைக்கு ஏகி நாளை வருக என்று விடுத்தான் - இருப்பிடஞ்சென்று நாளை வரக்கடவாய் என்று அனுப்பினான்.

செல்லல் - செல்லாதே ; அல் விகுதி எதிர் மறையில் வந்தது. வருகென்று, அகரந் தொக்கது. (௬)

[கலிநிலைத்துறை.]

பின்ன ரின்னிசைப் பத்திரன் பெருந்தகை விறலி
தன்னை யங்கழைத் துளத்தொன்று புறத்தொன்று சாற்றும்
என்னொ டின்னிசை பாடுவா ருளர்கொலோ விங்கென்
றுன்னி வந்திருக் கின்றன ளிசைவலா ளொருத்தி.

(இ - ள்.) பின்னர் - பின்பு, இன் இசைப் பத்திரன் பெருந்தகை விறலி தன்னை - இனிய இசைபாடுதலில் வல்ல பாணபத்திரன் மனைவியாகிய மிக்க கற்பினையுடைய பாடினியை, அங்கு அழைத்து - தன்முன் அழைத்து, உளத்து ஒன்று புறத்து ஒன்று சாற்றும் - அகத்தொன்றும் புறத்தொன்றுமாகக் கூறுகின்றான்; இசைவலாள் ஒருத்தி - இசையில் வல்ல ஒரு பெண், உன்னி - தன்னை நன்கு மதித்தமையால், இங்கு என்னொடு இன்இசை பாடுவார் - இங்கு என்னுடன் இனிய இசை பாடுகின்றவர், உளர்கொலோ என்று வந்திருக்கின்றனள் - உளரோ என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றனள்.

தகை - ஈண்டுக் கற்பு. உள்ளத்தில் ஒன்று கருதி வாயால் மற்றொன்று கூறுகின்றான் என்பார் 'உளத்தொன்று புறத்தொன்று சாற்றும்' என்றார். என்னொடு - எனக்கு ஒப்பாக. (௭)

ஆட மைத்தடந் தோளினா யவளொடுங் கூடப்
பாட வல்லையோ பகரெனப் பாடினி பகர்வாள்
கோட ருந்தகைக் கற்புமிக் கூடலெம் பெருமான்
வீட ருங்கரு ணையுமெனக் கிருக்கலால் வேந்தே.

(இ - ள்.) ஆடு அமை தடம் தோளினாய் - அசையும் மூங்கிலை ஒத்த பெரிய தோளினையுடையாய், அவளொடும் கூடப் பாட வல்லையோ - நீ அவளுடன் ஒப்பாக நின்று பாடுதற்கு வலியுடையையோ, பகர் என - கூறுவாயாக என்று வினவ, பாடினி பகர்வாள் - விறலி கூறுவாள்; வேந்தே - அரசே, கோடு அரும் தகைக் கற்பும் - மாறுதலில்லாத பெருமையையுடைய கற்பும், இக்கூடல் எம்பெருமான் - இந்த நான்மாடக் கூடலில் எழுந்தருளிய எமது பெருமானது, வீடு அருங் கருணையும் - அழிதலில்லாத அருளும், எனக்கு இருக்கையால் - எனக்குத் துணையாக இருத்தலினால்.

கூட - ஒப்பாக. கோள்தரும் எனப்பிரித்து உறுதியைத் தருகின்ற என்றுரைத்தலுமாம். (௮)

பாடி வெல்வதே யன்றிநான் பரிபவ முழந்து
வாடு வேனலே னென்றுரை வழங்கலு மதுக்கால்
ஏடு வார்குழ லவளையு மிருக்கையுய்த் திருந்தான்
நீடு வார்திரைப் பொருநையந் தண்டுறை நிருபன்.

(இ - ள்.) பாடி வெல்வதே அன்றி - அவளொடு பாடி நான் வெற்றி பெறுவதேயல்லாமல், பரிபவம் உழந்து வாடுவேன் அலேன் என்று உரை வழங்கலும் - தோல்வியினால் வருந்தி வாட்டமுறேன் என்று கூறிய வளவில், மதுக்கால் ஏடு வார் குழல் அவளையும் - தேன்பொழியும் மலரிதழை யணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய அப்பாடினியையும், இருக்கை உய்த்து இருந்தான் - அவள் இருப்பிடத்திற்குப் போக விடுத்து இருந்தான்; நீடு வார் திரைப்பொருநை அம் தண்துறை நிருபன் - நீண்ட பெரிய அலைகளையுடைய தாமிரபன்னியின் அழகிய தண்ணிய துறைகளையுடைய பாண்டிமன்னன்.

பரிபவம் - துன்பம்; மானக்கேடுமாம். நீடு வார் என்பன ஒருபொருள் குறித்தன; மிக்க என்றபடி. பாடினி உரை வழங்கலும் நிருபன் அவளையும் உய்த்து இருந்தான் என்க. (௯)

மற்றை வைகலவ் விருவரைப் பஞ்சவன் மதுரைக்
கொற்ற வன்றன தவையிடை யழைத்துநேர் கூட்டிக்
கற்ற வேழிசை கேட்குமுன் கலத்திினும் போந்த
வெற்றி வேன்மதர் நெடுங்கணாள் விறலியை வைதாள்.

(இ - ள்.) மற்றைவைகல் - மறுநாளில், அவ்விருவரை - அவ்விருவரையும், பஞ்சவன் மதுரைக் கொற்றவன் - பாண்டியனாகிய மதுரை மன்னன், தனது அவையிடை அழைத்து - தன் அவையின்கண் வருவித்து, நேர்கூட்டி - ஒருவருக்கொருவர் நேரில் இருக்குமாறுசெய்து, கற்ற ஏழ் இசை கேட்குமுன் - அவர்கள் கற்ற எழு இசைகளையும் பாடுமாறு ஏவிக் கேட்டற்கு முன்னரே, கலத்தினும் போந்த - மரக்கலத்தினின்றும் வந்த, வெற்றிவேல் மதர் நெடுங்கணாள் - வெற்றி பொருந்திய வேல்போன்ற மதர்த்த நீண்ட கண்களையுடையவள், விறலியை வைதாள் - பாணபத்திரன் மனைவியாகிய பாடினியை இகழ்ந்துரைத்தாள்.

இருவரையும் என்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. கலம் - நாவாய். கலத்தினால் வந்தவளைக் கலத்தினின்றும் வந்தவள் என்றார். (௰)

குற்ற மெத்தனை யெத்தனை குணங்கள் யாழ்க் கோலுக்
குற்ற தெய்வம்யா* விசைப்பதெவ் வுயிருடம் புயிர்மெய்
பெற்ற வோசையெவ் வளவவைக் குத்தரம் பேசி
மற்றெ னோடுபா டில்லையேல் வசையுனக் கென்றாள்.

(இ - ள்.) யாழ்க்கோலுக்கு - வீணைக்கு, எத்தனைகுற்றம் - எவ்வளவு குற்றங்கள்; எத்தனை குணங்கள் - எவ்வளவு குணங்கள்; உற்ற தெய்வம்யா - பொருந்திய தெய்வங்கள் யாவை; இசைப்பது எவ்வுயிர் உடம்பு உயிர்மெய் - ஒலிப்பது எந்த உயிரெழுத்து எந்த மெய்யெழுத்து எந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; பெற்ற ஓசை எவ்வளவு - (அவைகட்கு) அமைந்த ஒலி எவ்வளவின; அவைக்கு உத்தரம் பேசி -

(பா - ம்.) *தெய்வ மேது.

அவைகட்கு விடைகூறி, மற்று எனோடு பாடு - பின் என்னுடன் பாடுவாயாக; இல்லையேல் உனக்கு வசை என்றான் - இன்றேல் உனக்கு அது குற்றமாகும் என்று கூறினான்.

குற்றம் - செம்பகை, ஆர்ப்பு, கூடம், அதிர்வு என்பன; இவை மரக்குற்றத்தால் வருவன என்பதை,

"நீரிலே நிற்றல் அழுகுதல் வேதல் நில மயங்கும்
பாரிலே நிற்றல் இடிவீழ்தல் நோய்மரப் பாற்படல் கோள்
நேரிலே செம்பகை ஆர்ப்பொடு கூடம் அதிர்வு நிற்றல்
சேரில்நேர் பண்கள் நிறமயக் கம்படும் சிற்றிடையே"

என்னுஞ் செய்யுளா லறிக. குணங்களாவன - முற்கூறிய குற்றங்களொழிந்த கொன்றை, கருங்காலி முதலிய மரங்களால் இயன்றிருப்பனவாகும்;

"சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு
நல்ல குமிழுந் தணக்குடனே - மெல்லியலாய்
உத்தம மான மரங்க ளிவையென்றார்
வித்தக யாழோர் விதி"

என்பது காண்க. யாழ்க்கோல் - யாழாகிய கோல். தெய்வம் - விசுவாமித்திரன் முதலாகக் கூறுவர். என்னோடு என்பது விகாரமாயிற்று. (கக)

இருமை யும்பெறு கற்பினா ளியம்புவாள் கலத்தின்
வரும ரும்பெறற் கல்வியும் வாதின்மே லூக்கப்
பெருமை யும்பலர் விரும்புறு பெண்மையின் செருக்குந்
திரும கன்சபை யறியவாய் திறக்கவேண் டாவோ.

(இ - ள்.) இருமையும்பெறுகற்பினாள் இயம்புவாள் - இம்மைப் பயனையும் மறுமைப் பயனையும் அடைதற்குரிய கற்பினையுடையாள் கூறுவாள்; கலத்தின் வரும் பெறல் அருங்கல்வியும் - மரக்கலத்தினின்றும் வந்த பெறுதற்கரிய கல்வியினையும், வாதின்மேல் ஊக்கப் பெருமையும் - வாதத்தின்மேற் சென்ற மனவெழுச்சியின் பெருமையினையும், பலர் விரும்புறு பெண்மையின் செருக்கும் - பலரும் விழைகின்ற பெண்ணலத்தின் செருக்கினையும், திருமகன் சபை அறிய - பாண்டியனது அவையிலுள்ளார் அறியுமாறு, வாய் திறக்கவேண்டாவோ - உன்வாயினைத் திறந்து காட்ட வேண்டாமா.

கலத்தின் வருங்கல்வி என உடையாள் தொழில் உடைமை மேல் ஏற்றிக் கூறப்பட்டது. கற்பின் றன்மை வாய்க்கப் பெறாதாள் என்பாள் 'பலர் விரும்புறு பெண்மையின் செருக்கும்' என்றாள். பெண்டிர்க்குரிய நாண் சிறிதுமின்றி அரசவையில் இங்ஙனம் பேசுகின்றாய் என்பாள் 'சபை யறிய வாய்திறக்க வேண்டாவோ' என்று பாடினி கூறினாள் என்க. (கஉ)

நெய்யுண் பூங்குழன் மடவரா னின்னொடும் வாது
செய்யும் பூசலுக் கெதிரலாற் றீயவாய் திறந்து
வையும் பூசலுக் கெதிரலேன் மானம்விற் றுன்போல்
உய்யும் பாவைய ரேயதற் கெதிரென வுரைத்தாள்.

(இ - ள்.) நெய் உண் பூங்குழல் மடவரால் - நெய்பூசிய மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்ணே, நின்னொடும் வாது செய்யும் பூசலுக்கு எதிர் அலால் - நின்னோடும் இசைவாது செய்யும் போருக்கு நான் எதிரே அல்லாமல், தீயவாய் திறந்து வையும் பூசலுக்கு எதிர் அலேன் - கொடிய வாயினைத் திறந்து இகழும் போருக்கு எதிரல்லேன்; உன்போல் - உன்னைப்போல, மானம்விற்று உய்யும் பாவையரே - மானத்தை விற்றுப் பிழைக்கும் மகளிரே, அதற்கு எதிர் என உரைத்தாள் - அப்பூசலுக்கு எதிராவார் என்று கூறினாள்.

மடவரல் என்பது விளியில் மடவரால் என்றாயது. பூசல் - போர். மானம் விற்று உன்போல் உய்யும் பாவையர் என்றதனால் நீ மானத்தை விற்றுப் பிழைக்க வந்துளாய் என்றவாறாயிற்று. (கங)

வென்றி மீனவன் விலக்குவான் போலெதிர் விலக்கித்
துன்று தார்க்குழன் மடந்தைமீர் பாடுமின் றோற்றோர்
வென்ற மாதரார்க் கடிமையாய் விடுவதே சபதம்
என்று மானமுண் டாக்கலு மீழநாட் டரிவை.

(இ - ள்.) வென்றி மீனவன் - வெற்றியையுடைய பாண்டியன், விலக்குவான்போல் - விலக்குகின்றவனைப்போல் அபிநயித்து, எதிர்விலக்கி - எதிர் நின்று தடுத்து, துன்று தார்க்குழல் மடந்தைமீர் - நெருங்கிய மாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கைமீர், பாடுமின் - (நீவிர் இப்பூசலை ஒழித்துப்) பாடுவீர்களாக; தோற்றோர் - அவ்விசையில் தோற்றவர், வென்ற மாதரார்க்கு அடிமையாய் விடுவதே - வெற்றிபெற்ற மடந்தைக்கு அடிமையாகி விடுவதே, சபதம் என்று மானம் உண்டாக்கலும் - சூளுறவாவது என்று கூறி இருவருக்கும் மானத்தை மூட்டியவளவில், ஈழநாட்டு அரிவை - ஈழ நாட்டினின்றும் போந்த அரிவை.

நடுவு நிலையுடன் அவர்கள் பூசலை விலக்கினனல்லன் என்பார் 'விலக்குவான்போ லெதிர்விலக்கி' என்றார். (கச)

முந்தி யாழிடந் தழீஇக்குரல் வழிமுகிழ் விரல்போய்
உந்த வேபெரு மிதநகை யுட்கிடந் தரும்பச்
சந்த வேழிசை யிறைமகன் றாழ்செவிக் கன்பு
வந்த காதலாண் மழலையி னமுதென வார்த்தாள்.

(இ - ள்.) முந்தி - தான் முற்பட்டு, யாழ்இடம் தழீஇ - யாழினை இடத்தோளிற் றழுவி, குரல்வழி முகிழ்விரல்போய் உந்த - குரல் என்னும் நரம்பின் வழியே முகிழ்த்த விரல்சென்று தாக்கவும், பெருமித நகை உள்கிடந்து அரும்ப-

பெருமிதத்தை வெளிப்படுத்தும் புன்னகை உள்ளே கிடந்து சிறிது தோன்றவும், சந்த எழ்இசை - பண்ணமைந்த எழிசைகளையும், இறைமகன் தாழ் செவிக்கு - பாண்டி மன்னனது வார்ந்து நீண்ட காதில், அன்பு வந்த காதலாள் - அன்பு வளர் தற் கேதுவாகிய காதல் காட்டும் அவனது காமக் கிழத்தியின், மழலை இன் அமுதனை வார்த்தாள் - இளஞ்சொல்லாகிய இனிய அமுதம்போல வாக்கினுள்.

அன்பு வந்த காதலாள் - அன்பு வளர்தற் கேதுவாகிய காதலைச் செய்பவள் ; காமக்கிழத்தி. காமக்கிழத்தியின் இளஞ்சொற்போலவும் அமுதம்போலவும் எனவுமாம். செவிக்கு - செவிக்கண். (கரு)

வீணை வாங்கினண் மாடக முறுக்கினள் விசித்து
வாண ரம்பெறிந் திருசெவி மடுத்தன ரியக்கர்
நாண மெல்விர னடைவழி நாவினை யமுதம்
பாணர் கோமகன் விறலியும் பலர்செவி நிறைத்தாள்.

(இ - ள்.) பாணர் கோமகன் விறலியும் - பாணர் பெருமானுகிய பத்திரன் மனைவியாகிய பாடினியும், வீணை வாங்கினள் மாடகம் முறுக்கினள் - யாழினை எடுத்து மாடகத்தை முறுக்கி, விசித்து வாள்நரம்பு எறிந்து - கட்டமைத்து ஒள்ளிய நரம்பினைத் தாக்கி, இயக்கர் இருசெவி மடுத்தனர் நாண - இயக்கர்களும் இரண்டு செவிகளிலுங் கேட்டு வெள்க, மெல்விரல் நடைவழி - மெல்லிய விரல் நடத்துதலாலுண்டாகும் ஓசையின் வழியே, நாவினை அமுதம் - தனது நாவால் விளைக்கும் இசை யமுதத்தை, பலர் செவி நிறைத்தாள் - பலர் செவிகளிலும் நிரப்பினுள்.

வாங்கினள், முறுக்கினள், மடுத்தனர் என்பன முற்றெச்சம். விரல் நடைவழி நாவினை அமுதம் - யாழினிசையோடு பொருந்த மிடற்ருற் பாடும் இசை. விறலியும் வாங்கி முறுக்கி விசித்து எறிந்து நாண அமுதம் நிறைத்தாள் என வினைமுடிக்க. விறலியும் என்னும் உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சப் பொருட்டு. (கசு)

அரச னுட்கிடை யறிந்தில ரவைக்களத் துள்ளார்
விரைசெய் வார்குழற் பாடினி பாடலை வியந்தார்
புரைசை மானிரைப் பூழிய னிலங்கையிற் போந்த
வரைசெய் குங்குமக் கொங்கையாள் பாடலை மகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவைக் களத்து உள்ளார் - அவையிலுள்ள அனைவரும், அரசன் உட்கிடை அறிந்திலர்-மன்னனது மனக்கருத்தை யறியாது, விரைசெய் வார்குழல் பாடினி பாடலை வியந்தார் - மணங் கமழ்கின்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய விறலியின் பாடலைக் கொண்டாடினுர்; புரைசை மான் நிரைப் பூழியன் - கழுத்துக் கயிற்றினையுடைய யானைக் கூட்டங்களையுடைய பாண்டியன், இலங்கையில் போந்த - இலங்கையினின்றும் வந்த, வரைசெய் குங்குமக் கொங்கையாள் பாடலை மகிழ்ந்தான் - மலையை ஒத்த குங்குமக் குழம்பணிந்த கொங்கையையுடைய ஈழப் பாடினியின் பாடலைப் பாராட்டினுன்.

அறிந்திலர், முற்றெச்சம். புரைசை, இடைப்போலி. புரசை - யானைக்கழுத்திடு கயிறு. வரைசெய், செய் உவமப்பொருட்டு. (கஎ)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தென்னவ னுட்கோ ளெல்லை தெரிந்தன ரவையத் துள்ளார்
அன்னவன் புகழ்ந்த வாறே புகழ்ந்தன ரவளைத் தானே
முன்னவ னருளைப் பெற்று மும்மையுந் துறந்தோ ரேனும்
மன்னவன் சொன்ன வாறே சொல்வது வழக்கா றன்றே.

(இ - ள்.) அவையத்துள்ளார் - அவையிலுள்ளவர்கள், தென்னவன் உட்கோள் எல்லை தெரிந்தனர் - பாண்டியன் உள்ளக்கிடையின் முடிவைத்தெரிந்து, அன்னவன் புகழ்ந்தவாறே - அவன் புகழ்ந்த வண்ணமே, அவளைத் தானே புகழ்ந்தனர் - அவ்வீழப் பாடினியின் பாடலையே புகழ்ந்தார்கள்; முன்னவன் அருளைப் பெற்று - இறைவனது திருவருளைப் பெற்று, மும்மையும் துறந்தாரேனும் - மூவாசைகளையுந் துறந்த பெரியாராயினும், மன்னவன் சொன்னவாறே சொல்வது வழக்காறு அன்றே - அரசன் கூறியவாறே கூறுவது வழக்காறு அல்லவா.

மும்மை - மண்ணுசை, பெண்ணுசை, பொன்னுசை என்னும் மூவாசைகள். மன்னவன் சொன்னவாறே சொல்வது வழக்காறு என்பதனை

"இகழி னிகழ்ந்தாங் கிறைமக னென்று
புகழினு மொக்கப் புகழ்ப"

என்பதனுலு மறிக. தெரிந்தனர், முற்றெச்சம். தான், ஏ அசைகள். இச்செய்யுள் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (கஅ)

பொன்றளி ரனையாள் மையற் புதுமது நுகர்ந்து தீது
நன்றறி யாத கன்னி நாடவ னவையை நோக்கி
இன்றொரு நாளிற் றேரத் தக்கதோ விதுவென் றந்த
வென்றடு வேற்க ணுரைப் போமென விடுத்தான் மன்னே.

(இ - ள்.) பொன் தளிர் அனையாள் - பொன் தளிர்த்தாலொத்த மேனியையுடைய காமக்கிழத்தி மேல்வைத்த; மையல் புதுமது நுகர்ந்து - காமமாகிய புதிய நறவினைப் பருகியதால், தீது நன்று அறியாத கன்னி நாடவன் - தீமையையும் நன்மையையும் அறியமாட்டாத கன்னி நாட்டினையுடைய பாண்டியன், அவையை நோக்கி - அவையிலுள்ளாரைப் பார்த்து; இது - இவ்விசை வாதின் முடிபு, இன்று ஒருநாளில் - இன்று ஒரே நாளில், தேரத்தக்கதோ என்று - ஆராய்ந்தறியத்தக்கதோ என்று கூறி, அந்த வென்று அடுவேல் கணுரை - வென்று பகைவரைக் கொல்லும் வேல்போன்ற கண்களையுடைய இம்மடவார்களை, போம் என விடுத்தான் - இருக்கைக்குப் போவீராக என்று அனுப்பினுன்.

பொன்னினது தளிர் என்றுமாம்; இதற்குப் பொற்றளிர் என்பது மெலிந்து நின்றதாகக் கொள்க. புது மது - மயக்கஞ் செய்வதிற் புதுமையுடைய தொரு மது. காமம் மதுப்போல்வதென்பது.

"கள்ளுண்டல் காம மென்ப கருத்தறை போக்குச் செய்வ"

என முன் கூறப்பட்டவாறும் காண்க. மன்னும் ஓவும் அசைகள். (௧௯)

மருவிய வாய மேத்த விருந்தினுண் மனைவந் தெய்திப்
புரவலன் றனது பாட்டைப் புகழ்ந்ததே புகழ்ந்த தாகப்
பெருமிதந் தலைக்கொண் டானுப் பெருங்களிப் படைந்து மஞ்சத்
திருமல ரணைமே லார்வந் திளைத்தினி திருந்தா ளிப்பால்.

(இ - ள்.) மருவிய ஆயம் ஏத்த - தன்னைச் சூழ்ந்த மகளிர் கூட்டம் புகழ, விருந்தினள்-புதிதாகவந்த ஈழப்பாடினி, மனைவந்து எய்தி-தன் விடுதிவந்தடைந்து, புரவலன் - இராசராச பாண்டியன், தனது பாட்டைப் புகழ்ந்ததே புகழ்ந்ததாக - தன் பாட்டினை வியந்ததனையே ஒரு புகழ்ச்சியாகக் கருதி, பெருமிதம் தலைக்கொண்டு - இறுமாப்பு மேற்கொண்டு, ஆனுப் பெருங்களிப்பு அடைந்து-நீங்காத பெருஞ் செருக்குற்று, மஞ்சத் திருமலர் அணைமேல் - தூங்குமஞ்சத்திற் பரப்பிய அழகிய மலர்ப் படுக்கையின்மேல், ஆர்வம் திளைத்து இனிது இருந்தாள் - மகிழ்ச்சிமிக்குக் கவலையின்றி இருந்தாள், இப்பால் - பின்.

அரசன் நெறிதிறம்பித் தன்னைப் புகழ்ந்தது உண்மைப் புகழ்ச்சியன்றாகவும் அதனைப் புகழ்ச்சியாகக் கொண்டாள் என்பார் 'புகழ்ந்ததே புகழ்ந்ததாக' என்றார். மஞ்சம் - கட்டில். (௨௰)

வணங்குறு மருங்கிற் கற்பின் மடவரன் மதங்கி தானும்
அணங்கிறை கொண்ட நெஞ்ச ளங்கயற் கண்ணி பாகக்
குணங்குறி கடந்த சோதி குரைகழ லடிக்கீ ழெய்தி
உணங்கினள் கலுழ்கண் ணீர ளொதுங்கிநின் றிதனைச் சொன்னாள்.

(இ - ள்.) வணங்குறு மருங்கின் கற்பின் - வளையும் இடையினையும் கற்பினையுமுடைய, மடவரல் மதங்கி தானும் - பாணபத்திரன் மனைவியாகிய பாடினியும், அணங்கு இறைகொண்ட நெஞ்சள் - துன்பங் குடிகொண்ட நெஞ்சினையுடையளாய், அங்கயற் கண்ணிபாகம் - அங்கயற் கண்ணம்மையை ஒருபாகத்திலுடைய, குணம் குறிகடந்த சோதி - குணத்தையுங் குறியையுங் கடந்துநின்ற ஒளிவடிவினனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், குரைகழல் அடிக்கீழ் எய்தி - ஒலிக்கும் வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிக்கீழ் அடைந்து, உணங்கினள் - வாட்டமுற்று, கலுழ் கண்ணீரள் - கலங்கியழுங் கண்ணீரையுடையவளாய், ஒதுங்கிநின்று இதனைச் சொன்னாள் - ஒருபுறமொதுங்கி நின்று இதனைக் கூறுவாளாயினள்.

அணங்கு - வருத்தம். இறைகொள்ளல் - தங்குதல். உணங்கினள் என்னும் தெரிநிலை முற்றும் நீரள் என்னும் குறிப்புமுற்றும் எச்சமாயின. (௨௧)

தென்னவ னாகி வையஞ் செய்யகோல் செலுத்திக் காத்த
மன்னவ வழுதி வார வழிவழக் குரைப்ப தானான்
அன்னவன் கருத்துக் கேற்ப வவையரு மனைய ரானார்
பின்னடு நிலைமை தூக்கிப் பேசுவார் யாவ ரையா.

(இ - ள்.) தென்னவனாகி - சுந்தர பாண்டியனாகி, வையம் செய்ய கோல் செலுத்திக் காத்த மன்னவ - நிலவுலகைச் செங்கோலோச்சிப் புரந்தருளிய மன்னவனே, வழுதி - இராசராச பாண்டியன், வாரவழி வழக்கு உரைப்பதானான் - அன்பு சென்ற வழியே வழக்குப் பேசுவானாயினன்; அன்னவன் கருத்துக்கு ஏற்ப - அவன் உட்கோளுக் கிசைய, அவையரும் அனையர் ஆனார்-அவையிலுள்ளாரும் அத் தன்மையராயினார்; பின் - இங்ஙனமாயபின், ஐயா நடுநிலைமை தூக்கிப் பேசுவார் யாவர் - ஐயனே நடுநிலைமையினின்று ஆராய்ந்துரைப்பார் யாவருளர்.

வாரவழி - பட்சபாதம்: ஒருபக்கம் அன்புடையனாய் அழிவழக்குரைப்பதானான் எனலுமாம். நின்னையன்றி வேறுயாரும் இல்லையென்பாள் 'பேசுவார் யாவரையா' என்றாள் என்க. (௨௨)

உன்னருட் டுணை*செய் தென்பா லுறுகணோய் துடைப்ப தென்ன
மின்னனாய் நீயே நாளை வெல்லுமா செய்து மஞ்சேல்
என்னவா காய வாணி யீறிலா னருளாற் கேட்டு
மன்னருங் கற்பி னுடன் மனைபுகுந் திருந்தாண் மன்னோ.

(இ - ள்.) உன் அருள் துணைசெய்து - உனது திருவருளாகிய துணையை நல்கி, என்பால் உறுகண் நோய் துடைப்பது என்ன - என்பாலுள்ள துன்ப நோயைப் போக்கக் கடவாய் என்று குறையிரப்ப, ஈறு இலான் அருளால் - அழிவில்லாத இறைவன் திருவருளால், ஆகாயவாணி - அசரீரி, மின் அனாய் - மின் போல்வாய், நீயே நாளை வெல்லுமா செய்தும் - நாளை நீயே வெல்லுமாறு செய்வோம், அஞ்சேல் - நீ அஞ்சற்க, என்ன - என்று கூற, கேட்டு - அதனைக் கேட்டு, மன் அருங் கற்பினுள் தன் மனை புகுந்து இருந்தாள் - நிலைபெற்ற அரிய கற்பினையுடைய விறலி தன் இல்லிற்சென்று இருந்தாள்.

உன்னரு டுணைசெய்து என்னும் பாடத்திற்கு உன்னருளே துணைசெய்து துடைப்பதாகும் என்றுரைக்க. முற்பொருளில் துடைப்பது வியங்கோள்; "மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே" என்புழிப்போல. மன், ஓ அசைகள். (௨௩)

அன்றுபோன் மற்றை ஞான்று மழைத்தனன் பாடல் கேட்டுக்
குன்றுபோற் புயத்தா னென்னற் கூறிய வாறே கூற
மன்றுளார் பலரு மன்ன வண்ணமே சொன்னார் கேட்டு
நின்றபாண் மடந்தை பாண்டி நிருபனை நோக்கிச் சொல்வாள்.

(பா - ம்.) * உன்னருடுணை.

(இ - ள்.) குன்றுபோல் புயத்தான் - மலைபோலுந் தோளினையுடைய பாண்டியன், அன்றுபோல் மற்றை ஞான்றும் - அன்றுபோலவே அடுத்தநாளும், அழைத்தனன் பாடல் கேட்டு - அவ்விரு விறலிகளையும் அழைப்பித்து அவர்கள் பாடலைக் கேட்டு, நென்னல் கூறியவாறே கூற - நேற்றுப் புகன்ற வண்ணமே புகல, மன்றுளார் பலரும் அன்ன வண்ணமே சொன்னார் - அவையிலுள்ள அனைவரும் அவ்வரசன் கூறியவாறே கூறினர் ; கேட்டு நின்ற பாண் மடந்தை - இதனைக் கேட்டு (மனம் புழுங்கி) நின்ற பாடினி, பாண்டி நிருபனை நோக்கிச் சொல்வாள் - பாண்டி வேந்தனைப் பார்த்துக் கூறுவாளாயினள்.

அழைத்தனன், முற்றெச்சம். (உச)

தென்னரே றனையாய் ஞால மனுவழிச் செங்கோ லோச்சும்
மன்னரே றனையாய் வார வழக்கினை யாத லானீ
சொன்னவா றவையுஞ் சொல்லத் துணிந்தது துலைநா வன்ன
பன்னகா பரணர் முன்போய்ப் பாடுகேம் பாடு மெல்லை.

(இ - ள்.) தென்னர் ஏறு அனையாய் - பாண்டியருள் ஆண்சிங்கம் போல்வாய், ஞாலம் - இந்நில வுலகில், மனுவழி செங்கோல் ஓச்சும் மன்னர் ஏறு அனையாய் - மனுவறத்தின் வழியே செங்கோல் செலுத்தும் மன்னர்களுள் ஏறுபோல்வாய், வாரவழக்கினை - நீதான் அன்பின் வழி நின்று வழக்கினை ஒருந் தன்மையையுடையையாயினை ; ஆதலால் நீ சொன்னவாறே - ஆதலினால் நீ நடுநிலை யிகந்து கூறியவண்ணமே, அவையும் சொல்லத் துணிந்தது - அவையிலுள்ளாரும் கூறத் துணிந்தனர் ; துலைநா அன்ன - தராசின் நாப்போலும் நடு நிலைமையுள்ள, பன்னக ஆபரணர் முன்போய்ப் பாடுகேம் - அரவினை அணியாகக் கொண்ட சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருமுன் சென்று யாங்கள் பாடுவேம்; பாடும் எல்லை - அங்ஙனம் பாடுங்கால்.

நடு நின்று முறைபுரியும் இறையாகிய நீயும் எம்மில் ஒரு புறத்து வாரம்பற்றி வழக்குரைப்பாயாயினை, அவைய மாந்தரும் நின்வழிக் கூறினர் ஆகலின் இனி என்றும் கோடாத வாய்மையுடைய சிவபிரான் திருமுன் சென்று பாடுவேம் என்றாள் என்க. பன்னகா பரணர், வடமொழி நெடிற் சந்தி. (உரு)

இருவரேம் பாட்டுங் கேட்டுத் துணிந்திவள் வென்று ளென்று
ஒருவர்சந் நிதியிற் சொன்னாற் போதுமென் றுரைத்தாள் பாண்டித்
திருமக னனைய வாறே செய்மினீர் செய்மி னென்ன
மருவளர் குழலி னார்த மனைபுகுந் திருந்தார் பின்னாள்.

(இ - ள்.) இருவரேம் பாட்டும் கேட்டு - எங்களிருவரின் பாடலையும் கேட்டு, ஒருவர் துணிந்து - யாரேனும் ஒருவர் மனந்துணிந்து, இவள் வென்றாள் என்று - இருவருள் இவள்தான் வென்றனள் என்று, சந்நிதியில் சொன்னால் போதும் என்று உரைத்தாள் - அவ்விறைவன் திருமுன் சொன்னால் அமையும் என்று கூறினாள்,

பாண்டித் திருமகன் - இராசராச பாண்டியன், அனைய வாறே நீர் செய்மின் செய்மின் என்ன - அங்ஙனமே நீர் செய்யுமென்று கூற, மருவளர் குழலினார் தம் மனை புகுந்து இருந்தார் - மணம் ஓங்கும் கூந்தலையுடைய அவ்விறலியர் இருவரும் தத்தம் இல்லிற்சென்று தங்கினர்; பின் நாள் - மறுநாளில்.

செய்மின் செய்மின், துணிவுப்பொருளில் வந்த அடுக்குத்தொடர். (உகூ)

[கலி விருத்தம்.]

தென்ற னாடனு மந்திரச் செல்வரும்
நன்று தீதுணர் நால்வகைக் கேள்வியோர்
ஒன்ற வேகி யொளிவிடு வெள்ளிமா
மன்ற வாணர்மா மண்டபத் தெய்தினார்.

(இ - ள்.) தென்றல் நாடனும் - தென்றற்காற்றின் பிறப்பிடமாகிய பொதியின் மலையையுடைய பாண்டிநாடனும், மந்திரச்செல்வரும் - அமைச்சர்களும், நன்று தீது உணர் - (இருவகை இசையின்) குணத்தினையும் குற்றத்தையும் அறிதற் கேதுவாகிய, நால்வகைக்கேள்வியோர் ஒன்ற - கீத ஞான முதலிய நால்வகைஞான முடையார் சூழ, ஏகி - சென்று, ஒளி விடு வெள்ளிமாமன்ற வாணர் - ஒளி வீசுகின்ற பெரிய வெள்ளி யம்பல வாணரது, மாமண்டபத்து எய்தினார் - பெரிய மண்டபத்தை அடைந்தனர்.

நால்வகைக்கேள்வி - கீதஞானம், இலயஞானம், சுருதிஞானம், தாளஞானம் என்பனவாம். (உஎ)

எய்தி யம்மட மாதரை யிங்குறச்
செய்தி ரென்னத் திருமக னேவலோர்
நொய்தி னோடி நொடித்தழைத் தாரொடு
மைதி கழ்ந்த விழியார் வருவரால்.

(இ - ள்.) எய்தி - அங்ஙனம் அடைந்து, திருமகன் - பாண்டி மன்னன், அம்மடமாதரை இங்குறச்செய்திர் என்ன - அந்த இளமையையுடைய விறலிகளை இங்குவரச்செய்மின் என்று கட்டளையிட, நொய்தின் ஓடி நொடித்து - விரைந்து ஓடி மன்னன் கட்டளையைக் கூறி, ஏவலோர் அழைத்தாரொடு - அழைத்தா ராகிய அவ்வேவலாளருடன், மைதிகழ்ந்த விழியார் வருவர் - மைவிளங்கிய விழியினையுடைய அவ்விருவரும் வருவாராயினர்.

செய்திர், த் எழுத்துப்பேறு. நொடித்து - கூறி. ஏவலோர் அழைத்தார் அங்ஙனம் அழைத்தவரோடு என விரித்துரைக்க. ஆல், அசை. (உஅ)

படிமை யார்தவப் பாடினி வந்தெனக்
கடிமை யாவளின் றையமின் றாலெனக்
கொடுமை யார்மனக் கோட்டச் செருக்கொடுங்
கடுமை யாகவந் தாள்கலத் தின்வந்தாள்.

(இ - ள்.) கலத்தின் வந்தாள் - மரக்கலத்தில் வந்த பாடினி, இன்று தவப் படிமை ஆர் பாடினி வந்து - இன்று தவவேடம் நிறைந்த விறலிவந்து, எனக்கு அடிமையாவள் - எனக்கு அடிமையாவாள், ஐயம் இன்று என - இதற்கு ஒரு ஐயுறவில்லை என்று கருதி, கொடுமை ஆர் கோட்டம் மனச்செருக்கொடும் - கொடுமை நிறைந்து நெறி பிறழ்ந்த மனத்தின்கண் உள்ள செருக்கோடும், கடுமையாக வந்தாள் - விரைவாக வந்தனள்.

படிமை - தவக்கோலம்; தவவொழுக்கமுமாம். ஆல், அசை. கடுமை - விரைவு. கலத்தின் வந்தவள் கடுமையாக வந்தாள் என்க. (௨௯)

கற்பின் மிக்கெழு* கற்புங் கருத்தினிற்
சிற்ப ரஞ்சுடர் சேவடி மேல்வைத்த
அற்பு மிக்கெழ மெல்லவந் தாளரோ
பொற்பின் †மிக்குள பத்திரன் பொன்னனாள்.

(இ - ள்.) பொற்பின் மிக்குள பத்திரன் பொன்அனாள் - அழகினால் மேம்பட்ட பாணபத்திரன் மனைவியாகிய திருமகளை ஒத்த பாடினி, கற்பின்மிக்கு எழு கற்பும் - கல்வியறிவால் மேம்பட்டெழுந்த நிறையும், கருத்தினில் - தனது உள்ளத்தில், சிற்பரஞ்சுடர் சேவடிமேல் வைத்த அற்பும் - ஞானப் பரஞ்சோதியாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் சிவந்த திருவடிமேல் வைத்த அன்பும், மிக்கு எழ - பொலிந்து தோன்ற, மெல்ல வந்தாள் - மெதுவாக வந்தனள்.

கற்பிற்குரிய அமைதியோடு வந்தா ளென்பார் 'மெல்லவந்தாள்' என்றார். அரோ, அசை. (௩௰)

அலங்கு மாரமோ டங்கத மாதிபல்
கலன்க டாங்கிக் கலைஞர் குழாத்திடை
இலங்கு மாட மதுரைக் கிறைவரும்
புலன்கொ ணாவலர் போல்வந்து வைகினார்.

(இ - ள்.) இலங்கு மாட மதுரைக்கு இறைவரும் - விளங்கா நின்ற மாடங்களையுடைய மதுரைக்கு இறைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளும், புலன்கொள் நாவலர் போல் - (இசை நூலில்) உணர்வு மிக்க புலவர் போல, அலங்கும் ஆரமோடு - அசைகின்ற முத்துமாலையோடு, அங்கதம் ஆதிபல் கலன்கள் தாங்கி - தோளணி முதலிய பல அணிகளைத்தரித்து, கலைஞர் குழாத்திடைவந்து வைகினார் - புலவர் குழுவின் நடுவில் வந்து தங்கினர்.

அலங்குதல் - அசைதல்; ஒளி விடுதலுமாம். நாவலர்போல் - நாவலருள் ஒருவர் போல். (௩௧)

(பா - ம்.) *கற்பு மிக்கெழு. †பொற்புமிக்குள.

அந்த வேத்தவை தன்னி லருங்கலம்
வந்த வேய்த்தடந் தோளிசை மாதராள்
முந்த வேத்திசை பாடினள் முந்தையோர்
சிந்தை வேட்டொன் றுஞ் செப்பின ரில்லையால்.

(இ - ள்.) அந்த வேந்து அவைதன்னில் - அந்த அரசவையின்கண், அருங் கலம் வந்த - அரிய மரக்கலத்தில் வந்த, வேய்த்தடம் தோள் இசைமாதராள் - மூங்கில் போலும் பருத்ததோளையுடைய பாடினி, முந்த - முற்பட, வேத்திசை பாடினள் - அரசர்க்குரிய இசையைப் பாடினள்; முந்தையோர் - முன் கொண்டாடினவர், சிந்தை வேட்டு - மனம் விரும்பி, ஒன்றும் செப்பினர் இல்லை - யாதும் கூறாதிருந்தனர்.

வேந்து வேத்து என்றாயது. எத்திசை எனப்பிரித்து, நால்வகை வருணப் பூதரை வாழ்த்தினள் என்று கூறி,

"அந்தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக
வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டுபல வாழ்க
வணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க
பதினெண் கூலமும் உழவர்க்கு மிகுக
அரங்கியற் கூத்து நிரம்பிவினை முடிக
வாழ்க நெடுமுடி கூர்கவென் வாய்ச்சொலென்
றிப்படிப் பலிகொடுத் திறைவனிற் றொக்குச்
சேட்பட வமைத்துச் செழும்புகை காட்டிச்
சேவடி தேவரை யேத்திப் பூதரை
மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிந்து
செவியிழுக் குறாமை வேந்தனை யேத்திக்
கவியொழுக் கத்து நின்றுழி வேந்தன்
கொடுப்பன கொடுக்க வமையு மென்ப"

என்னும் சூத்திரத்தைக் காட்டுவாருமுளர். வேத்திசை என்பதில் அஃது அடங்குதலுங் காண்க. ஆல் - அசை. (௩௨)

வீணை தோளிட னேந்திய வெண்மலர்
வாணி பாட விருக்கையின் வைகியே
யாண ரம்பெறிந் தின்னிசை யோர்ந்தெழீஇப்
பாணர் கோமகன் பன்னியும் பாடுமால்.

(இ - ள்.) வீணை தோள் இடன் ஏந்தியவெண்மலர்வாணி - யாழினை இடத் தோளிலேந்திய வெண்டாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் கலைமகள், பாடு அ இருக்கையின் வைகி - பாடும் அவ்வாசனத்திலே தானும் இருந்து, யாழ் நரம்பு எறிந்து - யாழின் நரம்பினை விரலினாற்றாக்கி, இன் இசை ஓர்ந்து எழீஇ - இனிய இசையினை

ஆராய்ந்து எழுப்பி, பாணர் கோமகன் பன்னியும் பாடும் - பாணர் பெருமானாகிய பத்திரன் மனைவியும் பாடுவாளாயினள்.

பாடு அவ்விருக்கை எனப்பிரிக்க. வாணி பாடும் இருக்கையாவது ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தியாகிய பதுமாசனமாகும். ஒன்பான் விருத்தியாவன- பதுமுகம், உற்கட்டிதம், ஒப்படியிருக்கை, சம்புடம், அயமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம், மண்டிலம், ஏகபாதம் என்பன. யாழ் நரம்பு என்பது மருவிற்று. எழீஇ, சொல்லிசையளபெடை. ஆல், அசை. (௩௩)

குடங்கை நீரும் பச்சிலையு மிடுவார்க் கிமையாக் குஞ்சரமும்
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந் தருவாய் மதுரைப் பரமேட்டி
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந் தருவாய் கையிற் படுதலைகொண்
டிடங்க டோறு மிரப்பாயென் றேசு வார்க்கென் பேசுவனே.

(இ - ள்.) குடங்கை நீரும் பச்சிலையும் இடுவார்க்கு - அகங்கையளவான நீரையும் பசிய இலையையும் இட்டு வழிபடுவார்க்கும், இமையாக் குஞ்சரமும் - ஐராவதமும், படம் கொள் பாயும் - படத்தைக்கொண்ட அனந்த சயனமும், பூ அணையும்- தாமரை மலர்த்தவிசுமாகிய இவற்றை, மதுரைப் பரமேட்டி தருவாய் - மதுரையில் எழுந்தருளிய பெருமானே நீ அளித்தருள்வாய்; படம்கொள் பாயும் பூ அணையும் தருவாய் - (அவருக்கு) அவற்றை அருள்பவனாகிய நீயே, கையில் படுதலைகொண்டு- திருக்கரத்தில் கபாலத்தை ஏந்தி, இடங்கள்தோறும் இரப்பாய் என்று - இல்லங்கள்தோறுஞ் சென்று ஏற்பாயென்று கூறி, ஏசுவார்க்கு என் பேசுவனே-பழிக்கின்ற புறச்சமயிகளுக்கு (யான்) யாது கூறுவேன்.

தேவர்கள் இமையா நாட்டம் உடையராகலின் தேவர்க்கரசனது யானையை 'இமையாக் குஞ்சரம்' என்றார். குஞ்சரமும் பாயும் அணையும் தருவாய் என்றது இந்திரன் பதமும் திருமால் பதமும் பிரமன் பதமும் தருவாய் என்றபடி. குடங்கை நீரும் பச்சிலையும் இடுவார்க்கு அவை தருவாய் என்றது எவ்வளவு நல்குரவாளரும் இறைவனை வழிபடுதற்கு இழுக்கின்று என்பதனையும், அடியார்கள் அன்புடன் இடும் அத்துணை நீருக்கும் பச்சிலைக்குமே இறைவன் அவ்வளவு பெரிய பதங்களை யளிக்கும் பேரருளாளன் என்பதனையும், இந்திரன் மால் பிரமன் என்போரெல்லாம் அங்ஙனம் இறைவனை வழிபட்டே அப்பதவிகளை அடைந்தனராவர் என்பதனையும் காட்டுகிறது. வழிபடுவார்க்கு அத்துணைப் பெருஞ் செல்வங்களை ஈயும் நீ படுதலை கொண்டிரப்பது ஆன்மாக்களின் உடல் பொருள் ஆவிகளை யெல்லாம் என்றுகொண்டு அவற்றுக்கு அருள்புரியும் காரணத்தால் என்பதனை அறியாது புறச்சமயிகள் நின்னைப் பழித்துரைப்பர். அவர்க்குக் கூறும் விடையாதுமில்லை யென்க. (௩௪)

தேனார் மொழியார் விழிவழியே செல்லா தவர்க்கே வீடேன்று
நானா வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே மதுரை நம்பரனே
நானா வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே பாதி நாரியுரு
ஆனா யென்று பிறர்பழித்தா லடியேன் விடையே தறைவேனே.

(இ - ள்.) தேன்ஆர் மொழியார் விழி வழியே செல்லாதவர்க்கே - தேனின் சுவை போலுஞ் சுவைநிரம்பிய சொற்களையுடைய மகளிரின் பார்வையால் மயங்கி அவர் பின்சென்று அலையாதவர்க்கே, வீடு என்று - வீடு பேறு உரியதென்று, நானா வேதப் பொருள் - பலவகைப்பட்ட மறைப்பொருளை விரித்து, மதுரை நம்பரனே நீயே உரைத்தாய் - மதுரையிலெழுந்தருளிய நம்பரனே நீயே கூறியருளினாய்; நானா வேதப் பொருள் உரைத்தாய் நீயே - அங்ஙனங் கூறியருளியவனாகிய நீயே, பாதி நாரி உரு ஆனாய் என்று - ஒருபாதி பெண்வடிவமாயினை என்று கூறி, பிறர்பழித்தால் - புறச்சமயிகள் ஏசினால், அடியேன் விடை எது அறைவேன் - (அவருக்கு) அடியேன் யாது விடை யிறுப்பேன்.

"அரவக லல்கு லார்பா லாசைநீத் தவர்க்கே வீடு
தருவமென் றளவில் வேதஞ் சாற்றிய தலைவன்"

என, இப் புராணத்து நம்பியாரூரர் துதியிற் கூறியிருத்தல் இங்கு நோக்கற் பாலது. நானா - பல. மகளிராசையை நீத்தல் வேண்டுமென்று கூறிய நீயே பாதி நாரியுருவானது ஆன்மாக்களுக்குப் போகத்தை யூட்டிக் கன்மந்தொலைத்து அருள்புரிதற்கென்னும் உண்மையுணராது புறச்சமயிகள் நின்னைப் பழித்துரைப்பார்; அவர்க்குக் கூறும் விடை யாதும் இல்லை யென்க.

"தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடி
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர்
விண்பா லியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ" (௩௫)

என்னும் திருவாசகம் இங்கே சிந்திக்கற்பாலது.

வரத னாகி யெவ்வுயிர்க்கு மாயா விருத்தி வலியடக்கிச்
சரத மான வீட்டின்பந் தருவாய் மதுரைத் தனிமுதலே
சரத மான வீட்டின்பந் தருவாய் வீடு பெறுவார்போல்
விரத யோக நிலையடைந்தா யென்பார்க் கென்னான் விளம்புவனே.

(இ - ள்.) வரதனாகி - அருட்கொடை யுடையவனாகி, எவ்வுயிர்க்கும் மாயா விருத்திவலி அடக்கி - எல்லா வுயிர்களுக்கும் மாயாமலத்தின் தொழில் வலியை அடக்கி, சரதமான வீட்டு இன்பம் - அழியாத வீட்டின்பத்தினை, மதுரைத் தனி முதலே தருவாய் - மதுரையில் அமர்ந்தருளிய ஒப்பற்ற முழுமுதற் கடவுளே நீயே அருளுவை யாயினை; சரதமான வீட்டின்பம் தருவாய் - (அவற்றுக்கு) அவ் வின்பத்தை அருளும் நீயே, வீடுபெறுவார்போல் - வீட்டினை விரும்பி யோகுசெய்வாரைப் போல, விரத யோகநிலை அடைந்தாய் என்பார்க்கு - (அரிய) நோன்புகளையுடைய யோகநிலையை அடைந்தனை என்று பழிப்பார்க்கு, நான் என் விளம்புவன் - யான் யாது கூறுவேன்.

நீ யோகநெறியில் நிற்பது ஆன்மாக்களை யோகநெறியிற் புகுத்திப் பேரின்ப வீடு அளித்தற்கு என்னும் உண்மை புணராது புறச்சமயிகள் நின்னைப் பழித்

துரைப்பர்; அவர்க்குக் கூறும் விடையாதும் இல்லையென்க. இவ்வியல்பினரை நோக்கியே,

"போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்
யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார்
வேகியா னற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரார்
ஊகியா மூட ரெல்லா மும்பரி லொருவ னென்பார்"

என்பது முதலிய சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தங்கள் எழுந்தன. இம் மூன்றும் பத்திரன் மனைவியாகிய பாடினி பாடிய இசைப் பாட்டுக்களாக ஆசிரியர் பாடியன; இவை கந்தருவ மார்க்கத்தான் இடைமடக்கி வந்தன. (௩௬)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கண்ணுதன் மதுரைப் பிரானையிவ் வாறு கருதிய பாணியாற் கனிந்து
பண்ணுதல் பரிவட் டணைமுத லிசைநூல் பகர்முதற் றொழிலிரு நான்கும்
எண்ணுறு வார்தல் வடித்திடன் முதலா மெட்டிசைக் கரணமும் பயப்ப
மண்ணவர் செவிக்கோ வானவர் செவிக்கும் வாக்கினா ணாவிளை யமுதம்.

(இ - ள்.) கண் நுதல் மதுரைப்பிரானை - நெற்றியிற் கண்ணையுடைய மதுரை நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, இவ்வாறு கருதிய பாணியால் - இங்ஙனம் கருதிய இசைப்பாட்டினால், கனிந்து - மனங் கனிந்து, பண்ணுதல் பரிவட்டணை முதல் - பண்ணுதல் பரிவட்டணை ஆதியாக, இசைநூல் பகர்முதல் தொழில் இரு நான்கும் - இசைநூல் கூறுகின்ற முதற்றொழில் எட்டும், எண்ணுறுவார்தல் வடித்திடல் முதலாம் - எண்பொருந்திய வார்தல் வடித்திடல் முதலாகிய, எட்டு இசைக் கரணமும் பயப்ப - எட்டு இசைக்கரணங்களும் பொருந்த, நாவிளை அமுதம் - தனது நாவால் உண்டாக்கிய அமுதத்தை. மண்ணவர் செவிக்கோ - நிலவுலகோர் செவிகட்கு மட்டுமோ, வானவர் செவிக்கும் வாக்கினாள் - தேவர்கள் செவிக்கும் வார்த்தாள்.

மதுரைப்பிரானை இவ்வாறு கருதிய பாணி என்றமையால் இது பெருந் தேவபாணி என்க. முதற்றொழில் எட்டாவன - பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, கையூழ், விளையாட்டு, குறும்போக்கு என்பன. அவற்றுள் பண்ணலாவது இணை, கிளை, பகை, நட்பான நரம்புகள் பெயருந்தன்மை மாத்திரை யறிந்து வீக்குதல். பரிவட்டணை - வீக்கின நரம்பை விரல்களால் அகமும் புறமும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் - ஆரோகண அவரோகண வகையால் இசையைத் தெரிதல். தைவரல் - அநுசுருதியேற்றல். செலவு - ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல், கையூழ் - பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுத்தல். விளையாட்டு - வண்ணத்திற் செய்த பாடல்களை இன்பமாகப் பாடுதல். குறும்போக்கு - குடகச் செலவும் துள்ளற் செலவும் பாடுதல். இசைக்கரணம் எட்டாவன - வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை என்பன. (௩௭)

இடையினோ டேனைப் பிங்கலை யியக்க மிகந்துமூ லந்தொடுத் தியக்கி
நடுவுறு தொழிலாற் பிரமரந் திராந்த நடைபெற விசைக்கு முள்ளாளம்
மிடறுவீங் காள்கண் ணிமைத்திடா ளெயிறு வெளிப்படாள் புருவமே னிமிராள்
கொடிறது துடியாள் பாடலு மதுகேட் டனைவருங் குதூகல மடைந்தார்.

(இ - ள்.) இடையினோடு - இடைகலையோடு, ஏனைப்பிங்கலை இயக்கம் இகந்து - மற்றைப்பிங்கலையிலும் இயங்கும் இயக்கம் ஒழிந்து, மூலம் தொடுத்து இயக்கி - மூலாதாரத்தினின்றுங் காற்றினை எழுப்பி, நடுவுறு தொழிலால் - சுழுமுனையின் தொழிலினால், பிரமரந்திர அந்தம் நடைபெற இசைக்கும் உள்ளாளம் - பிரமரந்திரம் முடிய நடக்குமாறு இசைக்கின்ற உள்ளாளகீதத்தினை, மிடறு வீங்காள் - மிடறு வீங்காமலும், கண் இமைத்திடாள் - கண்மூடாமலும், எயிறு வெளிப்படாள் - பற்கள் வெளிப்படாமலும், புருவம் மேல் நிமிராள் - புருவங்கள் மேல் எறுமலும், கொடிறது துடியாள் - கபோலந் துடியாமலும், பாடலும் - பாடிய வளவில், அதுகேட்டு அனைவரும் குதூகலம் அடைந்தார் - அதனைக்கேட்டு அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

நடுவுறு தொழில் - சுழுமுனைமார்க்கத்தில் வாயுவை இயக்கிச் செய்யும் கிரியை. உள்ளாளம் இச்செய்யுளிற் கூறிய இலக்கணத்தோடு கந்தருவராற்பாடப் படுவது.

"கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிறசையா
பண்ணளவும் வாய்தோன்று பற்றெரியா—எண்ணிலிவை
கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவர்
உள்ளாளப் பாட லுணர்" (௩௮)

என்பது காண்க. கொடிறது, அது பகுதிப் பொருள் விகுதி.

கன்னிநா டுடையான் கைதவ னெனும்பேர்க் காரணந் தேற்றுவா னெனத்தான்
இன்னிசை யறிஞ னாகியு முன்போ லியம்புவா னொருப்படு கின்றான்
முன்னவ னருளாற் றன்மனக் கோட்ட முரண்கெடப் பொதுமையா னோக்கி
இன்னவ டானே வென்றன ளென்றா னினையவா றனைவரு மொழிந்தார்.

(இ - ள்.) கன்னிநாடு உடையான் - கன்னி நாட்டினையுடைய பாண்டியன், கைதவன் எனும் பேர்க்காரணம் தேற்றுவான் போல - கைதவன் என்னும் தனது பெயரின் காரணத்தை அறிவிப்பவனைப் போல, தான் இன் இசை அறிஞன் ஆகியும் - தான் இனிய இசைநூல் அறிஞன் ஆகியும் - தான் இனிய இசைநூல் அறிஞனாயிருந்தும், முன்போல் இயம்புவான் ஒருப்படுகின்றான் - முன்போலவே கூறுதற்கு மனந்துணிகின்றவன், முன்னவன் அருளால் - சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவருளால், தன் மனக் கோட்ட முரண்கெட - தனது மனக்கோணலின் வலி கெட, பொதுமையால் நோக்கி - நடுநிலையோடு பார்த்து, இன்னவள் தானே வென்றனள் என்றான் - இந்தப்பாடினியே வென்றனள் என்று கூறினான்; இனைய வாறு அனைவரும் மொழிந்தார் - இங்ஙனமே எல்லாருங் கூறினர்.

பாண்டிவேந்தரைக் குறிக்கும் கைதவன் என்னும் பெயர்க்கு வஞ்சகன் என்றும் பொருளுண்டாகலின் அப் பொருள்பற்றியே அப்பெயர் உண்டாயிற்றென்று தெளிவிப்பான்போல நடுவிலே திறம்பிக்கூற ஒருப்படுகின்றவன் என்றார். (கூக)

கரியுரை மொழிந்த கைதவ னிலங்கைக் கைதவப் பாடினி கழுத்திற்
புரிகுழன் மாதை யிருத்தென விருத்தும் போதுமை யிடங்கரந் திருந்த
அரியநா வலரீ தற்புத மீதற் புதமென வறைந்தவை காண
விரிகதிர் மின்போன் மறைந்தனர் யாரும் வியந்தனர் பயந்தனன் வேந்தன்.

(இ - ள்.) கரி உரைமொழிந்த கைதவன் - சான்றுமொழி பகர்ந்த பாண்டியன், கைதவ இலங்கைப் பாடினி கழுத்தில் - வஞ்சக ஒழுக்கமுடைய ஈழப் பாடினி கழுத்தில், புரிகுழல் மாதை இருத்து என - கட்டமைந்த கூந்தலையுடைய பாடினியை இருத்துக என்று ஏவ, இருத்தும்போது - (ஏவல் மகளிர் அங்ஙனமே) இருத்துங்காலையில், உமை இடம் கரந்து இருந்த - உமாதேவியார் பொருந்திய இடப்பாகத்தை மறைத்து வந்திருந்த, அரிய நாவலர் - அரிய புலவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், ஈது அற்புதம் ஈது அற்புதம் என அறைந்து - இது வியப்பு வியப்பு என்று கூறியருளி, அவைகாண - அவையிலுள்ளோர் அனைவருங் காண, விரிகதிர்மின்போல் மறைந்தனர் - விரிந்த ஒளியினையுடைய மின்னலைப்போல மறைந்தனர்; யாரும் வியந்தனர் - யாவரும் வியப்புற்றனர்; வேந்தன் பயந்தனன் - அரசன் அச்சமெய்தினன்.

அடுக்கு உவகையின் கண் வந்தது. (சூய)

செங்கணே றழக ராடலீ தென்றே யாவருந் தெளிந்தன ரேத்தி
அங்கணு யகர்தங் கருணையின் றிறனு மடியவ ரன்பையுந் தூக்கித்
தங்கணு ரருவி பெருகவா னந்தத் தனிப்பெருஞ் சலதியி லாழ்ந்தார்
வங்கமேல் வந்தாள் பிடர்மிசை யிருந்த மாணிழை விறலியை மன்னன்.

(இ - ள்.) யாவரும் - அனைவரும், ஈது செங்கண் ஏறு அழகர் ஆடல் என்று தெளிந்தனர் - இது சிவந்தகண்களையுடைய இடபத்தின்மேல் இவர்ந்தருளும் சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாடலென்று அறிந்து, ஏத்தி - துதித்து, அங்கண் நாயகர் தம்கருணையின் திறனும் - அருட்பார்வையினையுடைய இறைவரது திருவருளின் திறத்தையும், அடியவர் அன்பையும் தூக்கி - அடியாரின் அன்பையும் சீர்தூக்கி, தம் கண் ஆர் அருவி பெருக - தமது கண்களினின்றும் நிறைந்த ஆனந்தவருவி பெருக்கெடுக்க, ஆனந்தத்தனிப் பெருஞ் சலதியில் ஆழ்ந்தார் - இன்பமாகிய ஒப்பற்ற பெரிய கடலுள் அமிழ்ந்தனர்; வங்கமேல் வந்தாள் பிடர்மிசை இருந்த - மரக்கலத்தில் வந்த ஈழப்பாடினியின் தோளின்மேல் ஏறியிருந்த, மாண் இழைவிறலியை - மாட்சிமையுடைய அணிகளை யணிந்த பாடினியை, மன்னன் - அரசன்.

ஏற்றழகர் எனற்பாலது தொக்குநின்றது. தெளிந்தனர், முற்றெச்சம். வந்தாள், வினைப்பெயர். (சூக)

இறக்குவித் தவட்கு முந்தமுத் தார மெரிமணிக் கலன்றுகில் வரிசை
பெறக்கொடுத் தேனை யவட்குமுண் மகிழ்ச்சி பெறச்சில வரிசைதந் தவையிற்
சிறக்கவந் தொருங்கு வைகிவா னிழிந்த தெய்வதக் கோயில்புக் கிருந்த
அறக்கொடி யிடஞ்சேர் பெரும்புல வோர்க்கு மருங்கல னாதிக ணல்கா.

(இ - ள்.) இறக்குவித்து - இறக்கி, அவட்கு - அப்பாடினிக்கு, முந்த - முற்பட, முத்து ஆரம் - முத்துமாலைகளையும், எரிமணிக்கலன் - நெருப்புப் போன்ற மணிகளழுத்திய கலன்களையும், துகில் - ஆடைகளையும், வரிசைபெறக் கொடுத்து - வரிசையாகக் கொடுத்து, ஏனையவட்கும் - மற்றை ஈழப்பாடினிக்கும், உள் மகிழ்ச்சி பெறச் சில வரிசை தந்து - உள்ளம் மகிழச் சிலவரிசைகளை அளித்து, அவையில் சிறக்க வந்து ஒருங்குவைகி - அவையின் கண் மேன்மையுற வந்து அனைவரோடும் ஒருங்கு எழுந்தருளியிருந்து, வான் இழிந்த தெய்வதக்கோயில் புக்கு இருந்த - விண்ணினின்றும் இறங்கிய தெய்வவிமானத்தின்கண் புகுந்து இருந்த, அறக்கொடி இடம்சேர் - தரும வல்லியாகிய இறைவியை இடப்பாதியிற் கொண்ட, பெரும்புலவோர்க்கும் - பெரும்புலவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கும், அருங்கலன் ஆதிகள் நல்கா - அரிய அணிகலன் முதலியவைகளை அளித்து.

ஈழப்பாடினி தோற்றவளாயினும் தன்னால் வருவிக்கப்பட்டவ ளாதலால் அவட்கும் வரிசை தந்தனன் என்க. அவையில் வந்து ஒருங்கு வைகிப் பின் கோயில் புக்கிருந்த புலவோர் என்க. (சூஉ)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மன்னவர் வலிக ளெல்லாந் தெய்வத்தின் வலிமுன் னில்லா
அன்னமா தெய்வஞ் செய்யும் வலியெலா மரண்மூன் றட்ட
முன்னவன் வலிமுன் னில்லா வெனப்பலர் மொழிவ தெல்லாம்
இன்னபாண் மகளிற் காணப் பட்டதென் றிறும்பூ தெய்தா.

(இ - ள்.) மன்னவர் வலிகள் எல்லாம் - அரசருடைய வலிமையெல்லாம், தெய்வத்தின் வலிமுன் நில்லா - தெய்வத்தின் வலிமை முன் நில்லா; அன்னமா தெய்வம் செய்யும் வலிஎலாம் - அப்பெரிய தெய்வங்கள் செய்யும் வலிமுழுதும், அரண்மூன்று அட்ட முன்னவன் வலிமுன் நில்லா - மூன்று புரங்களையும் அழித்த இறைவன் வலிமுன் நில்லாவாம்; எனப் பலர் மொழிவது எல்லாம் - என்று ஆன்றோர் பலரும் கூறுவதெல்லாம், இன்னபாண்மகளின் காணப்பட்டது என்று - இந்தப் பாடினி வாயிலாகக் காணப்பட்டதென்று, இறும்பூது எய்தா - வியப்புற்று. பாண்மகளின் - பாடினி (சூங)

மொழிவதெல்லாம், ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். பாண்மகளின் வாயிலால்.

மின்னியல் சடையி னானை விடைகொடு வலஞ்செய் தேகி
இன்னிய மியக்கஞ் செய்ய வெழில்கொடன் கோயி லெய்தித்
தொன்னிதி பெற்றான் போலச் சுகுணபாண் டியனைப் பெற்று
மன்னிய மகிழ்ச்சி வீங்க வைகின னிராச ராசன்.

(இ - ள்.) இராசராசன் - இராசராச பாண்டியன், மின் இயல் சடையினானை - மின்போன்ற சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளை, வலஞ்செய்து - வலம்வந்து, விடைகொடு ஏகி - அப்பெருமானிடம் விடைபெற்றுச் சென்று, இன் இயம் இயக்கம் செய்ய - இனிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, எழில்கொள் தன் கோயில் எய்தி - அழகிய தனது மாளிகையை அடைந்து, தொல்நிதி பெற்றான்போல - சேமநிதி பெற்றவனைப்போல, சுகுண பாண்டியனைப் பெற்று - சுகுண பாண்டியன் என்னும் மைந்தனைப் பெற்று, மன்னிய மகிழ்ச்சி வீங்க வைகினன் - நிலைபெற்ற மகிழ்ச்சி மிக இருந்தனன்.

இயக்கஞ் செய்ய - ஒலிக்க. (சச)

ஆகச் செய்யுள் - உகக௨

முற்படு தூசி யாக நடக்கின்ற முரட்காற் பன்றி
மற்படு சேனை நேரே வருகின்ற மன்னர் மன்னன்
வெற்படு தடந்தோள் வன்றாள் வீரர்மேற் சீறிச் செல்லப்
பிற்பட வொதுங்கி வீரர் பெய்தன ரப்பு மாரி.

(இ - ள்.) முற்படுதூசியாக நடக்கின்ற - முன்னணியாக நடக்கின்ற, முரண் கால் பன்றி மல்படுசேனை - முரட்டுக்கால்களையுடைய பன்றியாகிய வலி மிக்கபடை, நேரே வருகின்ற மன்னர் மன்னன் - எதிரே வருகின்ற வேந்தர் வேந்தனாகிய பாண்டியனது, வெற்பு அடு தடந்தோள் வன் தாள் வீரர்மேல் - மலையைப் பொருது வென்ற பெரிய தோள்களையும் வலியதாள்களையுமுடைய வீரர்கள்மேல், சீறிச்செல்ல - சினந்து செல்ல, வீரர் பிற்பட ஒதுங்கி - அவ்வீரர்கள் பின்னே ஒதுங்கி நின்று, அப்பு மாரிபெய்தனர் - அம்பு மழையினைப் பொழிந்தனர்.

தூசி - முன்னே செல்லும் படை. நடக்கின்ற சேனை வீரர்மேற்செல்ல அவர் அப்புமாரி பெய்தனர் என்க. அப்பு, அம்பு என்பதன் வலித்தல். (உஅ)

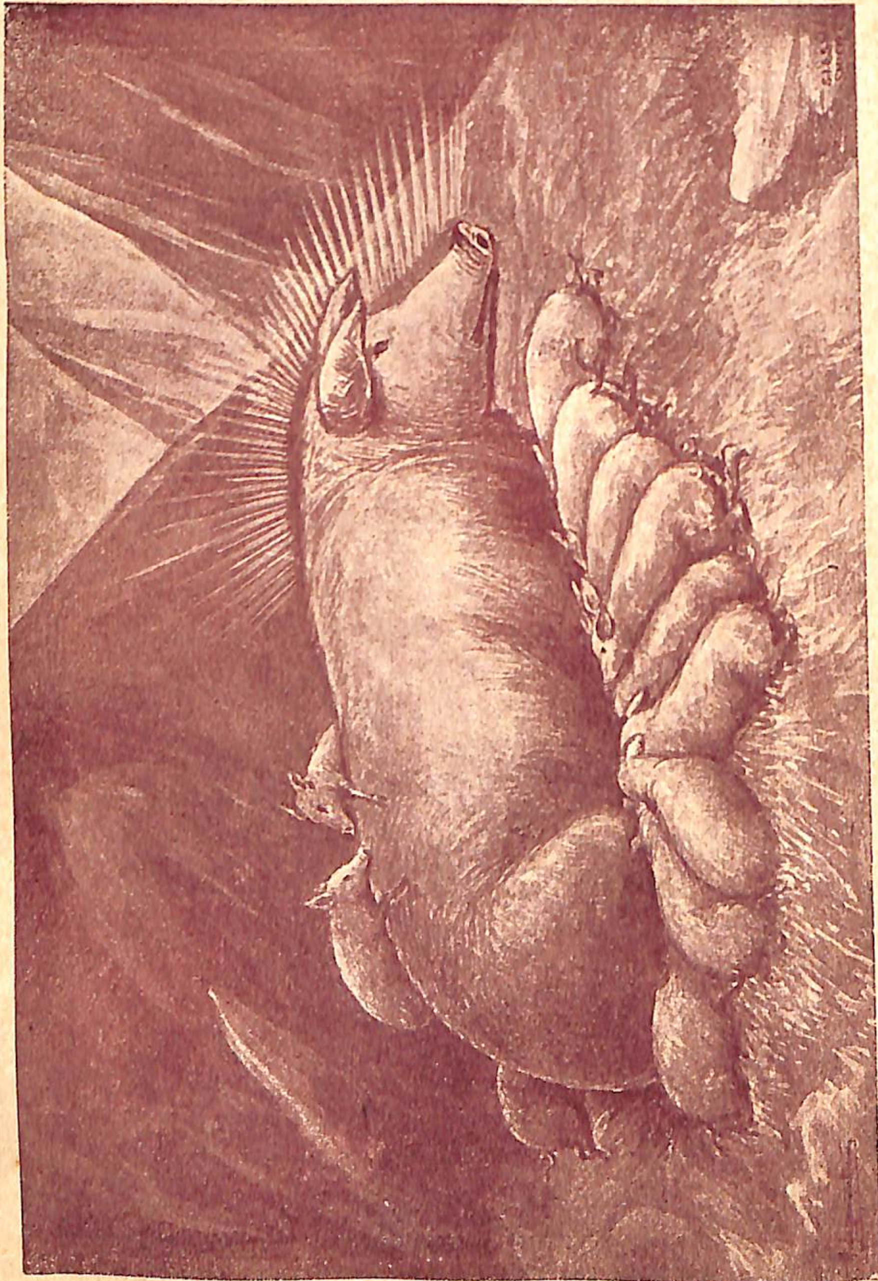
சொரிந்தன சோரி வெள்ளஞ் சொரிந்தன வீழ்ந்த யாக்கை
சரிந்தன குடர்க ளென்பு தகர்ந்தன வழும்பு மூளை
பரிந்தன சேனங் காகம் படர்ந்தன வுயிரு மெய்யும்
பிரிந்தன வேன நின்ற பிறைமருப் பேன வீரர்.

(இ - ள்.) சோரி சொரிந்தன வெள்ளம் சொரிந்தன - குருதிகள் பொழிந்து வெள்ளமாகப் பெருகின; யாக்கைவீழ்ந்த - உடல்கள் வீழ்ந்தன; குடர்கள் சரிந்தன - குடர்கள் சரிந்தன; என்புதகர்ந்தன - எலும்புகள் முறிந்தன; வழும்பு மூளை பரிந்தன - வழும்பும் மூளையும் அற்றன; சேனம் காகம் படர்ந்தன - பருந்துங்காகமும் பரவின; எனம் உயிரும் மெய்யும் பிரிந்தன - பன்றிகள் (இங்ஙனம்) உயிர்வேறு உடல் வேறாகப் பிரிந்தன; நின்ற பிறைமருப்பு என வீரர் - பிறைத்து நின்ற பிறைபோலும் கோட்டினையுடைய பன்றிவீரர்.

பின்னுள்ள சொரிந்தன என்பது பெருகின என்னும் பொருட்டு. வீரர் என்பது வருஞ்செய்யுளில் உள்ள சிதைத்தனர் முதலிய வினைகளைக்கொள்ளும். (உக)

பதைத்தன ரெரியிற் சீறிப் பஞ்சவன் படைமேற் பாய்ந்து
சிதைத்தனர் சிலரைத் தள்ளிச் செம்புனல் வாயிற் சோர
உதைத்தனர் சிலரை வீட்டி யுரம்புதை படக்கோ டூன்றி
வதைத்தனர் சிலரை நேரே வகிர்ந்தனர் சிலரை மாதோ.

(இ - ள்.) எரியில் சீறிப்பதைத்தனர் - நெருப்பைப் போலச் சினந்து உடல் பதைத்து, பஞ்சவன் படைமேல் பாய்ந்து சிலரைச் சிதைத்தனர் - பாண்டியன் படைமீதுபாய்ந்து சிலரைச்சிதைத்தார்கள்; சிலரைத்தள்ளி - சிலரைக்கீழே தள்ளி, வாயில் செம்புனல் சோர உதைத்தனர்-அவர் வாயினின்றும் குருதிபொழிய

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தது

கூ. ப. 45

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இருளைக் காத்தில் வைத்தோன் றன்னிடத் தென்று மன்பின்
தெருளைத் தந்தவட்கு மாறுந் தெரிவையை விசயால் வெல்ல
அருளைத் தந் தளித்த வண்ணம் மறைந்தனந் தாயாய்ப் பன்றிக்
குருளைக்கு முலைதந் தாவி கொடுத்தவா றெடுத்துச் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) இருளைக் கந்தரத்தில் வைத்தோன் - கருமையைத் தனது திருமிடற் [illegible] அன்பின் தெரு [illegible] சோமசுந்தரக்கடவுள், தன்னிடத்தில் உண்மை யன்பினை வைத்த [illegible] - அவன் பகையாகிய [illegible] - இசையினும் வெல்லுமாறு, அருளைத் தந்து அளித்தவண்ணம் [illegible] திருவிளையாடலைக் கூறிலோம்; தாயாய் - [illegible] பன்றிக்குருளைக்கு முலைதந்து [illegible] உயிரைப் [illegible] இனி (அப்பெருமானே) தாய்ப்பன்றியாய் வந்து, பன்றிக்குட்டிகளுக்கு முலைகொடுத்து [illegible] ஆவிகொடுத்தவாறு - பன்றிக்குட்டிகளுக்கு [illegible] எடுத்துக் கூறுவோம். இருளை - குட்டி; விளையாடலை, எடுத்துச் சொல்வாம் - எடுத்துக் கூறுவோம். தெருள் - தெளிந்த அன்பு; உண்மை யன்பு.

"பேரே பன்றி புலிமுயல் நான்கும்
ஆயுங் காலைக் குருளை யென்ப" (1)

என்பது தொல்காப்பியம்.

முறையென விமையோர் வேண்ட முனிந்தருஞ் சமின்று சான்றும்
உறையென மிடற்றில் வைத்த வும்பரான் மதுரைக் காதன்
நிறையென வெழிநீர் வையந் தெற்றது குருளி ருந்த
அறையென வுலதோர் செல்வத் தொன்மணி மாடமூதூர்.

(இ - ள்.) இமையோர் முறையிறை வேண்ட - தேவர்கள் முறையோ [illegible] என்று முறையிட்டுக் [illegible] சான்றுய [illegible] அதனைத் திருமிடற்றில் [illegible] வைத்த உம்பரான் [illegible] [illegible] வருளிய, [illegible]

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தது

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இருளைக்கந் தரத்தில் வைத்தோன் றன்னிடத் தென்று மன்பின்
தெருளைத்தந் தவட்கு மாறுந் தெரிவையை யிசையால் வெல்ல
அருளைத்தந் தளித்த வண்ண மறைந்தனந் தாயாய்ப் பன்றிக்
குருளைக்கு முலைதந் தாவி கொடுத்தவா றெடுத்துச் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) இருளைக் கந்தரத்தில் வைத்தோன் - நஞ்சினைத் தனது திருமிடற் றின்கண் வைத்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், தன்னிடத்து என்றும் அன்பின் தெருளைத் தந்தவட்கு - எஞ்ஞான்றும் தன்னிடத்தில் உண்மை யன்பினை வைத்த பாடினிக்கு, மாறுஞ் தெரிவையை - அவள் பகையாகிய ஈழப் பாடினியை, இசையால் வெல்ல - இசையினால் வெல்லுமாறு, அருளைத் தந்து அளித்தவண்ணம் அறைந்தனம் - திருவருளைத் தந்து ஆண்டருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினேம்; தாயாய் - இனி (அப்பெருமானே) தாய்ப்பன்றியாய் வந்து, பன்றிக்குருளைக்கு முலைதந்து ஆவிகொடுத்தவாறு - பன்றிக்குட்டிகளுக்கு முலைகொடுத்து உயிரைப் புரந்த திருவிளையாடலை, எடுத்துச் சொல்வாம் - எடுத்துக் கூறுவோம்.

அன்பின் தெருள் - தெளிந்த அன்பு; உண்மை யன்பு. குருளை - குட்டி;

“நாயே பன்றி புலிமுயல் நான்கும்
ஆயுங் காலைக் குருளை யென்ப” (க)

என்பது தொல்காப்பியம்.

முறையென விமையோர் வேண்ட முளைத்தநஞ் சயின்று சான்றாய்
உறையென மிடற்றில் வைத்த வும்பரான் மதுரைக் காரந்
திறையென வெறிநீர் வையைத் தெற்கது குருவி ருந்த
துறையென வுளதோர் செல்வத் தொன்மணி மாட மூதூர்.

(இ - ள்.) இமையோர் முறையென வேண்ட - தேவர்கள் முறையோ வென்று குறையிரக்க, முளைத்த நஞ்சு அயின்று - கடலிலே தோன்றிய நஞ்சினை உண்டு, சான்றாய் உறை என - சான்றாக நீ இங்கே தங்குவாய் என்று, மிடற்றில் வைத்த உம்பரான் - அதனைத் திருமிடற்றின்கண் வைத்தருளிய சிவலோகநாதன் எழுந்தருளிய, மதுரைக்குத்திறை என ஆரம் எறி - மதுரைப்பதிக்குத் திறையாக முத்துக்களை வீசும், நீர் - நீரினையுடைய, வையைத் தெற்கது - வையையாற்றின்

தெற்கிலே, ஓர் செல்வம் தொல்மணி மாடமூதூர் - ஒரு செல்வமிக்க பழைய அழகிய மாடங்கள் நிறைந்த பெரிய ஊர், குருவிருந்த துறை என உளது - குருவிருந்த துறை என்னும் பெயருடன் உள்ளது.

இமையோர் முறையிட்டமையை

"நஞ்சமஞ்சி, ஆவவெந்தாயென் றவிதாவிடு நம்மவரவரே"

எனத் திருவாதவூரடிகள் அருளிச்செய்தலுங் காண்க. சான்றாய் - சிவபெருமானே பரமபதி என்பதற்குச் சான்றாய். (உ)

தருநாத னாதி வானோர் தங்குரு விருந்து நோற்பக்
குருநாத னெனப்பேர் பெற்றுக் கோதிலா வரந்தந் தேற்றில்
வருநாதன் சித்தி ரத்தேர் வலவனு ருடனே கஞ்சத்
திருநாதன் பரவ வைகி யிருக்குமச் சிறந்த வூரில்.

(இ - ள்.) தருநாதன் ஆதிவானோர்தம் குரு - கற்பகத்தருவின் தலைவனாகிய இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் குரவனாகிய வியாழன், இருந்து நோற்ப - தங்கியிருந்து தவம் புரிதலால், குருநாதன் எனப்பேர் பெற்று - குருநாதன் என்னுந் திருநாமம் பெற்று, கோது இலாவரம் தந்து - குற்றமில்லாத வரங்களை அருளி, ஏற்றில் வரு நாதன் - இடபவூர்தியில் வரும் இறைவன், சித்திரத் தேர்வலவனுருடனே - விசித்திரமாகிய தமது தேரைச் செலுத்தும் பாகனாகிய பிரமனுடன், கஞ்சத் திருநாதன் பரவ - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமிக்கு நாயகனாகிய திருமால் போற்ற, வைகி இருக்கும் - எழுந்தருளியிருப்பன்; அச்சிறந்த ஊரில் - அத்தகைய சிறந்த பதியிலே.

நோற்றல் - சிவபிரானைக் குறித்துத்தவஞ்செய்தல். சித்திரத்தேர் - திரிபுரங்களை அழித்தற்கு எழுந்தருளுதற் பொருட்டுத் தேவர்களால் இயற்றப்பட்ட தேர். கஞ்சத்திரு - இலக்குமி. (ங)

சுகலனென் றொருவே ளாள னவன்மனை சுகலை யென்பாள்
இகலருங் கற்பி னாள்பன் னிருமகப் பெற்றாள் செல்வப்
புகலருஞ் செருக்கா லன்ன புதல்வரைக் கடியா ராகி
அகலருங் களிப்பு மீதூ ரன்பினால் வளர்க்கு நாளில்.

(இ - ள்.) சுகலன் என்று ஒருவேளாளன் - சுகலன் எனப் பெயரிய ஒரு வேளாளன் (உளன்); அவன்மனை சுகலை என்பாள் - அவன் மனைவி சுகலை என்று சொல்லப்படுவாள்; இகல் அருங்கற்பினாள் - மாறுபாடில்லாத கற்பினையுடைய அவள், பன்னிரு மகப்பெற்றாள் - பன்னிரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள்; செல்வப் புகல் அருஞ்செருக்கால் - செல்வத்தாலாகிய சொல்லுதற்கரிய செருக்கினால், அன்ன புதல்வரைக் கடியாராகி - அந்தப் பிள்ளைகளைக் குற்றங்கண்டவழி ஒறுக்காதவர்களாய், அகல் அருங்களிப்பு மீதூர் அன்பினால் - நீங்காத களிப்பு மிக்க அன்போடு, வளர்க்கு நாளில் - வளர்த்துவரும் பொழுது.

ஒரு வேளாளன் உளன் என வருவித்து முடிக்க. செல்வச் செருக்கால் என்க. கடியாராகி - குற்றங் கண்டுழி ஒறுத்து நல்வழிப் படுத்தாராகி. (ச)

தந்தையுந் தாயு மாயத் தறுகண்மிக் குடைய ராகி
மைந்தரும் வேட ரோடு கூடிவெங் கானில் வந்து
வெந்தொழில் வேட்டஞ் செய்வார் வெயில்புகாப் புதற்கீ ழெய்தி
ஐந்தவித் திருந்து நோற்குங் குரவனை யங்குக் கண்டார்.

(இ - ள்.) தந்தையும் தாயும்மாய - தம் அப்பனும் அன்னையும் இறந்தொழிய, மைந்தரும் - அப்புதல்வர்களும், தறுகண்மிக்கு உடையராகி - வன்கண்மை மிகவும் உடையராய், வேடரோடுகூடி வெங்கானில்வந்து - வேடர்களோடு கூடிக் கொடிய காட்டில்வந்து, வெந்தொழில் வேட்டம் செய்வார் - கொடுந் தொழிலாகிய வேட்டையாடுவோர், வெயில் புகாப்புதல் கீழ் எய்தி - வெய்யில் புகாத புதலின் கீழ்ச்சென்று, ஐந்து அவித்து இருந்து நோற்கும் - ஐம்புலன்களையும் வென்று தியானத்திலிருந்து நோற்கின்ற, குரவனை அங்கு கண்டார் - வியாழபகவனை அங்கே கண்டனர். (ரு)

ஐந்து, ஐம்புலனுக்கு ஆகுபெயர். எய்தி இருந்து நோற்கும் குரவனை வேட்டஞ் செய்வார் அங்குக் கண்டார் என்க.

கைத்தலம் புடைத்து நக்குக் கல்லும்வெம் பரலும் வாரி
மெய்த்தவன் மெய்யிற் றாக்க வீசினர் வினையை வெல்லும்
உத்தமன் வீக்கஞ் செய்தார் தவத்தினுக் குவரென் றுன்னிச்
சித்தநொந் தினைய வஞ்சத் தீயரைச் செயிர்த்து நோக்கா.

(இ - ள்.) கைத்தலம் புடைத்துநக்கு - இரண்டு கைகளையும் ஒன்றோடொன்று தாக்கி நகைத்து, கல்லும் வெம்பரலும் வாரி - கற்களையும் கொடிய பருக்கைகளையும் அள்ளி, மெய்த்தவன் மெய்யில் தாக்க - உண்மைத் தவத்தினையுடைய வியாழனது உடம்பிலே தாக்குமாறு, வீசினர் - எறிந்தார்கள்; இனையவஞ்சத் தீயரை - இந்த வஞ்சக் கொடியோரை, வினையை வெல்லும் உத்தமன் - வினையைப் புறங்காணும் அவ்வுத்தமன், உவர்தவத்தினுக்கு வீக்கம் செய்தார் என்று உன்னி - இவர் நமது தவத்திற்கு இடையூறு செய்தனரே என நினைந்து, சித்தம் நொந்து - மனம்நொந்து, செயிர்த்து நோக்கா - சினந்துநோக்கி. (சு)

வீக்கம் - அழிவு; வீ என்பதன் அடியாகப் பிறந்தது; விக்கம் எனப்பாடங் கொண்டு விக்நம் என்பதன் சிதைவு என்பாருமுளர். உவர் - இவர்.

தொழுந்தொழின் மறந்து வேடத் தொழிலுவந் துழல்வீர் நீர்மண்
உழுந்தொழி லுடைய நீராற் பன்றியி னுதரத் தெய்திக்
கொழுந்தழ லனையவேனக் குருளையாய்த் தந்தை தாயை
இழந்தல முறுமி னென்ன விட்டனன் கடிய சாபம்.

(பா - ம்.) விக்கம்.

(இ - ள்.) தொழும் தொழில் மறந்து - (பெரியாரைக்காணின்) வணங்குங் கடப்பாட்டினை மறந்து, வேடத்தொழில் உவந்து உழல்வீர் - வேடர்களின் தொழிலை விரும்பி உழல்கின்றீர், நீர்மண் உழுந்தொழில் உடைய நீரால் - நீர் நிலத்தினை உழுதலாகிய தொழிலையுடைய தன்மையால், பன்றியின் உதரத்து எய்தி - பன்றியின் கருப்பத்திலுற்று, கொழுந்தழல் அனைய - கொழுவிய நெருப்பினை ஒத்த (சினத்தினையுடைய), எனக் குருளையாய் - பன்றிக் குட்டிகளாய்த் தோன்றி, தந்தை தாயை இழந்து அலமுறுமின் என்னு - தந்தையையுந் தாயையும் இழந்து துன்பமெய்துவீராக என்று, கடிய சாபம் இட்டனன் - கொடிய சாப மிட்டனன்.

உழல்வீர், விளி, உழுங்குலத்திற் பிறந்து அத்தொழிலைக் கைவிட்டுக் கொடுமைசெய் துழலும் நீர் நிலத்தை உழுமியல்புடைய பன்றிக் குருளைகளாகப் பிறப்பீர் என்றான் என்க. அலமுறுமின் - துன்பம் எய்துமின் ; அலம் - துன்பம். (எ)

பாவத்தை யனைய மைந்தர் பன்னிரு பேரு மஞ்சிச்
சாவத்தை யேற்றெப் போது தணிவதிச் சாப மென்ன
ஆவத்தை யகற்று மீச னருட்கழ னினைந்து வந்த
கோவத்தை முனிவு செய்தக் கடவுளர் குரவன் கூறும்.

(இ - ள்.) பாவத்தை அனைய மைந்தர் பன்னிருபேரும் - பாவமே உருவெடுத்தாற் போன்ற மைந்தர் பன்னிருவரும், அஞ்சி - பயந்து, சாவத்தை ஏற்று - சாபத்தினை ஏற்று, இச்சாபம் தணிவது எப்போது என்ன - இந்தச் சாபம் நீங்குவது எப்பொழுது என்று வேண்டி வினவ, அக்கடவுளர் குரவன் - தேவகுருவாகிய அவ்வியாழன், வந்த கோவத்தை முனிவுசெய்து - தனக்கு வந்த சினத்தினை வெறுத்து, ஆவத்தை அகற்றும் ஈசன் அருள் கழல் நினைந்து கூறும் - (உயிர்களுக்கு நேர்ந்த) இடையூற்றினை நீக்கும் இறைவனது அருளுருவாகிய திருவடியைச் சிந்தித்துக் கூறுவான்.

சாபம் முதலியவற்றிலே பகரம் வகரமாய்த் திரிந்து நின்றது. சினத்தினைச் சினந்தான் என்க. (அ)

என்னையா ளுடையகூட லேகநா யகனே யுங்கட்
கன்னையாய் முலைதந் தாவி யளித்துமே லமைச்ச ராக்கிப்
பின்னையா னந்தவீடு தருமெனப் பெண்ணோர் பாகன்
தன்னையா தரித்தோன் சொன்னன் பன்னிரு தனயர் தாமும்.

(இ - ள்.) என்னை ஆள் உடைய கூடல் ஏக நாயகனே - என்னை ஆளாகவுடைய கூடலம்பதியில் எழுந்தருளிய தனித் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளே, உங்கட்கு அன்னையாய் முலைதந்து ஆவி அளித்து - உங்களுக்குத் தாயாய் வந்து முலைகொடுத்து உயிரைப் புரந்து, மேல் - பின், அமைச்சர் ஆக்கி - பாண்டியனுக்கு அமைச்சர்களாகச் செய்தருளி, பின்னை - அதன்பின், ஆனந்த வீடுதரும் என - பேரின்ப வீட்டினையும் அருளுவான் என்று, பெண் ஓர் பாகன் தன்னை ஆதரித்

தோன் சொன்னன் - உமையை ஒரு பாகத்திலுடைய அவ்விறைவனைப் பேணிவழிபடும் குரவன் கூறினன் ; பன்னிரு தனயர் தாமும் - (பின்) பன்னிரு மைந்தர்களும்.

தொன்மைசால் குருவி ருந்த துறையதன் புறத்த வான
பன்மைசால் கான வாழ்க்கைப் பன்றிகட் கரசாய் வைகுந்
தன்மைசா றனியே னத்தின் றன்பெடை வயிற்றிற் சென்று
வன்மைசால் குருளை யாகிப் பிறந்தனர் வழக்கான் மன்னோ.

(இ - ள்.) தொன்மைசால் குருவிருந்த துறையதன் புறத்தஆன - பழமை மிக்க குருவிருந்த துறையின் புறத்தில் உள்ளனவாகிய, பன்மைசால் கான வாழ்க்கைப் பன்றிகட்கு - பலவாகிய காட்டில் வாழுதலையுடைய பன்றிகளுக்கு, அரசாய் வைகும் தன்மைசால் - வேந்தாயிருக்கும் தன்மையுடைய, தனி எனத்தின் - ஒப்பற்ற பன்றியின், பெடை வயிற்றில்சென்று - பெண்ணின் வயிற்றிற் சென்று, வழக்கால் - சாப நெறியாலே, வன்மைசால் குருளையாகிப் பிறந்தனர் - வலிமை மிக்க குட்டிகளாய்ப் பிறந்தனர்.

எனத்தின் பெடை என்பதனை இலேசாற் கொள்க. துறையது, அது பகுதிப் பொருள்விகுதி. தன் : சாரியை. மன், ஓ அசைகள். (௯)

ஆனநா ளொருநா ளெல்லை யரசருக் கரசனான
மீனவன் மதுரை நீங்கி மேற்றிசைக் கான நோக்கி
மானமா வேட்டஞ் செய்வான் மத்தமா வுகைத்துத் தண்டாச்
சேனை* தன் புறம்பே மொய்ப்பச் செல்கின்றான் செல்லு மெல்லை.

(இ - ள்.) ஆனநாள் - இவ்வாறான காலையில், ஒருநாள் எல்லை - ஒருநாளில், அரசருக்கு அரசனான மீனவன் - மன்னர்களுக்கு மன்னனாகிய இராச ராச பாண்டியன், மதுரைநீங்கி - மதுரையைவிட்டு, மேல்திசைக்கானம் நோக்கி - மேற்குத் திக்கிலுள்ள காட்டினை நோக்கி, மானம்மா வேட்டம் செய்வான் - பெரிய விலங்குகளை வேட்டையாடுதற் பொருட்டு, மத்தமா உகைத்து - மதமயக்கத்தையுடைய யானையைச் செலுத்தி, தண்டாச் சேனை தன்புறம்பே மொய்ப்பச் செல்கின்றான் - நீங்காத தானைகள் தன்மருங்கிற் சூழப்போகின்றான் ; செல்லும் எல்லை - அங்ஙனம் போகும்போது.

இராச ராச பாண்டியன் என்பார் 'அரசருக் கரசனான மீனவன்' என்றார் எனலுமாம். மானம் - பெருமை. (கக)

மாவழங் கிடங்க டேர வல்லதோல் வன்கா லொற்றர்
பாவடிச் சுவடு பற்றிப் படர்ந்துநா றழல்பு லால்வாய்த்
தீவிழி யுழுவை யேனந் திரிமருப் பிரலை புல்வாய்
மேவிட னறிந்து வல்லே விரைந்துவந் தெதிரே சொன்னர்.

(பா - ம்.) * தண்டார்ச்சேனை.

(இ - ள்.) மா வழங்கு இடங்கள் தேரவல்ல - விலங்குகள் பயிலும் இடங்களை ஆராய்ந்து அறியவல்ல, தோல்வன்கால் ஒற்றர் - தொடுதோலணிந்த வலிய காலையுடைய ஒற்றர்கள், பா அடிச் சுவடுபெற்றிப் படர்ந்து - (விலங்குகளின்) பரந்த அடிச்சுவட்டினைப் பின்பற்றிச் சென்று, நாறு அழல்புலால் வாய்த்தீவிழி உழுவை - தோன்றும் சினத்தீயினையும் புலால் நாறும் வாயினையும் நெருப்புப்போன்ற கண்களையுமுடைய புலிகளும், ஏனம் - பன்றிகளும், திரிமருப்பு இரலை - திருகிய கொம்புகளையுடைய கலைமானும், புல்வாய் - மானினங்களும், மேவு இடன் அறிந்து - தங்கிய இடங்களை அறிந்து, வல்லே விரைந்து வந்து எதிரே சொன்னார்-மிக விரைந்து வந்து மன்னனெதிரே நின்று புகன்றனர். (கஉ)

மறத்துறை வேட்ட மாக்கள் வல்லைபோ யொடியெ றிந்து
புறத்துவார் வலைகள் போக்கி நாயதன் புறம்பு போர்ப்ப
நிறைத்துமா வொதுக்கி நீட்டும் படைஞராய்ச் *சூழ்ந்து நிற்ப
அறத்துறை மாறாக் கோலா னானைமேல் கொண்டு நிற்ப.

(இ - ள்.) மறத்துறைவேட்டமாக்கள் - கொலை நெறிபயின்ற வேட்டையாடுதல் வல்லார், வல்லைபோய் - விரைந்து சென்று, ஒடியெறிந்து - காடுகளை வெட்டிச் சரித்து, புறத்துவார் வலைகள்போக்கி - புறம்பே நெடிய வலைகளைக் கட்டி, நாய் அதன் புறம்பு போர்ப்ப நிறைத்து - நாய்கள் அவ்வலையின் புறம்பு சூழ்ந்து நிற்குமாறு அவற்றை நிறைத்து, மா ஒதுக்கி நீட்டும் படைஞராய்ச் சூழ்ந்துநிற்ப - விலங்குகளை ஒருவழிப்படுத்தி அவற்றின்மேல் விடும் படைகளையுடையராய்ச் சுற்றிலும் நிற்கவும், அறத்துறைமாறாக் கோலான் - அறநெறியினின்றும் மாறாத செங்கோலையுடைய பாண்டியன், ஆனைமேல் கொண்டுநிற்ப - யானைமேலேறி ஒருபால் நிற்கவும்.

ஒடியெறிதல் - காடுவெட்டிச் சரித்தல். (கங)

சில்லரித் துடி†கோ டெங்குஞ் செவிடுறச் சிலையா நிற்பப்
பல்வகைப் பார்வை காட்டிப் பயில்விளி யிசையா நிற்ப‡
வல்லிய மிரலை மையன் மானினம் வெருளா நிற்ப
வில்லிற வலித்து வாங்கி மீளிவெங் கணைக டூர்த்தார்.

(இ - ள்.) சில் அரித்துடி - சில்லென அரித்தெழும் ஓசையை யுடைய உடுக்கைகளும், கோடு - கொம்புகளும், எங்கும் செவிடுறச் சிலையாநிற்ப - எவ்விடத்தும் செவிடுபடுமாறு ஒலியா நிற்கவும், பல்வகைப் பார்வைகாட்டி - பலவகையான பார்வை விலங்குகளைக் காட்டி, பயில்விளி இசையாநிற்ப - அவ்விலங்குகள் பயின்ற அழைப்பொலியை ஒலியா நிற்கவும், வல்லியம் இரலை மையல் மான் இனம் வெருளா நிற்ப - புலிகளும் மான்களும் மதமயக்கத்தை யுடைய யானைக் கூட்டங்களும் அஞ்சுமாறு, வில் இற வலித்து வாங்கி - வில் முறியுமாறு வலிபெற வளைத்து, மீளிவெங் கணைகள் தூர்த்தார் - வலிய கொடிய கணைகளைப் பொழிந்தனர்.

(பா - ம்.) * ஈட்டும் படைஞராய். †சில்லரிதுடி. ‡இசையா நிற்பர்.

சில்லரிதுடி எனப் பாடங்கொண்டு, சில்லரியாவது ஒலிக்கும் ஒருவகைப் பறையென்பாரும் உளர். பார்வை - விலங்குகளைப் பிடித்தற்கு வளர்க்கப்பட்ட இனமாகிய விலங்குகள். பயில் விளி - அவை பயின்ற அழைப்பொலி. மையல் மான்-யானை. நன்கு வளைத்து என்பார் "வில்லிற வலித்து வாங்கி" என்றார். (கச)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

செறிந்த மான்மு றிந்த தாள்சி தைந்த சென்னி செம்புனற்
பறிந்த வாறு வெண்ணி ணம்ப ரிந்து வீசு கையிறு
மறிந்த வேழு யர்ந்த வேழ மாண்ட வெண்கு வல்லியம்
பிறிந்த வாவி யோடும் வாய்பி ளந்த வாய்வி ழுந்தவே.

(இ - ள்.) செறிந்தமான் - நெருங்கிய மான்கள், தாள்முறிந்த - (சில) கால் முறிந்தன ; சென்னி சிதைந்த - (சில) தலை சிதைந்தன ; செம்புனல் ஆறு பறிந்த - குருதி ஆறு ஓடியது ; எழ் உயர்ந்த வேழம் - எழுமுழம் உயர்ந்த யானைகள், வீசுகை இறு - வீசுகின்ற துதிக்கை அற்று, வெண்ணிணம் பரிந்து - வெள்ளிய நிணம் சிந்தி, மறிந்த மாண்ட - (செல்நெறி) தடைப்பட்டு மடிந்தன : எண்கு வல்லியம் - கரடிகளும் புலிகளும், பிறிந்த ஆவியோடும் - நீங்கின உயிரோடும், வாய் பிளந்தவாய் விழுந்த - வாய் பிளந்தனவாகி விழுந்தன.

பறிந்தது என்பது துவ்வீறு தொக்கது. செம்புனல் ஆறு பறிந்ததென்க. யானை எழுமுழம் உயர்ந்திருத்தல் உத்தம இலக்கணம். வேழம் மறிந்தன எண்கு மாண்டன வல்லியம் விழுந்தன என்றுரைத்தலுமாம். (கரு)

தொட்ட புற்கி ழங்கு வாடை தொடவி ரைந்து கண்ணியுட்
பட்ட வும்பொ றித்து வைத்த பார்வை வீழ்ந்த டுத்தவுங்
கட்டி யிட்ட வலைபி ழைத்து ஞமலி கௌவ நின்றவும்
மட்டி லாத வொட்டி நின்ற மள்ளர் வேலின் மாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) தொட்ட புல்கிழங்குவாடை தொட - தோண்டிய புல்லின் மணமும் கிழங்கின் மணமும் வீச, விரைந்து கண்ணியுள்பட்டவும் - விரைந்து சென்று வலையுட்பட்டனவும், பொறித்து வைத்த பார்வை வீழ்ந்து அடுத்தவும் - செய்து வைத்த பார்வை விலங்கினை விரும்பிவந்து பொருந்தியனவும், கட்டி இட்ட வலை பிழைத்து - கட்டிவைத்த வலையினின்றுந் தப்பி, ஞமலி கௌவநின்றவும் - நாய்கள் கௌவ நின்றனவுமாகிய, மட்டிலாத - அளவிறந்த விலங்குகள், ஒட்டிநின்ற மள்ளர் வேலின் மாய்ந்தவே - இட்டிநின்ற வீரர்களின் வேற்படையால் மாய்ந்தன.

கண்ணியின் நடுவே புல்லும் கிழங்கும் தோண்டி வைத்திருக்க அவற்றின் மணத்தால் ஈர்க்கப்பட்டுவந்து கண்ணியுட் பட்டன என்க. பொறித்து வைத்த பார்வை - பார்வை விலங்குகளாக இயற்றிவைத்த உருக்கள். பட்ட, அடுத்த, நின்ற என்பன வினையாலணையும் பெயர்கள். மட்டிலாத வேலின் என இயைத்தலுமாம். மாய்ந்த, அன்பெறாத பலவின்பால் முற்று. (கசா)

பட்ட மாவொ ழிந்து நின்ற மறவி லங்கு பல்சில
வட்ட மாவ ளைந்து டுத்த வலையி னுந்தி யப்புறத்
தெட்டி நின்ற கொலைஞர்மே லெதிர்ந்து மீள்வ வெயில் வளைந்
தொட்டி னரை மலையு மாப்பொ றிக்க ணங்க ளொத்தவே.

(இ - ள்.) பட்டமா ஒழிந்துநின்ற - இறந்தொழிந்த விலங்குகள் நீங்க இறவாது நின்ற, மறவிலங்கு பல்சில - பலவும் சிலவுமாய கொடிய விலங்குகள்; வட்டமா வளைந்து உடுத்த - வட்டமாக வளைந்து சூழ்ந்த, வலையின் உந்தி - வலையினின்றுந் தாவி, அப்புறத்து எட்டிநின்ற - புறத்தே அடுத்துநின்ற, கொலைஞர்மேல் எதிர்ந்துமீள்வ - வேட்டுவமாக்கள் மீது பாய்ந்து மீள்வன, எயில் வளைந்து - மதிலைச் சூழ்ந்து, ஒட்டினரை - எதிர்த்த பகைவரை, மலையும் - பொராநிற்கும், மாப்பொறிக் கணங்கள் ஒத்த - பொறிகளாகிய விலங்குக் கூட்டங்களை ஒத்தன.

ஒழிந்து - ஒழிய ; எச்சத்திரிபு. மாப்பொறி - விலங்குப்பொறி (கஎ)

வல்லி யந்து ளைத்த கன்று மான்று ளைத்த கன்றுவெங்
கல்லி யங்கு மெண்கி னைத்து ளைத்த கன்று கயவுவாய்
வெள்ளி பந்து ளைத்து மள்ளர் விட்ட வாளி யிங்ஙனஞ்
சொல்லி னுங்க டிந்து போய்த்து ணித்த மாவ ளப்பில.

(இ - ள்.) மள்ளர்விட்ட வாளி - வீரர்விட்ட வாளிகள், சொல்லினும் கடிந்துபோய் - முனிவரிடுஞ் சாப மொழியினும் விரைந்து சென்று, வல்லியம் துளைத்து அகன்று - புலிகளைத் துளைத்துருவியும், மான் துளைத்து அகன்று - மான்களைத் துளைத்துருவியும், வெங்கல் இயங்கும் எண்கினைத் துளைத்து அகன்று - வெப்பமமைந்த மலைகளில் இயங்கும் கரடிகளைத் துளைத் துருவியும், கயவுவாய் வெல்இபம் துளைத்து - பெரிய வாயினையுடைய வெற்றி பொருந்திய யானைகளைத் துளைத்தும்; இங்ஙனம் துணித்தமா அளப்பில - இவ்வாறு துண்டித்த விலங்குகள் அளவிறந்தன.

கயவு - பெருமை ;

" தடவும் கயவும் நளிவும் பெருமை "

என்பது தொல்காப்பியம். சொல் - முனிவரின் சாபமொழி ; அஃது அக்கணத்தே விரைந்து சென்று தாக்குதலின் உவமமாயிற்று ;

"சொல்லொக்குங் கடிய வேகச் சுடுசரம்"

எனக் கம்பநாடர் கூறுதலுங் காண்க. (கஅ)

மடுத்த வாளி யிற்பி ழைத்து வலையை முட்டி யப்புறத்
தடுத்த மானை வெளவி நாய லைத்து நின்ற வாதிநாள்
உடுத்த பாச வலையி னின்று முய்கு வாரை யொய்யெனத்
தடுத்த வாவி ளைத்து நின்ற தையலாரை யொத்தவே.

(இ - ள்.) மடுத்த வாளியில் பிழைத்து - பாய்ந்த வாளிகளினின்றுந் தப்பி, வலையை முட்டி அப்புறத்து அடுத்தமானை - வலையைமோதி அப்புறஞ்சென்ற மான்களை, வெளவி அலைத்துநின்ற நாய் - கௌவி வருத்தி நின்றனவாகிய நாய்கள், ஆதிநாள் உடுத்த பாசவலையினின்றும் உய்குவாரை - முன்னாளிலே சூழ்ந்த பாசமாகிய வலையினின்றும் தப்பிப் பிழைத்துச் செல்லும் பெரியோரை, ஒய்யெனத் தடுத்து - விரைந்து தடுத்து, அவா விளைத்து நின்ற - ஆசையை விளைத்துநின்ற தையலாரை ஒத்தவே - பெண்களை ஒத்தன.

அலைத்து நின்ற நாய் என மாறுக. ஆதிநாள் என்றது அனாதி காலமாக என்றபடி. ஒய்யென, விரைவுக் குறிப்பு.

" பலதுறைகளின் வெருவரலொடு பயில்வலையற நுழைமா
உலமொடுபடர் வனதகையுற வுறுசினமொடு கவர்நாய்
நிலவியவிரு வினைவலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த பொறிகளினன வுளவே"

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுளோடு இஃது ஒப்புநோக்கற்பாலது. (ககூ)

மதியை நேர்வ கிர்ந்து கௌவி யனைய வான்ம ருப்புவெங்
கதிய வேழ மீது தாது கானு நீல முகையினீள்*
நுதிய வேனு ழைந்த செம்பு ணூழில் வீழு முதிரநீர்
முதிய கான வரையின் மீது மொய்த்த தீயை யொத்தவே.

(இ - ள்.) மதியை நேர் வகிர்ந்து கௌவியனைய - சந்திரனை இருகூறாகப் பிளந்து கௌவினாற்போன்ற, வான்மருப்பு வெம்கதிய வேழம்மீது - வெள்ளியமருப்பினையும் வெய்ய நடையையுமுடைய யானையின்மேல், தாதுகானும் நீலமுகையின் - மகரந்தஞ் சிந்தும் நீலோற்பலத்தின் அரும்புபோல (நஞ்சூட்டிய), நீள் நுதிய வேல் நுழைந்த - நீண்ட முனையையுடைய வேற்படை ஊடுருவியதாலாகிய, செம்புண் ணூழில் வீழும் உதிரநீர் - பசும் புண்ணின் தொளையினின்று பொழியுங் குருதிநீர், முதிய கான வரையின்மீது - முற்றிய மரங்களையுடைய காடு அடர்ந்த மலையின் மேல், மொய்த்த தீயை ஒத்த - சூழ்ந்த நெருப்பினை ஒத்தது.

கதிய, நுதிய, முதிய என்பன குறிப்புப் பெயரெச்சங்கள். நுழைந்த, காரணப்பொருளில் வந்த பெயரெச்சம். ஊழில் - துளை. ஒத்தது, துவ்வீறு தொக்கது ; குருதிகள் ஒத்தன எனலுமாம் ;

" வீழ்தரு மொண்குருதி
கார்த்திகைச் சாற்றிற் கழிவிளக்குப் போன்றவே "

என்னும் களவழிச் செய்யுள் இங்கு நோக்கற்பாலது. (உ0)

(பா - ம்.) *முகையினின்.

மள்ள ரோசை துடியி னோசை வயிரி னோசை வாளிபோய்த்
தள்ள வீழ்வி லங்கி னோசை தப்பி யோடு மானின்மேற்
றுள்ளு நாய்கு ரைக்கு மோசை கானமூடு தொக்குவான்
உள்ளு லாயு டன்றொ லிக்கு முருமி னோசை புரையுமால்.

(இ - ள்.) மள்ளர் ஓசை - வீரர்களின் ஆர்ப்பொலியும், துடியின் ஓசை - உடுக்கையின் ஒலியும் வயிரின் ஓசை - ஊதுகொம்பின் ஒலியும், வாளிபோய்த் தள்ள வீழ் விலங்கின் ஓசை - வாளிகள் சென்று தைத்து வீழ்த்தலால் வீழ்கின்ற விலங்குகளின் ஒலியும், தப்பி ஓடும் மானின்மேல் - வலையைத் தப்பியோடும் மான்களின் மேல், துள்ளும் நாய் குரைக்கும் ஓசை - தாவுகின்ற நாய்கள் குரைக்கின்ற ஒலியும், கானம் ஊடு தொக்கு - காட்டின்கண் ஒரு சேரத்திரண்டு, வானுள் உலாய் உடன்று ஒலிக்கும் உருமின் ஓசை புரையும் - வானின்கண் உலாவி வெகுண்டு ஒலிக்கும் இடியோசையினை ஒக்கும்.

எண்ணும்மைகள் விரிக்க. ஆல், அசை. (உக)

இன்ன வேறு பல்வி லங்கெ லாம லைத்தி லங்குவேல்
மன்ன ரேறு தென்னர் கோம கன்கு டக்கி னேகுவான்
அன்ன போதொ ரேன மேன வரசி ருக்கு மடவிவாய்
முன்ன ரோடி வந்து நின்று வந்த செய்தி மொழியுமால்.

(இ - ள்.) இன்ன பல்வேறு விலங்கு எலாம் அலைத்து - இங்ஙனம் பலவேறு வகையான விலங்குகளை யெல்லாம் வருத்தி, மன்னர் ஏறு - அரசருள் ஏறுபோன்ற, இலங்கு வேல் தென்னர் கோமகன் - விளங்குகின்ற வேற்படை யேந்திய பாண்டியர் கோமான், குடக்கின் ஏகுவான் - மேற்றிசை நோக்கிச் செல்வானாயினன்; அன்ன போது - அதுபோது, ஓர் ஏனம் - ஒரு பன்றி, ஏன அரசு இருக்கும் அடவிவாய் - பன்றி யரசன் இருக்குங் காட்டின்கண், முன்னர் ஓடி வந்து நின்று - முற்பட்டு ஓடி வந்து நின்று, வந்த செய்தி மொழியும் - தான் வந்த செய்தியைக் கூறும்.

ஆல், அசை. (உஉ)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

எங்களுக் கரசே கேட்டி யிங்குள விருக மெல்லாந்
திங்களுக் கரசன் கொன்று வருகின்றா னென்று செப்ப
வெங்களிப் படைந்து பன்றி வேந்தனு மடுபோ ராற்றச்
சங்கையுற் றெழுந்து போவான் றன்னுயிர்ப் பெடையை நோக்கா.

(இ - ள்.) எங்களுக்கு அரசே கேட்டி-எங்களுக்கு அரசனே கேட்பாயாக, இங்கு உள விருகம் எல்லாம் - இங்குள்ள விலங்குகளனைத்தையும், திங்களுக்கு அரசன் கொன்று வருகின்றான் என்று செப்ப - சந்திர மரபிற்கு மன்னனாகிய பாண்டியன் கொன்று வாராநின்றான் என்று சொல்ல, பன்றி வேந்தனும் - அப்பன்றி யரச

னும், வெங்களிப்பு அடைந்து-மிக்க களிப்பெய்தி, அடுபோர் ஆற்றச் சங்கையுற்று - கொல்லுதலையுடைய போர் புரிய எண்ணி, எழுந்து போவான் - எழுந்து செல்பவன், தன் உயிர்ப் பெடையை நோக்கா - தனது உயிர் போன்ற பெண் பன்றியைப் பார்த்து.

கேட்டி, ட் எழுத்துப்பேறு; இ எதிர்கால விகுதி. விருகம்-விலங்கு. திங்கள் மரபிற்றோன்றிய அரசனைத் திங்களுக்கரசன் என்றார். வெம்மை மிகுதி மேற்று. போர் பெற்றமை கருதிக்களிப்படைந்தது என்க. சங்கையுற்று-எண்ணங்கொண்டு. வேந்தன் என்பதற் கேற்பப் போவான் என்றார். (உ௩)

இன்றுபாண் டியனை நேரிட் டிருஞ்சம ராடி வென்று
வன்றிறல் வாகை யோடு வருகுவ னேயோ வன்றிப்
பொன்றுவ னேயோ நீயுன் புதல்வரைப் பாது காத்து
நன்றிவ ணிருத்தி யென்ன நங்கைப்பே டின்ன கூறும்.

(இ - ள்.) இன்று பாண்டியனை நேரிட்டு - இன்று பாண்டியனை எதிர்த்து, இருஞ்சமர் ஆடி வென்று - பெரிய போர் புரிந்து வென்று, வன்திறல் வாகையோடு வருகுவனேயோ - மிக்க வலியாற்பெற்ற வெற்றி மாலையுடன் வருவேனோ, அன்றிப் பொன்றுவனேயோ - அல்லாமல் இறந்து படுவேனோ (அறியேன்); நீ உன் புதல்வரைப் பாதுகாத்து நன்று இவண் இருத்தி என்ன - நீ உன் புதல்வர்களை நன்றாகப் பேணி இங்கு இருப்பாயாக என்று கூற, நங்கைப் பேடு இன்ன கூறும் - பெண் பன்றி இங்ஙனங் கூறா நிற்கும்.

வன்றிறல், ஒருபொரு ளிருசொல். (உ௪)

ஆவியங் கேக விந்த வாகமிங் கிருப்ப தேயிப்
பாவியோ மேனா ளிந்தப் பறழினை வகுத்த தெய்வம்
மாவம ராடி வென்று வருதியேல் வருவே னன்றி
நீவிளிந் திடத்து மாய்வே னிழலுக்குஞ் செயல்வே றுண்டோ.

(இ - ள்.) ஆவி அங்கு ஏக இந்த ஆகம் இங்கு இருப்பதே - உயிர் அங்குச் செல்ல இந்த உடல் இங்கு இருப்பது வழக்காமோ, மேல் நாள் - முன்னாளில், இந்தப் பறழினை வகுத்த தெய்வம் இப்பாவியோ - இந்தக்குட்டிகளை வகுத்த தெய்வம் இந்தப் பாவியோ, (அதுவேறு ஆகலின் யானும் வந்து) மாஅமர் ஆடி வென்று வருதியேல் வருவேன் - நீ பெருஞ்சமர் புரிந்து வெற்றி பெற்று வருவாயேல் உடன் மீளுவேன்; அன்றி - அல்லாமல், நீ விளிந்த இடத்து மாய்வேன்-நீ இறந்து படுவாயேல் அவ்விடத்திலேயே யானும் இறந்தொழிவேன்; நிழலுக்கும் செயல் வேறு உண்டோ-உடம்பின் நிழலுக்கு அவ்வுடம்பைத் தொடர்ந்து செல்வதன்றி வேறு செயலும் உளதோ.

எனக்கு நின்னையன்றி வேறு உயிரில்லை யாகலின் யான் நின்னைப் பிரிந்து வாழ்தல் கூடாதென்பாள் 'ஆவியங் கேக இந்த வாக மிங்கிருப்பதே' என்றாள். ஏகா

ரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு. இக்குட்டிகளை இங்ஙனம் விதித்த தெய்வம் வேறுண்டாகலின் அதுவே அவற்றைப் புரக்க வல்லதன்றி யான் அல்லேன் என்பாள் 'இப் பாவியோ மேனாள் இந்தப் பறழினை வகுத்த தெய்வம்' என்றாளென்க. விளிவையேல் விளிந்த விடத்து என விரிக்க. விளிந்த என்பதன் அகரம் தொக்கது. (௨௫)

போதக மெழுக வென்னாப் பொருக்கென வெழுந்து நீலத்
தாதுற ழேனப் பாட்டி தன்புடை தழுவிச் செல்லும்
பேதுறு பறழை நூக்கிப் பின்றொடர்ந் தணைந்து செல்லக்
காதெயிற் றெறுழி வேந்தன் காலென நடந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) போதகம் எழுக என்னா - (ஆகலின்) செல்வோம் எழுக என்று கூறி, பொருக்கென எழுந்து - விரைந்து எழுந்து, நீலத்தாது உறழ்பாட்டி எனம்- இரும்பினை யொத்த நிறத்தினையுடைய பெண் பன்றி, தன்புடை தழுவிச்செல்லும்- தனது மருங்கில் தழுவி வாரா நின்ற, பேதுறு பறழை நூக்கி - மன மயங்குதற்கேதுவாகிய குட்டிகளைத்தள்ளி, பின் தொடர்ந்து அணைந்து செல்ல - பின் பற்றி நெருங்கிச் செல்லாநிற்க, காது எயிற்று எறுழி வேந்தன் கால் என நடந்தான் - கொல்லுகின்ற பற்களையுடைய பன்றியரசன் காற்றைப் போல விரைந்து சென்றான்.

பொருக்கென, விரைவுக்குறிப்பு. நீலத்தாது - நீலோற்பலத்தின் மகரந்தமுமாம். பாட்டி என்பது பெண்பன்றியைக்குறிக்கும் மரபுப்பெயர் ;

"பாட்டி என்பது பன்றியும் நாயும்"

என்பது தொல்காப்பியம். பேதுறு - மருளுகின்ற என்றுமாம். அன்று, ஏ அசைகள். (௨௬)

பல்வகைச் சாதி யுள்ள பன்றியின் கணங்க ளெல்லாம்
வெல்படைத் தறுகட் சேனை வீரராய் முன்பு செல்லச்
செல்லெனத் தெழித்துச் செங்கட் டீயுக மான மென்னும்
மல்லல்வாம் புரவி மேல்கொண் டெழுந்தனன் வராக வீரன்.

(இ - ள்.) பல்வகைச் சாதி உள்ள - பலவேறு சாதியான, பன்றியின் கணங்கள் எல்லாம் - பன்றிக்கூட்டங்கள் அனைத்தும், வெல்படைத் தறுகண் சேனைவீரராய் முன்பு செல்ல - வெல்லும் படைக் கலமும் அஞ்சாமையுமுடைய படைவீரராய் முன்னே செல்லாநிற்க, வராகவீரன் - பன்றிவீரன், செல் எனத் தெழித்து - இடிபோல ஒலித்து, செங்கண் தீ உக - சிவந்த கண்களினின்றுஞ் சினத்தீ சிந்த, மானம் என்னும் மல்லல்வாம் புரவிமேல் கொண்டு எழுந்தனன் - மானமென்கின்ற வலிய தாவுங்குதிரைமேலேறிப் போருக்கு எழுந்தனன்.

மானமானது ஈர்க்கச் சென்றமையின் அதனைப் புரவியாக உருவகித்தார். (௨௭)

முற்படு தூசி யாக நடக்கின்ற முரட்காற் பன்றி
மற்படு சேனை நேரே வருகின்ற மன்னர் மன்னன்
வெற்படு தடந்தோள் வன்றாள் வீரர்மேற் சீறிச் செல்லப்
பிற்பட வொதுங்கி வீரர் பெய்தன ரப்பு மாரி.

(இ - ள்.) முற்படுதூசியாக நடக்கின்ற - முன்னணியாக நடக்கின்ற, முரண் கால் பன்றி மல்படுசேனை - முருட்டுக்கால்களையுடைய பன்றியாகிய வலி மிக்கபடை, நேரே வருகின்ற மன்னர் மன்னன் - எதிரே வருகின்ற வேந்தர் வேந்தனாகியபாண்டியனது, வெற்பு அடு தடந்தோள் வன் தாள் வீரர்மேல் - மலையைப் பொருது வென்ற பெரிய தோள்களையும் வலியதாள்களையுமுடைய வீரர்கள்மேல், சீறிச்செல்ல - சினந்து செல்ல, வீரர் பிற்பட ஒதுங்கி - அவ்வீரர்கள் பின்னே ஒதுங்கி நின்று, அப்பு மாரிபெய்தனர் - அம்பு மழையினைப் பொழிந்தனர்.

தூசி - முன்னே செல்லும் படை. நடக்கின்ற சேனை வீரர்மேற்செல்ல அவர் அப்புமாரி பெய்தனர் என்க. அப்பு, அம்பு என்பதன் வலித்தல். (௨௮)

சொரிந்தன சோரி வெள்ளஞ் சொரிந்தன வீழ்ந்த யாக்கை
சரிந்தன குடர்க ளென்பு தகர்ந்தன வழும்பு மூளை
பரிந்தன சேனங் காகம் படர்ந்தன வுயிரு மெய்யும்
பிரிந்தன வேன நின்ற பிறைமருப் பேன வீரர்.

(இ - ள்.) சோரி சொரிந்தன வெள்ளம் சொரிந்தன - குருதிகள் பொழிந்து வெள்ளமாகப் பெருகின ; யாக்கைவீழ்ந்த - உடல்கள் வீழ்ந்தன; குடர்கள் சரிந்தன - குடர்கள் சரிந்தன ; என்புதகர்ந்தன - எலும்புகள் முறிந்தன; வழும்பு மூளை பரிந்தன - வழும்பும் மூளையும் அற்றன ; சேனம் காகம் படர்ந்தன - பருந்துங்காகமும் பரவின; எனம் உயிரும் மெய்யும் பிரிந்தன - பன்றிகள் (இங்ஙனம்) உயிர்வேறு உடல் வேறாகப் பிரிந்தன; நின்ற பிறைமருப்பு என வீரர் - பிழைத்து நின்ற பிறைபோலும் கோட்டினையுடைய பன்றிவீரர்.

பின்னுள்ள சொரிந்தன என்பது பெருகின என்னும் பொருட்டு. வீரர் என்பது வருஞ்செய்யுளில் உள்ள சிதைத்தனர் முதலிய வினைகளைக்கொள்ளும். (௨௯)

பதைத்தன ரெரியிற் சீறிப் பஞ்சவன் படைமேற் பாய்ந்து
சிதைத்தனர் சிலரைத் தள்ளிச் செம்புனல் வாயிற் சோர
உதைத்தனர் சிலரை வீட்டி யுரம்புதை படக்கோ டூன்றி
வதைத்தனர் சிலரை நேரே வகிர்ந்தனர் சிலரை மாதோ.

(இ - ள்.) எரியில் சீறிப்பதைத்தனர் - நெருப்பைப் போலச் சினந்து உடல் பதைத்து, பஞ்சவன் படைமேல் பாய்ந்து சிலரைச் சிதைத்தனர் - பாண்டியன் படைமீதுபாய்ந்து சிலரைச்சிதைத்தார்கள் ; சிலரைத்தள்ளி - சிலரைக்கீழே தள்ளி, வாயில் செம்புனல் சோர உதைத்தனர்-அவர் வாயினின்றும் குருதிபொழியு

மாறு உதைத்தார்கள்; சிலரைவீட்டி - சிலரை வீழ்த்தி, உரம்புதைபடக்கோடு ஊன்றி, வதைத்தனர் - அவர்மார்பிற் புதையுமாறு கொம்பினை அழுத்திக்கொன் றார்கள்; சிலரை நேரேவகிர்ந்தனர் - சிலர் உடலைச் சரிபாதியாகக் கிழித்தார்கள்.

பதைத்தனர், முற்றெச்சம். மாது, ஓ அசைகள். (௩௰)

தாள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர் தலைசிதைந் தாருஞ் சில்லோர்
தோள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர் தொடைசிதைந் தாருஞ் சில்லோர்
வாள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர் வரையறுத் தலரோன் நீட்டும்
நாள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர் நராதிபன் சேனை வீரர்.

(இ - ள்.) நர அதிபன் சேனைவீரர் - பாண்டிவேந்தனுடைய படைவீரர் களில், தாள் சிதைந்தாரும் சில்லோர் - கால்முறிந்தவர்களுஞ் சிலர்; தலை சிதைந் தாரும் சில்லோர் - தலையுடைந்தவருஞ்சிலர்; தோள் சிதைந்தாரும் சில்லோர் - தோள் முறிந்தவருஞ்சிலர்; தொடை சிதைந்தாரும் சில்லோர் - தொடை நொறுங் கினவருஞ்சிலர்; வாள் சிதைந்தாரும் சில்லோர் - வாட்படை அற்றோருஞ் சிலர்; அலரோன் வரையறுத்துத்தீட்டும் நாள் சிதைந்தாரும் சில்லோர் - பிரமன் வரை யறுத்து எழுதிய வாழ்நாள் உலந்தாருஞ் சிலர்.

நராதிபன் - மனிதர்களுக்குத் தலைவன்; அரசன். (௩௧)

கண்டனர் கன்னி நாடு காவல னமைச்சர் சீற்றங்
கொண்டனர் முசல நேமி கூற்றென வீசி யார்த்தார்
விண்டனர் மாண்டார் சேனை வீரரு மனைய வெல்லைப்
புண்டவ ழெயிற்று வேந்தைப் புடைநின்ற பேடை நோக்கா.

(இ - ள்.) கன்னிநாடுகாவலன் அமைச்சர்கண்டனர் - கன்னிநாட்டினைக் காவல் செய்யும் பாண்டி மன்னனது அமைச்சர் இதனைக்கண்டு, சீற்றம் கொண் டனர் - சினங்கொண்டு, கூற்றுஎன - கூற்றுவனைப்போல, முசலம் நேமி வீசி ஆர்த் தனர் - இருப்புலக்கைகளையும் திகிரிகளையும் எறிந்து ஆரவாரித்தனர்; சேனைவீரரும் விண்டனர் மாண்டார் - (அவற்றால்) படைவீரரனைவரும் உயிர் விண்டு மாண்டனர், அனைய எல்லை - அப்பொழுது, புண்தவழ் எயிற்று வேந்தை - (பகைவரின்) புலாலில் உலாவும் பற்களையுடைய பன்றிவேந்தனை, புடைநின்றபேடை நோக்கா - பக்கத்தில் நின்ற பெண் பன்றி பார்த்து.

கண்டனர், கொண்டனர், விண்டனர் என்பன முற்றெச்சங்கள். புண் தவழ் - தசை பொருந்திய என்றுமாம். எயிறு - பன்றிக்கோடு. (௩௨)

ஏவிய சேனை யெல்லா மிறந்தன வினிநாஞ் செய்யல்
ஆவதென் வாளா நாமு மழிவதிங் கென்னை தப்பிப்
போவதே கரும மென்று புகன்றதத் துணையை நோக்கிச்
சாவதை யஞ்சா வேனத் தனியர சொன்று சாற்றும்.

(இ - ள்.) ஏவிய சேனை எல்லாம் இறந்தன - ஏவிய படை முழுதும் மாண்டன; இனி நாம் செய்யலாவது என் - இனி நாம் செய்யக்கடவது என்னை, நாமும் வாளா இங்கு அழிவது என்னை - நாமும் கொன்னே இங்கு மடிவது என் கருதி, தப்பிப்போவதே கருமம் என்று புகன்றது - உயிர்தப்பி ஓடிப்போவதே நமக் குரிய செயலாகும் என்று கூறியது; சாவதை அஞ்சா ஏனத்தனி அரசு - இறப்பினை அஞ்சாத ஒப்பற்ற பன்றியரசு, அத்துணையை நோக்கி ஒன்று சாற்றும் - அங்ஙனங் கூறிய மனைவியை நோக்கி ஒன்று கூறுகிற்கும்.

ஏவிய - ஏவப்பட்ட; செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. அழி வது என்னை - அழிதலாற் பயன்யாது. சாவது - சாதல்; தொழிற்பெயர். (௩௩)

நுண்ணறி வுடைய ராகி நூலொடு பழகி னாலும்
பெண்ணறி வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத லாலுன்
கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய் மானம்
எண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா மிழுக்குடைத் தன்றோ வீதால்.

(இ - ள்.) நுண் அறிவு உடையராகி - நுண்ணிய அறிவினையுடையராய், நூலொடு பழகினும் - பல நூல்களோடு பன்னாட்பழகினும், பெண் அறிவு என் பது எல்லாம் பேதைமைத்து - பெண்ணறிவு என்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் பேதைமையையுடையது; ஆதலால் - ஆதலினால், உன்கண் அறிவுடைமைக்கு ஏற்ற காரியம் உரைத்தாய் - உன்னிடத்துள்ள அறிவுடைமைக்குப் பொருந்திய கருமத் தைக்கூறினாய்; மானம் எண் அறிவு உடையோர்க்கு எல்லாம் - மானத்தைப்பொரு ளாகக்கருதும் அறிவுடையோர் அனைவர்க்கும், ஈது இழுக்கு உடைத்து அன்றே - இது குற்றமுடையதல்லவா.

"நுண்ணறி வுடையோர் நூலொடு பழகினும்
பெண்ணறி வென்பது பெரும்பே தைமைத்தே"

என்பது தொன்மொழி. என்பதெல்லாம், ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்; "உள்ளுவதெல் லாம்" என்புழிப்போல. உன்கண் அறிவுடைமைக்கு ஏற்ற - உனக்கு இயல்பாகிய பேதைமையறிவுக்கேற்ற. ஈது - போரிற் புறங்காட்டுதலாகிய இச்செயல். ஆல், அசை. (௩௪)

தூங்கிருள் வறுவாய்ச் சிங்க மிரண்டுறை துறையின் மாடோர்
வாங்கிரு மருப்புக் கேழல் வந்துநீர் பருகி மீளும்
வீங்கிரு ளூடற்கா ரேன மொன்றுறை துறையில் வீரந்
தாங்கிரு மடங்க னீர்க்குத் தலைப்பட வஞ்சு மன்றே.

(இ - ள்.) இருள் தூங்கு வறுவாய்ச்சிங்கம் இரண்டு - இருள் தங்கிய வறிய வாயையுடைய இரண்டு சிங்கங்கள், உறை துறையின் மாடு - உறைகின்ற நீர்த்துறை யின் கண், வாங்கு இருமருப்பு ஓர் கேழல் - வளைந்த இரண்டு கொம்புகளையுடைய ஒரு பன்றி, வந்து நீர்பருகி மீளும் - அஞ்சாது வந்து நீர் குடித்துச்செல்லும்; வீங்கு

இருள் உடல் கார்எனம் ஒன்று உறை - செறிந்த இருள் போன்ற கரிய உடலை யுடைய ஒரு பன்றி உறையும், துறையில் - நீர்த்துறையின் கண், வீரம் தாங்கு இரு மடங்கல் - வீரத்தை அணியாகத்தாங்கிய இரண்டு சிங்கங்கள், நீர்க்குத்தலைப்பட அஞ்சும் - நீர்பருகுதற்கு வர அஞ்சாநிற்கும்.

முழை போலும் வாயென்பார் 'தூங்கிருள் வாய்' என்றார். வறுவாய் - உணவு பெறுதிருக்கும் வாய். வீங்கிருள் போலும் காருடல் என்க. இருசிங்கம் உறையுந் துறையில் ஓர் கேழல் அஞ்சாது வந்து பருகி ஏதமின்றி மீளும்; ஓர் ஏனம் உறையுந் துறையில் இருசிங்கம் தலைப்படவும் அஞ்சும் எனத் தன் குலத்திற்குரிய வீரத்தையும் வெற்றியையும் எடுத்துக் காட்டிற்று. அன்று, ஏ அசைகள். (௩௫)

அத்திட மரபின் வந்து பிறந்துளே னாத லாலே
கைத்திடு தாரான் வீரங் கவர்ந்திசை திசையும் வானும்
வைத்திட வல்லே னன்றி மடிந்திட வல்லே னாகிற்
பொய்த்திடு முடம்பே யன்றிப் புகழுடம் பழிவ தூண்டோ.

(இ - ள்.) அ திடம் மரபின் வந்து பிறந்துளேன் - யான் அத்தகைய வீரம் வாய்ந்த குடியில் (மேலைத்தவத்தால்) வந்து பிறந்தேன்; ஆதலாலே - ஆகையால், கைத்திடுதாரான் வீரம் கவர்ந்து - கைப்பினையுடைய வேப்பமலர் மாலையையணிந்த இப்பாண்டியனுடைய வீரத்தைக் கொள்ளை கொண்டு, இசை திசையும் வானும் வைத்திடவல்லேன் - எனது புகழை எட்டுத்திக்குகளிலும் விண்ணுலகினும் நாட்டு தற்கு வல்லனாவேன்; அன்றி - அங்ஙனஞ் செய்யாது, மடிந்திடவல்லேனாகில் - புறங் கொடாது மடியவல்லேனானால், பொய்த்திடும் உடம்பே அன்றி - என்றும் அழியுந் தன்மையையுடைய இப்பூதவுடம்பு அழிவதேயன்றி, புகழ் உடம்பு அழிவது உண்டோ - புகழுடம்பும் அழிவதுண்டோ (இல்லை யென்றபடி.)

கைக்கும் பூவாலாகிய மாலையைக் கைக்கும்மாலை என்றார். பொய்த்திடும் உடம்பு - நிலைபெறாத உடம்பு; என்றேனும் அழியும் உடம்பு. புகழ் உடம்பு - புகழாகிய உடம்பு. ஓகாரம் எதிர் மறைப் பொருட்டு. (௩௬)

[கலிநிலைத்துறை.]

நீநில் லெனத்தன் பெடைதன்னை நிறுத்தி நீத்தென்
கானில் லெனவாழ் கருமாவின் கணங்க ளெல்லாம்
ஊனில் லுயிருண் டனமென்றினி யோடல் கூடற்
கோனில் லெனவார்ப் பவன்போலக் கொதித்து நேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) நீ நில் என - அஞ்சுகின்ற நீ நிற்கக் கடவை என்றுகூறி, தன் பெடைதன்னை நிறுத்தி - தனது பெண்பன்றியை நிறுத்தி, நீத்து - அதனின் நீங்கி, என் கான் இல் எனவாழ் - எனது காட்டினை இல்லமாகக் கொண்டுவாழ்ந்த, கரு மாவின் கணங்கள் எல்லாம் - பன்றிக் கூட்டங்கள் முழுதையும், ஊனில் உயிர் உண்டனம் என்று இனி ஓடல் - உடம்பிலுள்ள உயிரைக் கவர்ந்தனம் என்று மகிழ்ந்து இனி ஓடற்க; கூடற்கோன் நில் என ஆர்ப்பவன்போல - கூடற்றலை வனாகிய பாண்டியனே நிற்பாயாக என்று கூறி ஆரவாரிப்பவனைப்போல, கொதித்து நேர்ந்தான் - வெகுண்டு எதிர்ந்தான்.

கருமா - பன்றி. கணங்களெல்லாவற்றையும் என இரண்டனுருபுவிரித்து, உயிருண்டனம் என்பதை ஒரு சொல்லாக்கி முடிக்க. ஊனில், இடைப்பிறவரல், ஓடல், அல் எதிர்மறைக்கண்வந்தது; "மகனெனல்" என்புழிப்போல. கோன். விளி. (௩௭)

நிலத்தைக் கிளைத்துப் பிலங்காட்டி நிமிர்ந்த தூள்வான்
தலத்தைப் புதைப்பத் தனியேன வரவு நோக்கி
வலத்தைப் புகழ்ந்தான் வியந்தான் சிலைவாங்கி வாளிக்
குலத்தைச் சொரிந்தான் பொருநைத்துறைக் கொற்கை வேந்தன்.

(இ - ள்.) நிலத்தைக் கிளைத்துப் பிலம் காட்டி - நிலத்தைக்கீறிப் பாதலத்தைக் காண்பித்து, நிமிர்ந்ததூள் - மேலெழுந்த புழுதிப்படலம், வான் தலத்தைப் புதைப்ப - விண்ணுலகினை மறைக்க (வருகின்ற), தனி ஏனவரவு - ஒப்பில்லாத பன்றியின் வருகையை, பொருநைத்துறைக் கொற்கை வேந்தன் நோக்கி - பொருநை யாற்றின் துறையையும் கொற்கைப் பதியையும் உடைய பாண்டி வேந்தன் கண்டு, வலத்தைப் புகழ்ந்தான் வியந்தான் - அதன் வீரத்தைப் புகழ்ந்து பாராட்டி, சிலைவாங்கி - வில்லைவளைத்து, வாளிக்குலத்தைச் சொரிந்தான் - அம்புக் கூட்டத்தைச் சொரிந்தான்.

புதைப்ப வருகின்ற எனவரவு எனவிரித்துரைக்க. புகழ்ந்தான், வியந்தான் என்பன முற்றெச்சங்கள். குலம் - கூட்டம். (௩௮)

குறித்துச் செழியன் விடுவாளியைக் கோல வேந்தன்
பறித்துச் சிலவாளியை வாய்கொடு பைம்பு லென்னக்
கறித்துச் சிலவாளியைக் கால்கொடு தேய்த்துத் தேய்த்து
முறித்துச் சிலவாளியை வாலின் முறித்து நின்றான்.

(இ - ள்.) செழியன் - பாண்டியன், குறித்துவிடுவாளியை - தன்னைக் குறியாகக் கொண்டுவிட்ட அம்புகளை, கோலவேந்தன்பறித்து - பன்றியரசன் (உடம்பினின்றும்) பிடுங்கி, சிலவாளியை வாய்கொடு பைம்புல் என்னக்கறித்து - (அவற்றுள்) சிலவாளிகளை வாயாலே பசியபுல்லைக் கறித்தல்போலக் கடித்தும், சிலவாளியைக் கால் கொடு தேய்த்துத் தேய்த்து முறித்து-சிலகணைகளைக்காலாலே தேய்த்துத் தேய்த்து முறித்தும், சிலவாளியை வாலின் முறித்து நின்றான் - சில அம்புகளை வாலினால் முறித்தும் நின்றனன்.

கோலம் - பன்றி. உடம்பினின்றும் பறித்தென்க. கொடு - கொண்டு; மூன்றும் வேற்றுமைச் சொல். (௩௯)

மானம் பொரு துமதியின்வழி வந்த வேந்தன்
தானம் பொரு து கவிழ்க்கும்புகர்த் தந்தி கையில்
ஊனம் பொருத முசலங்கொடுத் தேறி யுய்த்தான்
ஏனம் பொருதார்த் திடியேற்றி னெழுந்த தன்றே.

(இ - ள்.) மதியின் வழிவந்தவேந்தன் - சந்திரன் மரபில் வந்த இராசராச பாண்டியன், மானம் பொருது - மானம்மீக்கூர, தானம் பொருது கவிழ்க்கும் - மதநீரைப் பொறுக்கலாற்றாது கொட்டுகின்ற, புகர்த்தந்திகையில்-முகத்திற் புள்ளிகளையுடைய யானையின் கையில், ஊனம் பொருதமுசலம் கொடுத்து - குற்றமில்லாத இருப்புலக்கையைக் கொடுத்து, ஏறி உய்த்தான் - ஏறிச் செலுத்தினன்; ஏனம் பொருது - (அதனைக்கண்ட) பன்றிபொறுக்கலாற்றாது, இடி ஏற்றின் ஆர்த்து எழுந்தது - இடியேறு போல முழங்கி எழுந்தது.

மானத்தாற் பொறுக்கலாற்றாது என்றுமாம். ஓர் விலங்கினுல் அலைப் புண்டனன் எனப்பிறர் கூறும் பழிக்கு ஆற்றாது நொந்தனன் என்பார் 'மானம் பொருது' எனவும், வீரமில்லாத ஓர் விலங்கினுல் வீரமிக்க எம்மைக் கொல்லக் கருதினன் என்று வெகுண்டதென்பார் 'ஏனம் பொருதார்த்து' எனவும் கூறினர். தானம் - மதநீர். ஏற்றின், இன் ஒப்புப் பொருட்டு. அன்று, ஏ அசைகள். (சூ)

தந்திப் பொருப்பைத் துணிக்கென்று தழன்று சீற்றம்
உந்திக் கதலிக் கொழுந்தண்டென வூசற் கையைச்
சிந்திப் பிறைவா ளெயிறேச்சிச் சிதைத்து வீட்ட
முந்திக் கடுந்தேர் மிசைப்பாய்ந்தனன் மூரித் தாரான்.

(இ - ள்.) தந்திப்பொருப்பைத் துணிக்கு என்று - யானையாகிய மலையைத் துணிப்பேன் என்று, தழன்று - கொதித்து, சீற்றம் உந்தி - சினமானது செலுத்த, கதலிக் கொழுந்தண்டு என - வாழையின் கொழுவிய தண்டைப்போல, ஊசல் கையைச் சிந்தி - ஊசல்போல் அசைகின்ற துதிக்கையைத் துணித்து, பிறைவாள் எயிறு ஓச்சி - பிறைபோன்ற ஒள்ளியமருப்பினைக்கடாவி, சிதைத்து வீட்ட - உடலைச் சிதைத்துக்கொல்ல, மூரித்தாரான் - வலியசேனையினையுடைய பாண்டியன், முந்தி - முற்பட்டு, கடுந்தேர்மிசைப்பாய்ந்தனன் - விரைந்த செலவினையுடைய தேரின் மேற்பாய்ந்தேறினன்.

துணிக்கு - துணிப்பேன்; கு, தன்மை யொருமை எதிர்காலவிகுதி. உந்தி- உந்த; எச்சத்திரிபு. தார் - படை. (சக)

திண்டேர் மிசைநின் றடனேமி திரித்து விட்டான்
கண்டேன வேந்தன் விலக்கிக் கடுங்காலிற் பாய்ந்து
தண்டே ருடையத் தகர்த்தான்பரி தன்னிற் பாய்ந்து
வண்டே று தாரான் விடவேலை வலந்தி ரித்தான்.

(இ - ள்.) திண்தேர் மிசைநின்று - வலியதேரின் மேல் நின்று, அடல் நேமி திரித்து விட்டான் - கொல்லுதலையுடைய திகிரிப்படையைச் சுழற்றி விட்டான்; ஏனவேந்தன் கண்டு விலக்கி - பன்றியரசன் பார்த்து (அதனைத்) தடுத்து, கடுங்காலில் பாய்ந்து - கடியகாற்றைப்போல விரைந்து பாய்ந்து, தண்தேர் உடையத் தகர்த்தான் - தண்ணிய (நிழலையுடைய) தேர் சிதையும்படி உடைத்தான்; வண்டு ஏறு தாரான் - வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலையை யணிந்த பாண்டியன், பரிதன்னில் பாய்ந்து - (பின்பு) குதிரை மேற்பாய்ந்து ஏறி, விடவேலை வலம் திரித்தான் - நஞ்சு பூசியவேற்படையை வலமாகச் சுழற்றினன். (சஉ)

சத்திப் படைமேல் விடுமுன்னர்த் தறுகண் வீரன்
பத்திச் சுடர்மா மணித்தார்ப்பரி மாவின் பின்போய்
மொத்திக் குடர்செம் புனல்சோர முடுகிக் கோட்டாற்
குத்திச் செகுத்தான் பொறுத்தானலன் கூடல் வேந்தன்.

(இ - ள்.) சத்திப்படை - (அங்ஙனஞ் சுழற்றிய) வேற்படையை, மேல் விடு முன்னர் - தன் மீது விடுதற்கு முன்னரே, தறுகண் வீரன் - அஞ்சாமையையுடைய அப்பன்றி வீரன், பத்திச்சுடர் மாமணித்தார்ப் பரிமாவின்பின் போய்-ஒளி வரிசையையுடைய பெரிய மணிகளையுடைய கிண்கிணி மாலையை யணிந்த அந்தக்குதிரையின் பின் சென்று, மொத்தி - தாக்கி, குடர் செம்புனல் சோர - குடரும் குருதியும் சோர, கோட்டால் முடுகிக்குத்தி - கொம்பினால் விரைந்து குத்தி, செகுத்தான் - அதனைக்கொன்றனன்; கூடல் வேந்தன் பொறுத்தான் அலன் - பாண்டியன் அது கண்டு பொறுக்கலாற்றாது.

பரிமா, இருபெய ரொட்டு. குடரும் புனலும் சோரக்குத்தி என்க. குடர், போலி. (சங)

மண்ணிற் குதித்து வலிகண்டு வராக வேந்தை
எண்ணித் தலையிற் புடைத்தான்கை யிருப்புத் தண்டாற்
புண்ணிற் படுசெம் புனலாறு புடவி போர்ப்ப
விண்ணிற் புகுந்தான் சுடர்கிறி விமான மேலால்.

(இ - ள்.) மண்ணில் குதித்து - நிலத்திலே குதித்து, வலிகண்டு வராக வேந்தை எண்ணி - வலியினைக்கண்டு பன்றியரசனைமதித்து, கை இருப்புத்தண்டால் தலையில் புடைத்தான் - கையிலுள்ள இருப்புலக்கையாலே தலையில் அடித்தான்; புண்ணில்படுசெம்புனல் ஆறு புடவி போர்ப்ப - அந்தப்புண்ணினின்று பொழியும் குருதியாறுபுவியை மூட, சுடர் கிறிவிமான மேலால் விண்ணில் புகுந்தான் - சூரிய மண்டலத்தைக்கிழித்துவிமான மீதேறி விண்ணுலகடைந்தனன்.

எண்ணி என்பதற்கு அடிக்குமிடத்தை ஆராய்ந்து எனப்பொருள் கொண்டு, வலிகண்டு எண்ணி வேந்தைத்தலையிற் புடைத்தான் என்றியைத்துரைத்தலுமாம். போரிற்புறங்கொடாது உயிர் துறந்த வீரர் ஞாயிற்றின் மண்டிலம் வழியாகச் சென்று துறக்கம் புகுவர் என்ப. (சச)

வேனிற் கிழவோனில் விளங்கி வியந்து வானோர்
தேனிற் பொழிபூ மழைபெய்ய நனைந்து தெய்வக்
கானத்* தமுதுண் டிருகாது† களித்து வீர
வானத் தமுதுண் டரமங்கையர் கொங்கை சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வேனில் கிழவோனில் விளங்கி - வேனிற்காலத்துக்கு உரிமை பூண்டமன்மதன் போல் விளங்கி, வானோர் வியந்து பொழிபூ - தேவர்கள் வியப்புற்றுப் பொழியும் பூக்கள், தேனின் மழை பெய்ய நனைந்து - தேனாகியமழையினைப் பொழிய அதில் நனைந்து, தெய்வக்கானத்து அமுது இருகாது உண்டுகளித்து - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய இசையாகிய அமுதினை இரண்டு செவிகளாலும் பருகி மகிழ்ந்து, வீரவானத்து அமுது உண்டு - வீரசுவர்க்கத்துள்ள தேவ அமுதினை உண்டு, அரமங்கையர் கொங்கை சேர்ந்தான் - அரமாதர்களின் கொங்கையை அணைந்தான்.

அங்ஙனம் துறக்கம் புக்கவன் பேரழகுடைய திப்பியயாக்கையுடையனாய் ஐம்புல இன்பங்களும் ஆரத்துய்த்தனன் என்றார். விளங்கி நனைந்து உண்டு உண்டு சேர்ந்தான் என வினை முடிக்க. (சரு)

கலி விருத்தம்

பின்றுணை யாய பெடைத்தனி யேனம்
என்றுணை மாய விருப்பது கற்போ
வென்றில னேனும் விசும்படை வேனல்
என்றிகல் வேந்தை யெதிர்த்த துருத்தே.

(இ - ள்.) பின் - பின்னர், துணையாய தனிபெடை ஏனம் - துணையாக நின்ற ஒப்பற்ற பெண் பன்றி, என்துணைமாய - எனது துணைவன் இறந்தொழிய, இருப்பது கற்போ - யான் உயிருடன் இருப்பது கற்பு நெறியாமோ, வென்றிலனேனும் விசும்பு அடைவேன் என்று - வெல்லாவிடினும் என் துணைவனோடு விண்ணுலகைச் சேர்வேனென்று கருதி, இகல் வேந்தை உருத்து எதிர்த்தது - பகைமையையுடைய பாண்டி மன்னனைச் சினந்து எதிர்த்தது.

கணவன் துஞ்சியக்கால் உடன் றுஞ்சுதல் உத்தமக் கற்புடை மகளிர் இயல்பு; இதனை,

"காதல் ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி
ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்காது
இன்னுயி ரீவர்"

என்னும் மணிமேகலையா னறிக. ஆல், அசை. (சசு)

(பா - ம்.) *தெய்வகானத்து. †இருகாதும்.

விறனவில் பேட்டை விளிப்பது வேந்தர்க்
கறனல வென்றவ னுள்வினை மள்ளர்க்
கிறைமக னுன சருச்சர னென்றோர்
மறமக னேர்ந்தம ராட வளைந்தான்.

(இ - ள்.) விறல் நவில் பேட்டை - வீரங்கூறி எதிர்த்த அப்பெண் பன்றியை, விளிப்பது வேந்தர்க்கு அறன் அல என்று - மாய்ப்பது மன்னருக்கு அறமல்ல என்று கருதி, அவன் - அம்மன்னனுடைய, ஆள்வினை மள்ளர்க்கு இறைமகனுன - போர்த்தொழிலையுடைய வீரர்க்குத் தலைவனான, சருச்சரன் என்ற ஓர் மற மகன் - சருச்சரனென்ற பெயரினையுடைய ஒரு வேடன், நேர்ந்து அமர் ஆடவளைந்தான் - எதிர்த்துப் போர்புரிதற்குச் சூழ்ந்தான்.

விளிப்பது - விளியச்செய்வது; கொல்வது. என்ற என்பதன் அகரம் தொக்கது. (சஎ)

நனிபொழு தாடம ராடின னஞ்சிற்
கனிசின வன்பெடை காய்சின வேடத்
தனிமக னைத்தரை வீட்டின தாற்றல்
இனியிலை யென்ன விளைத்துயிர் சோர்வான்.

(இ - ள்.) நனி பொழுது ஆடு அமர் ஆடினன் - நெடும் பொழுது வெற்றியைத்தரும் போர் புரிந்தான்; நஞ்சில் கனி சினவன்பெடை - நஞ்சினும் முதிர்ந்த சினத்தையுடைய வலிய அப் பெண்பன்றி, காய்சின வேடத் தனி மகனை - காய்கின்ற சினத்தையுடைய வேடனாகிய ஒப்பற்ற சருச்சரனை, தரை வீட்டினது - தரையில் வீழ்த்தியது; இனி ஆற்றல் இலை என்ன - இனிப்போர் புரியவலியில்லை என்று சொல்லுமாறு, இளைத்து உயிர் சோர்வான் - மெலிந்து உயிர் சோர்வானாகிய அவன்.

ஆடமர் - வென்றியைச்செய்யும் போர்; கொல்லும் போர் என்றுமாம். (சஅ)

இரும்புசெய் தண்டினை யிம்மென வோங்கிப்*
பொரும்பெடை சென்னி புடைத்து விளிந்தான்
விருந்தின ராயிரு வோரும் விமானத்
தருந்திறல் வான மடைந்தன ரன்றே.

(இ - ள்.) இரும்பு செய் தண்டினை - இரும்பாற் செய்ததண்டத்தை, இம்மென ஓங்கி - விரைந்து ஓங்கி, பொரும் பெடை சென்னி புடைத்து விளிந்தான் - போர்புரியும் பெண்பன்றியின் தலையில் அடித்து இறந்தனன்; இருவோரும் - அவ்விருவரும், விமானத்து - விமானத்திலேறி, அருந்திறல் வானம் விருந்தினராய் அடைந்தனர் - வீரசுவர்க்கத்துக்கு விருந்தினராகச் சென்றனர்.

(பா - ம்.) * ஓச்சி.

இம்மென, விரைவுக் குறிப்பு. உயிர்சோர்கின்றவன் விரைய இருப்புத் தண்டினைப் பெடையின் தலையிற் புடைத்துக் கொன்று தானும் உயிர்துறந்தான் என்க. அருந்திறல் வானம் - வீரசுவர்க்கம். அன்று, ஏ அசைகள்; அப்பொழுதே என்றுமாம். (சகூ)

வன்றிறன் மன்னவர் மன்னவ னுந்தன்
பொன்றிகழ் மாநகர் புக்கன னிப்பாற்
பன்றி விழுந்து பருப்பத மாகா
நின்றது பன்றி நெடுங்கிரி யென்ன.

(இ - ள்.) வன்திறல் மன்னவர் மன்னவனும் - மிக்கவலியினையுடைய இராசராச பாண்டியனும், தன்பொன் திகழ் மாநகர் புக்கனன் - தனது அழகு விளங்காநின்ற பெரிய நகரிற் புகுந்தான்; இப்பால் - இப்புறம், பன்றி விழுந்து - அப்பன்றி கீழே விழுந்து, பன்றி நெடுங்கிரி என்ன - நெடிய பன்றி மலை என்று அனைவருங் கூற, பருப்பதம் ஆகா நின்றது - மலையாகி நின்றது.

வன்றிறல், ஒருபொருட் பன்மொழி. மன்னவர் மன்னவன், பெயர். (ருo)

அன்று தொடுத்தத னுக்கது பேராய்
இன்றும் வழங்குவ திம்பரி னந்தக்
குன்றி லருந்தவர் விஞ்சையர் கோபம்
வென்றவ ரெண்ணிலர் வீடுற நோற்பார்.

(இ - ள்.) இம்பரில் - இந்நிலவுலகில், அன்று தொடுத்து - அக்காலந்தொட்டு, அதனுக்கு அது பேராய் - அம்மலைக்கு அதுவே பெயராகி, இன்றும் வழங்குவது - இஞ்ஞான்றும் வழங்கா நின்றது; அந்தக் குன்றில் - அந்தப் பன்றிமலையில், அருந்தவர் விஞ்சையர் எண்ணிலர் - முனிவரும் விஞ்சையருமாகிய அளவிறந்தோர், கோபம் வென்றவர் - சினத்தைக் களைந்தவராகி, வீடு உற நோற்பார் - வீடுபேற்றினை அடையத் தவஞ் செய்வார்கள்.

தொடுத்து - தொடங்கி. அருந்தவர் - முனிவர். கோபம் வென்றெனவே காம மயக்கங்களை வென்றென்பதும் உபலக்கணத்தாற் பெறப்படும். (ருக)

[கலிநிலைத்துறை]

என்று கூறிய வருந்தமிழ்க் கிறைவனை நோக்கித்
துன்று மாதவ ரறிவிலாச் சூகர வுருவக்
குன்றின் மீதிருந் தவரெலாங்* கோதற நோற்று
நின்ற காரணம் யாதெனக் குறுமுனி† நிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) என்று கூறிய அருந்தமிழ்க்கு இறைவனை நோக்கி - என்று இங்ஙனங் கூறியருளிய அரிய தமிழுக்கு இறைவனாகிய அகத்திய முனிவனைப்பார்த்து, துன்றும் மாதவர் - நெருங்கியிருந்த முனிவர்கள், அவர் எலாம் - அம்முனிவர் விச்சாதரரெல்லாம், அறிவு இலாச் சூகர உருவக் குன்றின்மீது இருந்து - அறிவில்லாத பன்றி வடிவாகிய அம்மலையின்மேல் இருந்து, கோதற நோற்று நின்ற காரணம் யாது என - குற்றம் நீங்கத் தவஞ் செய்து நின்ற காரணம் யாதென்று வினவ, குறுமுனி நிகழ்த்தும் - அகத்திய முனிவன் கூறும்.

(பா - ம்.) * அருந்தவரெலாம். †குடமுனி.

தமிழை வளர்த்தோருள் முதன்மை பூண்டிருத்தலின் அகத்தியனைத் 'தமிழ்க்கிறைவன்' என உபசாரமாகக் கூறினர். இருந்தவர் எலாம் என்பதற்குப் பெரிய தவத்தோரெல்லாம் என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். நின்ற காரணம் - நின்றமைக்குக் காரணம். (ருஉ)

வேனில் வேளென விளங்குவிச் சாதர னென்னுந்
தான யாழ்மகன் புலத்தியன் றவத்தினுக் கிடையூ
றான பாண்செயப் பன்றியாச் சபித்தன னறவோன்
ஏன மாகுவோ னுய்வதென் றெனக்கென முனிவன்.

(இ - ள்.) வேனில் வேள் என விளங்கு - வேனிற் காலத்துக்குரிய காமனைப்போல வடிவம் பெற்று விளங்கும், விச்சாதரன் என்னும் தானயாழ் மகன் - விச்சாதரன் என்று கூறப்படும் தானங்கள் அமைந்த யாழில் வல்ல இயக்கன் ஒருவன், புலத்தியன் தவத்தினுக்கு இடையூறு ஆனபாண் செய - புலத்திய முனிவன் தவத்துக்கு இடையூறு விளைத்தலையுடைய இசைப்பாட்டினைப்பாட, அறவோன் பன்றியாச் சபித்தனன் - அம்முனிவன் அவனைப் பன்றியாமாறு சபித்தனன்; ஏனம் ஆகுவோன் - அங்ஙனம் பன்றியாகும் அவன், உய்வது எனக்கு என்று என - எனக்கு இச்சாபத்தினின்று நீங்குதற்குரியகாலம் யாதென்று வினவ, முனிவன் - அப் புலத்திய முனிவன்.

பாண்செய என்பதற்குக் கீழ்மை செய்ய என்றும் உரைக்க; முன்னரும் கூறப்பட்டது. ஆக என்பது ஈறு தொக்கது. ஆக - ஆகும்படி. (ருங)

மன்னர் மன்னனுந் தென்னவன் வந்துநின் வனத்திற்
றுன்னு பல்வகை விலங்கெலாந் தொலைத்துனை மாய்க்கும்
பின்ன ரிவ்வுருப் பெறுகெனப் பணித்தன னியக்கன்
அன்ன வாறுவந் திறந்துபின் பழவுரு வடைந்தான்.

(இ - ள்.) மன்னர் மன்னனும் தென்னவன் வந்து – இராசராச பாண்டியன் வந்து, நின் வனத்தில் துன்னு பல்வகை விலங்கு எலாம் தொலைத்து - நின் காட்டில் நெருங்கிய பலவகையான விலங்குகளையெலாம் மாய்த்து, உனைமாய்க்கும் - உன்னையுங் கொல்லுவான்; பின்னர் இவ்வுருப் பெறுக எனப் பணித்தனன் - பின் இந்த வடிவத்தைப் பெறக்கடவை என்று அருளிச் செய்தனன்; இயக்கன் - அந்த இயக்கன், அன்னவாறு வந்து இறந்து பின் பழ உரு அடைந்தான் - அங்ஙனமே பன்றியாக வந்து இறந்து பின் பழைய வடிவத்தைப் பெற்றனன்.

மன்னர் மன்னன் என்பதற்கு மேல் உரைத்தமை காண்க; இரட்டுற மொழிதலாக்கி, அரசர்க்கு அரசனுகிய இராசராச பாண்டியன் என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். பெறுகென, அகரந்தொகுத்தல். முனிவன் பணித்தனன் என்க. (௫௪)

ஆய புண்ணிய விஞ்சைய னுகமாய்க் கிடந்த
தூய நீரதா லவ்வரை மீமிசைத் துறந்த
பாய கேள்விய ரிறைகொளப் பட்டதெவ் வுயிர்க்கும்
நாய ஞர்மது ரேசரு நயந்தவ ணுறைவார்.

(இ - ள்.) ஆயபுண்ணிய விஞ்சையன் - அந்தப்புண்ணிய வடிவினனுகிய இயக்கனுடைய, ஆகமாய்க்கிடந்த தூயநீரதால் - உடலாகக்கிடந்த தூய தன்மையையுடையதாதலால், அவ்வரை - அம்மலை, மீமிசை - தன்மேல், துறந்த பாயகேள்வியர் இறைகொளப்பட்டது - முற்றத்துறந்த பரந்த நூற்கேள்வியினையுடைய முனிவர் முதலியோரால் தங்கப்பட்டது;. எவ்வுயிர்க்கும் நாயனுர் மதுரேசரும் - எல்லாவுயிர்கட்கும் இறைவராகிய மதுரை நாயகரும், அவண் நயந்து உறைவார் - அவ்விடத்தில் விருப்பத்துடன் எழுந்தருளியிருப்பர்.

நீரது - நீர்மையுடையது. ஆல் - ஆகையால். மீமிசை, ஒருபொருட்பன்மொழி. இறைகொளல் - தங்கல். (௫௫)

என்ற கத்தியன் விடைகொடுத் தியம்பின னிப்பாற்
பன்றி யேற்றையும் பாட்டியும் பைம்புனத் திட்டுச்
சென்ற விந்தபின் பன்னிரு குருளையுந் திகைப்புற்
றன்ற லக்கணே யுழந்தமை யாரளந் துரைப்பார்.

(இ - ள்.) என்று அகத்தியன் விடை கொடுத்து இயம்பினன் - என்று அகத்தியமுனி விடை கூறியருளினன்; இப்பால் - பின், பன்றி ஏற்றையும் பாட்டியும் - ஆண் பன்றியும் பெண் பன்றியும், பைம்புனத்து இட்டுச்சென்று அவிந்தபின் - பசிய காட்டின்கண் விட்டுப்போய் மாண்ட பின்னர், பன்னிருகுருளையும் - பன்னிரண்டு குட்டிகளும், திகைப்புற்று - திகைத்து, அன்று அலக்கண் நோய் உழந்தமை - அந்நாள் துன்பநோயிற்பட்டு வருந்தியதை, அளந்து உரைப்பார் யார் - வரையறுத்துக்கூறவல்லார்யார் (ஒருவருமில்லை என்றபடி.)

ஏற்றை - விலங்கின் ஆண்;

"ஏறும் ஏற்றையும்"

என்னும் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால் ஏற்றை பெயராதல் அறிக. (௫௬)

ஓடு கின்றன தெருமர லுறுவன நிழலைத்
தேடு கின்றன தாய்முலைத் தீயபால் வேட்டு
வாடு கின்றன தாகவெம் பசிநனி வருத்த
வீடு கின்றன வெயில்சுட வெதும்புகின் றனவால்

(இ - ள்.) ஓடுகின்றன - அக்குட்டிகள் தாய் தந்தையைத்தேடி) ஓடுகின்றன; தெருமரல் உறுவன - (காணாமையால்) சுழலுகின்றன; நிழலைத்தேடுகின்றன - நிழலைத்தேடி அலைகின்றன; தாய் தீயமுலைப்பால் வேட்டு வாடுகின்றன - தாயினது இனிய முலைப்பாலை விரும்பி வாட்டமடைகின்றன; தாகம் வெம்பசி நனிவருத்த வீடுகின்றன - நீர்வேட்கையும் கொடிய பசியும் மிகவுந்துன்புறுத்தலால் உயிர் சோருகின்றன; வெயில் சுடவெதும்புகின்றன - வெய்யில் சுடுதலால் வெதும்பி வருந்துகின்றன. (௫௭)

தீய - இனிய. ஆல், அசை.

இன்ன வாறிவை யணங்குறு மெல்லைவேல் வல்ல
தென்ன ராகிய தேவர்க டேவரங் கயற்கண்
மின்ன ஞெளொடு மின்னவிர் விமானமீ தேறி
அன்ன கானகத் திச்சையா லாடல்செய் திருந்தார்.

(இ - ள்.) இவை இன்னவாறு அணங்குறும் எல்லை - இக்குட்டிகள் இங்ஙனந்துன்புறும் பொழுது, வேல்வல்ல - வேலாற்செய்யும் போரில்வல்ல, தென்னராகிய தேவர்கள் தேவர் - சுந்தரபாண்டியராகிய தேவர்கள் தேவராகும் இறைவர், அங்கயற்கண் மின் அனுளொடு - மின்னலை ஒத்த அங்கயற்கண்ணம்மையோடு, மின் அவிர் விமானமீது ஏறி - ஒளி விளங்கும் விமானத்தின் மேலேறியருளி, அன்ன கானகத்து - அந்தக்காட்டின்கண், இச்சையால் ஆடல் செய்திருந்தார் - தமதிச்சையினால் திருவிளையாடல் புரிந்து கொண்டிருந்தார். (௫௮)

இச்சையாவது உயிர்க்கு அருள் நேசமாகும்.

ஏன மென்பற ழுறுகணோய்க் கிரங்கின ரிச்சை
ஆன வன்புதந் தத்துய ரகற்றுவா னீன்ற*
மான வன்புடைப் பேடையின் வடிவெடுத் தயரும்
கான வன்பறழ் கலங்கனர் கலங்கநேர் வந்தார்.

(இ - ள்.) ஏனம் மென் பறழ் உறுகண் நோய்க்கு இரங்கினர் - மென்மையுடைய.அப்பன்றிக்குட்டிகளின் துன்பநோய்க்கு இரங்கி, இச்சை ஆன அன்பு தந்து - விருப்பமாகிய அன்பினை வைத்து, அத்துயர் அகற்றுவான் - அத்துன்பத்தையொழித்தருள, ஈன்ற மான அன்பு உடைப் பேடையின் வடிவு எடுத்து - அவற்றை ஈன்ற மிக்க அன்பினையுடைய பெண் பன்றியின் வடிவினை எடுத்து, கானம் அயரும் - காட்டின்கண் சோருகின்ற, வன்பறழ் - வலிய அக்குட்டிகளின், கலங்கு அனர் கலங்க - கலங்குதற் கேதுவாகிய பசித்துன்பம் கலங்கி நீங்குமாறு, நேர் வந்தார் - எதிரே வந்தருளினார். (௫௯)

இளமைபற்றி மென்பறழ் என்றும், சாதிபற்றி வன்பறழ் என்றும் கூறினரெனக்கொள்க. மானம் ஈண்டு மிகுதியை உணர்த்திற்று.

(பா - ம்.) * அகற்றுவானின்ற.

கிட்டு கின்றதங் தாயெதிர் குட்டியுங் கிட்டி
முட்டு கின்றன மோப்பன* முதுகுறத் தாவி
எட்டு கின்றன கால்விசைத் தெறிவன நிலத்தை
வெட்டு கின்றன குதிப்பன வோடுவ மீள்வ.

(இ - ள்.) கிட்டுகின்ற தம் தாய் எதிர் - அங்ஙனம் நெருங்கி வருகின்ற தங்கள் தாயினெதிரே, குட்டியும் - குட்டிகளும், கிட்டி முட்டுகின்றன - நெருங்கி மோதுவனவும், மோப்பன - மோப்பனவும், முதுகு உறத் தாவி எட்டுகின்றன - முதுகிற் பொருந்தத் தாவி எட்டுவனவும், கால் விசைத்து எறிவன நிலத்தை வெட்டுகின்றன - காலை விசைத்துப் பின் எறிந்து நிலத்தை வெட்டுவனவும், குதிப்பன ஓடுவ மீள்வ - குதிப்பனவும் ஓடுவனவும் மீள்வனவும் ஆயின.

எறிவனவாய் வெட்டுகின்றன என்க. தாயைக் கண்ட உவகையால் இங்ஙனம் செய்தன. பன்றிக் குட்டிகளின் தொழிற்றிறங்களை நன்கு விளக்குதலால் இச் செய்யுள் தன்மை நவிற்சியாகும். (சூ0)

ஏன மின்னமுங் காண்பரி தாகிய வேனம்
ஆன மெய்ம்மயிர் முகிழ்த்திடத் தழுவிமோந் தருளின்
மான மென்முலை யருத்திமா வலனும்வன் றிறனும்
ஞான மும்பெருந் தகையுநற் குணங்களு நல்கா.

(இ - ள்.) ஏனம் இன்னமும் காண்பரி தாகிய ஏனம் - திருமாலாகிய பன்றி இன்னமுங் காண்டற் கரிதாகிய பன்றி, மெய் ஆன மயிர் முகிழ்த்திட - மெய்யிலுள்ள மயிர் முகிழ்க்க, தழுவி மோந்து - அவற்றை அணைத்து மோந்து, அருளின் மானம் மென்முலை அருத்தி - அருளினுற் சுரந்த பெரிய மெல்லிய முலைப்பாலை ஊட்டி, மாவலனும் வன்றிறனும் - சிறந்த வெற்றியும் மிக்கவலியும், ஞானமும் பெருந்தகையும் நற்குணங்களும் நல்கா - ஞானமும் பெருந்தகைமையும் ஏனை நற்குணங்களுமாகிய இவற்றைத்தந்தருளி.

திருமால் பன்றியுருவெடுத்துத்தேடி இன்னமும் காண்டற்கரிய பரம் பொருளாகிய சிவபெருமான் தான் ஓர் பெண் பன்றியாகிப்பன்றிக்குட்டிகள் இருக்குமிடம் தேடி வந்து அவற்றிற்கு முலை கொடுத்தருளினன் என இறைவன் வானோர்க்கரியனும் ஏனோர்க்கெளியனும் உருக்குந்தன்மையை நயம்படக்கூறினர். இறைவன் அளித்த பால் திருவருள் ஆகையால் வலம் முதலிய யாவும் அவற்றிற்கு எய்துவன வாயின என்க. குழவிகள் பின் எய்தும் நலங்களுக்கெல்லாம் முன் உண்ட தாய்ப்பால் காரணமாமென்பதும் இதனுற் பெறப்படுதல் ஓர்க. (சூக)

துங்க மாமுக மொன்றுமே சூகர முகமா
அங்கம் யாவையு மானுட யாக்கைய வாக்கிக்
கங்கை நாயகன் கடவுளர் நாயகன் கயற்கண்
மங்கை நாயகன் கருணையாந் திருவுரு மறைந்தான்.

(பா - ம்.) * மொய்ப்பன.

(இ - ள்.) துங்கமாமுகம் ஒன்றுமே சூகர முகமா - சிறந்த பெரிய முகம் ஒன்றனையும் பன்றி முகமாக (வைத்து), அங்கம் யாவையும் - ஏனைய உறுப்புக்களனைத்தையும், மானுட யாக்கைய ஆக்கி - மக்கள் உடலிலுள்ள உறுப்புக்களாகச் செய்து, கங்கை நாயகன் - கங்கையின் கேள்வனும், கடவுளர் நாயகன் - தேவர்கள் தலைவனும், கயற்கண் மங்கை நாயகன் - அங்கயற்கண்ணம்மையின் நாதனுமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், கருணையாம் திருஉரு மறைந்தான் - அருளாற்கொண்ட அத்திருவுருவம் மறைந்தருளினன். (சூஉ)

யாக்கையவாக ஆக்கி என விரிக்க.

இம்மை யிப்பவத் தன்னையா யினிவரு பவமுஞ்
செம்மை செய்தசே தனத்தையுஞ் சேதனஞ் செய்தார்
எம்மை யெப்பவத் தாயினு மெனைப்பல வுயிர்க்கும்
அம்மை யப்பராய்க் காப்பவ ரவரலா லெவரே.

(இ - ள்.) இம்மை இப்பவத்து அன்னையாய் - இந்நிலவுலகில் இப்பன்றியாகிய பிறப்பின்கண் தாயாய் வந்து முலைகொடுத்து, அசேதனத்தையும் சேதனம் செய்து - அறிவில்லாத பன்றிக் குட்டிகளையும் அறிவுடை மக்களாகச் செய்து, இனி வரு பவமும் செம்மை செய்தார் - மேல்வரும் பிறவியையுந் தூய்மை யாக்கினர்; எம்மை எப்பவத்து ஆயினும் - எவ்வுலகத்தில் எப்பிறவியிலாயினும், எனைப்பல உயிர்க்கும் - பலவகையான உயிர்களெல்லாவற்றுக்கும், அம்மை அப்பராய் காப்பவர் - தாயும் தந்தையுமாகி நின்று காப்பவர், அவர் அலால் எவர் - அவரே யல்லால் வேறு யாவர்? (ஒருவருமில்லை என்றபடி).

அசேதனம் - பகுத்தறிவில்லது. சேதனம் - பகுத்தறிவுள்ளது. சேதனஞ் செய்து செம்மை செய்தார் என விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. எவ்விடத்து எப்பிறப்பிலும் அருள் செய்பவர் சிவபெருமான் என்பதனை,

"எங்கேனும் யாதாகிப் பிறந்திடினும் தன்னடியார்க்
இங்கேயென் றருள்புரியு மெம்பெருமான்"

என ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிச் செய்தல் காண்க. அம்மையப்பராய் என்னும் தொடர் "அம்மையே அப்பா" என்னும் திருவாசகத்தை நினைவூட்டுகின்றது. இங்ஙனம் இறைவன் பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பால்கொடுத்தருளிய பெருங்கருணைத் திறத்தை;

"ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கி யீசன் எந்தை பெருந்துறை யாதி யன்று
கேழலாய்ப் பால்கொ டுத்த கிடப்பறி வாரெம் பிரானு வாரே" (சூ௩)

எனத் திருவாதவூரடிகள் அருளிச் செய்தல் காண்க.

ஆகச் செய்யுள் உஉ௫௫.

நாற்பத்தாறுவது

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

தந்தை தாயிழந் தலமரு குருளையைத் தாயாய்
வந்து நாயகன் முலைகொடுத் தருளிய வகையீ
தந்த வாறிரு மைந்தரு மந்திர ராகி
எந்தை யார்சிவ புரம்புகுந் திருந்தவா றிசைப்பாம்.

(இ - ள்.) தந்தை தாய் இழந்து - தந்தையையும் தாயையும் இழந்து, அலமரு குருளையை - வருந்திய பன்றிக் குட்டிகளுக்கு, நாயகன் தாயாய் வந்து - இறைவன் தாய்ப் பன்றியாக உருவெடுத்துவந்து, முலைகொடுத்தருளிய வகை ஈது - முலைகொடுத்த திருவிளையாடல் இது; அந்த ஆறிரு மைந்தரும் - (இனி) அந்தப்பன்னிரண்டு குமரர்களும், மந்திரர் ஆகி - பாண்டியனுக்கு அமைச்சர்களாகி(ப்பின்), எந்தையார் சிவபுரம் புகுந்து இருந்தவாறு இசைப்பாம் - எமது தந்தையாராகிய இறைவரது சிவலோகத்தை அடைந்திருந்த திருவிளையாடலைக் கூறுவோம்.

குருளையை - குருளைக்கு; வேற்றுமை மயக்கம். (க)

ஆதி நாயகன் றிருவுரு மறைந்தபி னனைய
கோதி லாறிரண் டேனமாக் குமரருங் காலைச்
சோதி யாறிரண் டருக்கர்போற் றோன்றியப் பொருப்பில்
ஓதி யாய்ந்தபல் கலைஞரா யொருங்குவீற் றிருந்தார்.

(இ - ள்.) ஆதிநாயகன் திரு உரு மறைந்தபின் - முதற் கடவுளாகிய இறைவன் திரு உருவம் மறைந்தருளிய பின்னர், அனைய கோது இல்மா ஆறிரண்டு ஏனக் குமரரும் - அந்தக் குற்றமில்லாத பெருமையை யுடைய பன்னிரண்டு பன்றிவீரர்களும், காலை - காலையில் எழுந்த, சோதி ஆறிரண்டு அருக்கர்போல் தோன்றி - ஒளிமிக்க பன்னிரண்டு இளஞ் சூரியர்களைப் போலக் காணப்பட்டு, அப்பொருப்பில் - அம்மலையின்கண், ஓதி ஆய்ந்த பல்கலைஞராய் - கற்று ஆராய்ந்து தெளிந்த பல கலைகளிலும் வல்லுநராகி, ஒருங்கு வீற்றிருந்தார் - ஒருசேர வீற்றிருந்தார்கள்.

திருவுரு - தாயாய்வந்த உருவம். ஆதித்தர் பன்னிருவரும் ஒருங்குதித்தாற் போல் இப்பன்னிரு குமரரும் விளங்கினரென்றூர். அப்பொருப்பு - அந்தப் பன்றி மலை. (உ)

நாற்பத்தாறுவது

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியது

கூ., ப. 46

அனைய ராயவர் வைகுநா ளறைபுனற் கூடற்
புனித நாயக னருட்டிற முயிர்க்கெலாம் பொதுவாய்
இனிய வாவன வென்பதை யாவருந் தேற
வனிதை பான்மொழி மங்கைதன் மணாளனை வினவும்.

(இ - ள்.) அவர் அனையராய் வைகுநாள் - அவர்கள் அத்தன்மையராய் இருக்கும் நாளில், அறை புனல் கூடல் புனித நாயகன் - ஒலிக்கும் நீர் சூழ்ந்த மதுரையில் எழுந்தருளிய நின்மலனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின், அருள் திறம் - திருவருளின் வகைகள், உயிர்க்கு எலாம் பொதுவாய் இனிய ஆவன என்பதை - எல்லா உயிர்கட்கும் பொதுவாய்நின்று இன்பந்தருவன என்று ஞான நூல்கள் கூறுவதனை, யாவரும் தேற - அனைவருந்தெளிந்துய்ய, வனிதை பால் மொழி மங்கை தன் மணாளனை வினவும் - சத்தியாகிய பால் போலும் மொழிகளையுடைய அங்கயற்கண்ணம்மை தன் கேள்வனை வினவாநிற்கும். (௩)

மங்கையாகிய வனிதை என்றுரைத்தலுமாம்.

வெவ்வி லங்கினும் வெய்யதா* யசேதன விலங்காம்
இவ்வி லங்கெயிற் றேனமென் குருளைகட் கிரங்கிக்
கைவி லங்கினை யெய்தநீ கருணையாய் முலைதந்
திவ்வி லங்கறி வகற்றிய தியாதென விறைவன்.

(இ - ள்.) வெவ்விலங்கினும் வெய்யதாய் - கொடிய விலங்குகளினும் கொடியதாய், அசேதன விலங்கு ஆம் - அறிவில்லாத விலங்காகிய, இவ் இலங்கு எயிற்று எனம் மென்குருளைகட்கு - இந்த விளங்கும் பற்களையுடைய பன்றியின் இளமை வாய்ந்த குட்டிகளுக்கு, இரங்கி - இரக்கமுற்று, கைவிலங்கினை எய்தநீ - (சமணரேவிய) யானையை எய்து வீழ்த்தியநீ, கருணை - அருளாலே, ஆய் - தாய்ப் பன்றியாகி, முலைதந்து - முலைப்பால் கொடுத்து, இவ்விலங்கு அறிவு அகற்றியது யாது என - இந்த விலங்கின் அறிவைப்போக்கியருளியது என்னை என்று வினவ, இறைவன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

முன்பு ஓர் பாண்டியனுக்கிரங்கி யானையைக்கொன்றருளிய தேவரீர் இன்று ஓர் பாண்டியனால் வேட்டத்திற் கொல்லப்பட்ட கொடிய விலங்காகிய பன்றியின் குருளைகட்கு இரங்கி முலைதந்ததும் அவற்றிற்கு இழிந்த அறிவை நீக்கி நல்லறிவு தந்ததும் எக்காரணத்தால் என வினவினரென்க. கைவிலங்கு - யானை. கருணையாய் என்பதற்கு இரக்கமுடையையாய் என்றுமாம். எய்தநீ இரங்கி முலைதந்து அறிவகற்றியது என இயையும். (௪)

அகில வேதமு மாகம பேதமு நம்மைச்
சகல சீவத யாபர னென்றுரை சால்பால்
இகலில் சேதன மசேதன மாகிய விரண்டும்
புகலில் வேறல வெமக்கவை பொதுமைய வதனால்.

(பா - ம்.) * வெய்யவாய்.

(இ - ள்.) அகில வேதமும் ஆகம பேதமும் - எல்லா வேதங்களும் பலவகைப் பட்ட ஆகமங்களும், நம்மை சகல சீவதயாபரன் என்று உரை சால்பால் - நம்மை எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஒரே தன்மையான அருளையுடைய இறைவன் என்று கூறுந் தகுதியால், இகல் இல் - வெறுப்பில்லாத, சேதனம் அசேதனம் ஆகிய அவை இரண்டும் - அறிவுள்ளதும் அறிவில்லாததுமாகிய அவ்விரண்டும், புகலில் - கூறுமிடத்து, எமக்குவேறு அல - எமக்குவேறல்ல; பொதுமைய - ஒரு தன்மையனவே; அதனால் - அக்காரணத்தால்.

சேதனம் அசேதனமாகிய இரண்டும் எமக்கு வேறல என்பது வேதாகமங்கள். எம்மைச் சகல சீவதயாபரன் என்றுரைத்தலால் தெளியப்படும் என்றான் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. (௫)

தாயி ழந்துவெம் பசித்தழ லகஞ்சுடத் தழன்று
காயு மாதபம் புறஞ்சுடக் கானிடைக் கிடந்து
தீயு மேனமென் குருளைக டெருமர விரங்கி
ஆயு மாய்முலை யளித்துயி ரளித்தன மதனால்.

(இ - ள்.) தாய் இழந்து வெம்பசித் தழல் அகம் சுட - தாயை இழந்து கொடிய பசித்தீ அகத்தின்கண் சுட்டு வருத்தவும், தழன்று காயும் ஆதபம் புறம்சுட - கொதித்து எரிக்கின்ற வெய்யில் புறத்திற்சுட்டு வருத்தவும், கானிடைக் கிடந்து தீயும் - காட்டின்கண் பற்றுக்கோ டின்றிக் கிடந்து வெதும்பா நின்ற, ஏனம் மென் குருளைகள் - இளமையாகிய பன்றிக் குட்டிகள், தெருமர இரங்கி - அங்ஙனம் வருந்தியதனால் இரங்கி, ஆயுமாய் முலைஅளித்து உயிர் அளித்தனம் - தாயுமாகி முலைப்பால் கொடுத்து உயிரைப் புரந்தனம், அதனால் - அங்ஙனம் நாம் அருளினமையால்.

ஆயும் என்பதன் உம்மை இழிவு சிறப்பு. (௬)

அளவி லாற்றலுந் திறனுநல் லரும்பெறற் கல்வி
விளைவு ஞானமுங் கிடைத்தனர் மீனவற் கினிமேல்
வளைவி லாதகோ லமைச்சராய் வளம்பல பெருக்கிக்
களைவில் பாசநீத் தெம்பெருங் கணத்தவ ராவார்.

(இ - ள்.) அளவு இல் ஆற்றலும் திறனும் - அளவிறந்த வலியும் வெற்றியும், பெறல் அரும் நல் கல்வி விளைவும் - பெறுதற்கரிய நல்ல கல்வியின் முதிர்வும், ஞானமும் - மெய்யுணர்வும், கிடைத்தனர் - கைவரப் பெற்றனர்; இனிமேல் மீனவற்கு - இனி இராசராசபாண்டியனுக்கு, வளைவு இலாத கோல் அமைச்சராய் - செங்கோல் ஓச்சும் அமைச்சர்களாகி, பலவளம் பெருக்கி - பலவகை வளங்களையும் பெருக்கி, களைவு இல் பாசம் நீத்து - போக்குதற்கரிய பாசங்களை ஒழித்து, எம் பெருங்கணத்தவராவார் - எமது பெரிய சிவகணத்தவராவர்.

கிடைத்தனர் - கிடைக்கப் பெற்றனர். வளைவிலாதகோல் - செங்கோல். (௭)

என்று நாயக னுயகிக் கிறைகொடுத் தியம்பி
அன்று மீனவன் கனவில்வந் தரசகேள் பன்றிக்
குன்றி லேனமா முகத்தராய்ப் பன்னிரு குமரர்
வென்றி வீரராய் வைகுநர் மிக்கறி வுடையார்.

(இ - ள்.) என்று நாயகன் நாயகிக்கு இறைகொடுத்து இயம்பி - என்று இங்ஙனம் இறைவன் இறைவிக்கு விடை கூறி யருளி, அன்று மீனவன் கனவில் வந்து - அன்று பாண்டியன் கனவின்கண் வந்து, அரச கேள் - மன்னனே கேட்பாயாக; பன்றிக் குன்றில் - பன்றி மலையில், மா ஏன முகத்தராய் - பெரிய பன்றி முகத்தினை யுடையராய், வென்றி வீரராய் - வெற்றி மிக்க வீரர்களாய், பன்னிரு குமரர் வைகுநர் - பன்னிரண்டு மைந்தர்கள் இருக்கின்றனர்; மிக்க அறிவு உடையார் - அவர் நிரம்பிய அறிவினை யுடையராவர். (௮)

இறை - விடை. மிக்க என்பதன் அகரம் தொக்கது.

அவரை நின்கடைக் கமைச்சராக் கோடியென் றளவில்
சிவப ரஞ்சுட ரருள்செயச் செழியர்கோ வேந்தன்
கவல ருங்களிப் புடையனாய்க் கண்மலர்ந் தெழுமான்
தவழ் நெடுந்திரைக் கருங்கட றத்திநீந் தெல்லை.

(இ - ள்.) அவரை - அம்மைந்தர்களை, நின்கடைக்கு அமைச்சராக்கோடி என்று - நினது வாயிலுக்கு அமைச்சராகக் கொள்ளக் கடவையென்று, அளவு இல் சிவபரஞ் சுடர் அருள்செய - அளவிறந்த பரஞ்சோதியாகிய சிவபெருமான் அருளிச் செய்ய, செழியர் கோ வேந்தன் - பாண்டியர் பெரு வேந்தனாகிய இராசராசன், கவல் அருங்களிப்பு உடையனாய் - கவற்சியில்லாத மகிழ்ச்சி யுடையனாய், கண் மலர்ந்து - துயிலுணர்ந்து, எழுமான் - (சூரியன் தேரிற் பூட்டிய) எழு குதிரைகளும், நெடுந்திரை தவழ் கருங்கடல் - நெடிய அலைகள் தவழுங் கரிய கடலை, தத்தி நீந்து எல்லை - தாவி நீந்தும் வைகறைப் பொழுதில். (௯)

கடை என்றது ஈண்டு அரண்மனை அல்லது வினைசூழ் மன்றைக் குறிக்கும். கோவேந்தன் - பெருவேந்தன்.

மாண்ட கேள்விசான் மந்திரர்க் குணர்த்தியம் மலைமேற்
காண்ட கேனமா வீரரைக் கொணர்கெனக் கருணை
பூண்ட காவல னமைச்சரும் போயவர்க் கண்டு
வேண்ட வீரரு மீண்டினார் மீனவன் றிருமுன்.

(இ - ள்.) மாண்ட கேள்வி சால் மந்திரர்க்கு உணர்த்தி - மாட்சிமைப் பட்ட கேள்வி நிறைந்த மந்திரிகளுக்கு (அக்கனவினை) அறிவித்து, அம்மலைமேல் - அப்பன்றி மலையிலுள்ள, காண் தகு மா ஏன வீரரைக் கொணர்க என - அழகு பொருந்திய பெருமை மிக்க அப்பன்றி வீரரைக் கொணர்திர் என்று கட்டளையிட,

கருணைபூண்ட காவலன் அமைச்சரும் போய் - அருளையே தனக்கு அணிகலமாகப் பூண்ட அம்மன்னனுடைய மந்திரிகள் அங்குச் சென்று, அவர்க் கண்டு வேண்ட - அவரைக்கண்டு வருமாறு வேண்ட, வீரரும் மீனவன் திருமுன் ஈண்டினர் - அவ் வீரர்களும் பாண்டியன் திருமுன் வந்தனர்.

கொணர்கென, அகரந் தொகுத்தல். கருணைபூண்ட காவலன் அமைச்சர் என்பதற்கு அரசன் ஆணையை மேற்கொண்ட அமைச்சர் என்றுரைத்தலும் பொருந் தும். (௰)

வந்தி றைஞ்சிய வராகமா மைந்தரை நேர்கண்
டந்த மில்களிப் படைந்துவேந் தமைச்சியற் கிழமை
தந்து வேறுபல் வரிசையுந் தக்கவா நல்கிக்
கந்து சீறிய கடகரிக் கைதவன் பின்னர்.

(இ - ள்.) வந்து இறைஞ்சிய மாவராக மைந்தரை - அங்ஙனம்வந்து வணங் கிய பெருமை பொருந்திய அப்பன்றி வீரரை, வேந்து - இராசராசபாண்டியன், நேர்கண்டு அந்தம் இல் களிப்பு அடைந்து - எதிர் கண்டு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி யுற்று, அமைச்சு இயல் கிழமை தந்து - அமைச்சியல் உரிமையை நல்கி, பல்வேறு வரிசையும் தக்கவா நல்கி - பலவேறு வரிசைகளையுந் தக்கவாறு கொடுத்து, கந்து சீறிய கடகரிக் கைதவன் - கட்டுத் தறியைச் சினந்த மதயானையையுடைய பாண்டி யன், பின்னர் - பின் (அவர்க்கு.)

தக்கவா - தகுதிக் கேற்றவாறு; றுவ்வீறு தொக்கது. (கக)

பழைய மந்திரக் கிழார்மடப் பாவைபோல் வாரை
விழவு சால்கடி மங்கலம் விதியினுற் புணர்த்தி
அழகி தாமென நடத்தினு னனையரும் வீரக்
கழலி னுற்கொரு கவயமுங் கண்ணுமாய் நடப்பார்.

(இ - ள்.) பழைய மந்திரக் கிழார் மடப்பாவை போல்வாரை - முன்னரே மந்திரக் கிழமையுடைய அமைச்சர் பெற்ற இளமை வாய்ந்த பதுமைபோன்ற பெண் களை, விதியினுல் - மறைநூல் விதிப்படி, விழவு சால் கடிமங்கலம் புணர்த்தி - சிறப்பு மிக்க கடிமணம் செய்வித்து, அழகிது ஆம் என நடத்தினுன் - (பார்த்தவர்) அழகிது என்று சொல்லுமாறு நடத்தினுன்; அனையரும் வீரக் கழலினுற்கு - அவ் வீரர்களும் வீரக் கழலை யணிந்த பாண்டியனுக்கு, ஒரு கவயமும் கண்ணுமாய் நடப் பார் - ஒப்பற்ற கவசமுங் கண்ணும்போல நடப்பாராயினர்.

பாவைபோல்வாரை மங்கல விதியினுற் சேர்த்து என்றுரைப்பாரு முளர். அரசற்கு இடையூறு வராது தடுத்தலின் கவயம் போன்றும், மேல்வரக் கடவனவற் றை முன் அறிந்து தெரிவித்தலின் கண்போன்றும் நடப்பார் என்க;

"சூழ்வார் கண்ணுக வொழுகலான்"

என முப்பால் கூறுவதுங் காண்க. (கஉ)

[வேறு]

உடம்பா றிரண்டிற் குயிரொன்றென வொன்றி யைவாய்
விடம்பா யரவம் விழுங்குமிரை யொத்து நெஞ்சந்
திடம்பாடு கொள்ள வினைவாங்கிச் செழியன் கல்வி
இடம்பாடு நல்கும் பயன்போன்மகிழ் வெய்த நின்றார்.

(இ - ள்.) உடம்பு ஆறிரண்டிற்கு உயிர் ஒன்று என ஒன்றி - இவ்வுடல் பன்னிரண்டிற்கும் உயிர் ஒன்றே என்று அனைவருங் கருதுமாறு அப்பன்னிருவரும் ஒன்றுபட்டு, விடம்பாய் ஐவாய் அரவம் - நஞ்சு பரந்த ஐந்துவாய்களையுடைய பாம் பானது, விழுங்கும் இரை ஒத்து - விழுங்கும் உணவினைப் போன்று, நெஞ்சம் திடம் பாடு கொள்ள - நெஞ்சம் உறுதியைப் பொருந்த, வினைவாங்கி - வினையினை எற் றுக்கொண்டு, செழியன் கல்வி இடம்பாடு நல்கும் பயன்போல் - பாண்டியனது கல் விப் பொருளும் செல்வப் பொருளும் (அவனுக்குப்) பயன் அளித்தல்போலப் (பயனை நல்கி), மகிழ்வு எய்த நின்றார் - (அதனுல்) அவன் மகிழ்ச்சியடையத் தமக் குரிய அமைச்சியனெறியில் தவருது ஒழுகினர்.

அரவின் ஐந்து வாயுள் ஒருவாய் இரை விழுங்குதற்கு ஏனைவாய்கள் அமைந் திருத்தல் போன்று ஒருவர் பெறும் சிறப்பு முதலியவற்றுக்கு ஏனையர் அமைந் திருத்தலாகிய திண்ணிய நெஞ்சு உடையராய் என்பார், 'ஐவா யரவம் விழுங்கும் இரை யொத்து நெஞ்சம் திடம்பாடு கொள்ள' என்றார். வினைவாங்கி - கருமத்தை எற்று நடாத்தி. இடம்பாடு - செல்வம். இச்செய்யுளுக்குப் பிறர் கூறிய உரை சிறி தும் பொருந்தாமை ஓர்க. (கங)

நல்லாவின் பாலி னறுந்தேன்கலந் தென்னப் பன்னூல்
வல்லாரு மாகி மதிநுட்பரு மாகிச் சோர்வில்
சொல்லா லடையார் மனமுங்களி தூங்கச் சொல்லிப்
பல்லார் பிறர்சொற் பயனுய்ந்து கவர வல்லார்.

(இ - ள்.) நல் ஆவின் பாலில் நறுந்தேன் கலந்தென்ன - நல்ல ஆனின் பாலில் நறுந்தேன் கலந்தாற்போல, பல்நூல் வல்லாருமாகி மதிநுட்பருமாகி - பலநூல்களும் கற்று வல்ல செயற்கை யறிவுடையராய் அதனோடு இயற்கையாகிய நுண்ணறிவும் கலத்தலுடையராய், சோர்வு இல் சொல்லால் - சோர்வில்லாத சொற்களால், அடையார் மனமும் களிதூங்கச் சொல்லி - பகைவர் மனமுங் களிப் படையுமாறு பேசி, பிறர் பல்லார் சொல் பயன் ஆய்ந்து கவர வல்லார் - பிறர் பல ருங் கூறுஞ் சொற்களிலுள்ள குற்ற நோக்காது அவற்றின் பயனைமட்டும் ஆராய்ந்து கொள்ளுதலில் வல்லார்.

இச்செய்யுளானது,

"மதிநுட்பம் நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை"

"ஆக்கமுங் கேடு மதனல் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு"

"வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்"

என்னும் திருக்குறட் பாக்களின் பொருளைத் தழுவியுள்ளது. (கச)

பழையே மிறையுட் கொளப்பட்ட*மென் றேமாப் பெய்தார்
உழையேவல் செய்யுஞ் சிறார்போல வொதுங்கி வேந்தன்
விழைவே ததனை விடம்போல வெறுத்து வெஃகார்
அழல்போ லணுகா ரகலார்நிழ லன்ன நீரார்.

(இ - ள்.) நிழல் அன்ன நீரார் - அரசனது உடல் நிழல் போன்று விடாது நிற்கும் அவ்வமைச்சர், பழையேம் - நாம் பழைமை உடையேம், இறை உட்கொளப்பட்டம் என்று ஏமாப்பு எய்தார் - அரசனல் நன்கு மதிக்கப்பட்டேம் என்று கருதிக் களிப்படையாமல், உழை ஏவல் செய்யும் சிறார்போல ஒதுங்கி - அருகிருந்து ஏவியவற்றைச் செய்யுஞ் சிறுவர்களைப்போல ஒரு சிறை ஒதுங்கி நின்று, வேந்தன் விழைவு ஏது - வேந்தனல் விரும்பப்பட்ட பொருள் எதுவோ, அதனை வெஃகார் விடம்போல வெறுத்து - அதனை விரும்பாது நஞ்சினை வெறுத்தல்போல வெறுத்து, அழல்போல் அணுகார் அகலார் - அவனைத் தீயைப்போலக் கருதி நெருங்கவுமாட்டார் நீங்கவுமாட்டார்.

பட்டேம் என்றுவது பட்டனம் என்றுவது இருக்கற்பாலது பட்டம் என விகாரமாயிற்று. அழல் என்றது குளிரைப் போக்குதற்குக்காயும் தீயினை. இச் செய்யுள்,

"பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும்"

"கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்"

"இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோ டொழுகப் படும்"

"மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய வாக்கந் தரும்"

"அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்"

என்னும் பாக்களின் பொருளைத் தழுவி வந்தது. இவ்விரு செய்யுளிலும் காட்டிய திருக்குறட்பாக்களுக்குப் பரிமேலழகர் கூறிய உரையும் உணரற்பாலது. (கரு)

(பா - ம்.) *இறையூழ் கொளப்பட்டம்.

மறுக்குஞ் செயனீத்து நடக்கையின் வையத் தோரை
ஒறுக்கும் பொருளும் பணிகேட்கையி னொன்ன லாரைச்
செறுக்கும் பொருளுங் கவரார்விளை செல்வ மாக்கள்
இறுக்கும் பொருளே யிறைவர்க்கிவ ரீட்டுஞ் செல்வம்.

(இ - ள்.) மறுக்கும் செயல் நீத்து நடக்கையின் - குடிகள் தாம் மறுக்கப்பட்ட செயல்களை விலக்கி விதித்தவழி நடத்தலால், வையத்தோரை ஒறுக்கும் பொருளும் - அவரை ஒறுத்தலான் வரும் பொருளையும், பணிகேட்கையின் - பகைவர் தாம் ஏவிய ஏவலைக்கேட்டு ஒழுகுதலால், ஒன்னலாரைச் செறுக்கும் பொருளும் - அவரைச் செறுத்தலான்வரும் பொருளையும், கவரார் - விரும்பாராய், விளை செல்வமாக்கள் இறுக்கும் பொருளே - விளைதலாலாகிய செல்வத்தையுடைய குடிகள் அவ்விளைவில் ஆறிலொரு கடமையாக இறுக்கும் பொருளே, இவர் இறைவற்கு ஈட்டும் செல்வம் - இவ்வமைச்சர் தம் அரசனுக்குத் தொகுக்குஞ் செல்வமாகும்.

ஒறுக்கும் பொருள் - தண்டமாக விதிக்கும் பொருள். ஒன்னலாரைச் செறுக்கும் பொருள் - பகைவரைவென்று பெறும் திறைப்பொருள். பெரும்பான்மை பற்றி ஆறிலொன்றாகிய விளைபொருளைக் கூறினர்; உடையாரின்மையின் தானே வந்துற்ற பொருளும், சுங்கப்பொருளும் அரசர்க்குரியவெனக் கொள்க.

" உறுபொருளும் உல்கு பொருளுந்தன் னொன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள் "

என்பதிலுள்ள ஒன்னார்த்தெறு பொருளுடன் குடிகளை ஒறுக்கும் பொருள் இவர் ஈட்டும் பொருளல்ல என விலக்கினர். விளை செல்வமாக்கள் இறுக்கும் பொருள் என்றமையால் விளைவுகுன்றி வறுமையுற்றுக் குடிகள் உவகையுடன் கொடுக்கவியலாவிடத்து ஆறிலொன்றாகிய கடமையும் கொள்ளார் என்பதாயிற்று. (கசு)

மறத்தாம வேலான்* மனக்கொள்கைதந் நெஞ்சுள் வான
நிறத்தாடி நீழ லெனத்தோற்ற நிறுத்து மற்ற
தறத்தா றெனிலாற் றுவரன்றெனி லாக்க மாவி
இறத்தான் வரினு மனத்தானு மிழைக்க வெண்ணார்.

(இ - ள்.) மறத்தாம வேலான் - கொலையிற் பயின்ற ஒளியினையுடைய வேற்படையேந்திய மன்னனது, மனக்கொள்கை - மனக்கருத்து, தம் நெஞ்சுள் - தமது நெஞ்சின்கண், வானம் நிறத்து ஆடி நிழல் எனத்தோற்ற - வானம் போன்றதும் ஒளியையுடையதுமாகிய கண்ணாடியில் நிழல்போல விளங்கித் தோன்ற, நிறுத்து - அதனைச் சீர்தூக்கி, அது அறத்து ஆறு எனில் ஆற்றுவர் - அஃது அறநெறியிற்பட்டதாயின் செய்வர்; அன்று எனில் - அந்நெறியிற்படாதாயின், ஆக்கம் ஆவி இறவரினும் - (அது செய்யாவழி) தம் பொருளும் உயிரும் அழிய வருமாயினும், மனத்தானும் இழைக்க எண்ணார் - (அக்கேடு வருதலையஞ்சி) அதனைச்செய்ய மனத்தினாலுங் கருதார்.

(பா - ம்.) * மறத்தான வேலான்.

தனக்கென உருவமின்மையாற் கண்ணடி வானம்போல்வதாயிற்று. ஆடியில் அடுத்த பொருளின் நிழல் விளங்கித் தோன்றுதல்போல அரசன் மனக்கருத்து இவர் நெஞ்சிலே தோன்றிற்று என்றார்; அகத்து நிகழ்வதனை ஐயப்படாதுணரும் தெய்வத் தன்மை கூறியவாறு.

"அறிகொன் றறியா னெனினும் உறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன்"

என்னும் திருக்குறளும்,

"தம்முயிர்க் குறுதி யெண்ணார் தலைமகன் வெகுண்டபோதும்
வெம்மையைத் தாங்கி நீதி விடாதுநின் றுரைக்கும் வீரர்"

என்னும் இராமாயணச் செய்யுளும் இங்கு நோக்கற்பாலன. (கஎ)

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

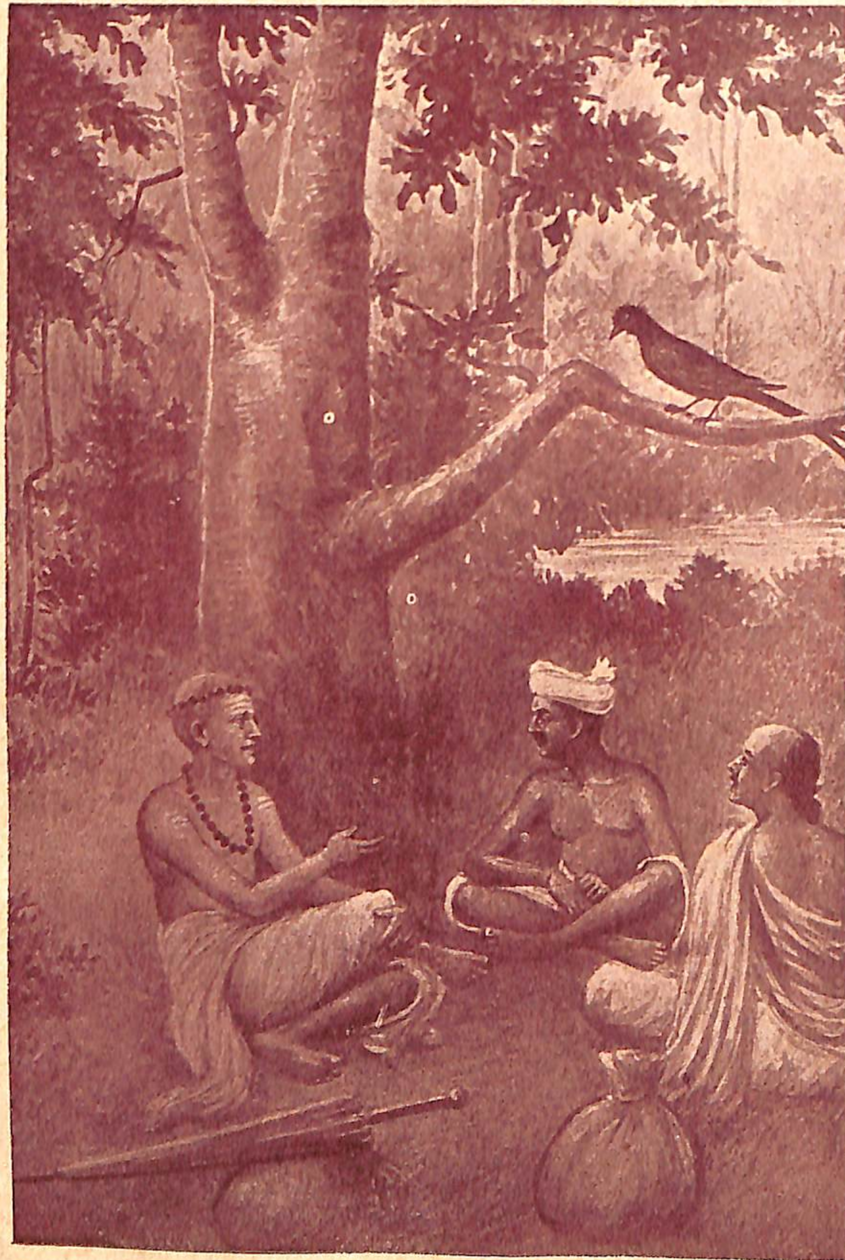
இன்னவா றொழுகும் பன்னிரு வோரு மீகையுந் தருமமும் புகழுந்
தென்னர்கோ மகற்கு வைகலும் பெருகத் திசையெலாம் விசயமுண் டாக்கிப்
பன்னகா பரணன் சிவபுர மடைந்து பரன்கண நாதருட் கலந்து
மன்னிவீற் றிருந்தார் மன்னர்மன் னவனும் வான்பத மடைந்துவீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) இன்னவாறு ஒழுகும் பன்னிருவோரும் - இங்ஙனம் ஒழுகும் அமைச்சர் பன்னிருவரும், தென்னர் கோமகற்கு - பாண்டியர் பெருமானுக்கு, ஈகையும் தருமமும் புகழும் வைகலும் பெருக - பொருளும் அறமும் புகழும் நாடோறும் பெருகுமாறு, திசை எலாம் விசயம் உண்டாக்கி - திசைதோறும் வெற்றியை விளைத்து, பன்னக ஆபரணன் சிவபுரம் அடைந்து - பாம்பணியை யுடையவனாகிய இறைவனது சிவலோகத்தை அடைந்து, பரன்கண நாதருள் கலந்து மன்னி வீற்றிருந்தார் - அவனது சிவகணங்களுட் கலந்து நிலை பெற்று வீற்றிருந்தனர்; மன்னர் மன்னவனும் - வேந்தர் வேந்தனாகிய இராசராச பாண்டியனும், வான்பதம் அடைந்து வீற்றிருந்தான் - இந்திரபதவியைப் பெற்று வீற்றிருந்தான்.

ஈகை - பொன். பொருளால் அறமும் அறத்தாற் புகழும் அவற்றால் வெற்றியும் உண்டாதலின் அம்முறையே கூறினார். பன்னகாபரணன், தீர்க்க சந்தி. (கஅ)

ஆகச்செய்யுள் - உஉஎகூ

கூ. ப. 47

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ் செய்தது

நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக் குபதேசஞ்செய்த படலம்

[கொச்சகக் கலிப்பா]

வரிக்குருகிப் பத்திரற்குப் பலகையிட்ட மணிகண்டன்
அரிக்குருளை வடிவான வடல்வீரர்க் கரசன்பார்
பரிக்குமமைச் சியலளித்த பரிசுரைத்தாம் பசுபதிபாற்
கரிக்குருவி குருமொழிகேட் டருளடைந்த கதைபகர்வாம்.

(இ - ள்.) வரிக்கு உருகிப் பத்திரற்குப் பலகையிட்ட மணிகண்டன் - இசைப்பாட்டிற்கு நெகிழ்ந்து பாணபத்திரனுக்குப் பலகையிட்டருளிய நீலமணி போலுந்திருமிடற்றினையுடைய இறைவன், அரிக்குருளை வடிவான அடல் வீரர்க்கு - பன்றிக்குட்டிகளின் வடிவாகிய வெற்றிவாய்ந்த பன்னிரண்டு வீரர்களுக்கும், அரசன்பார்பரிக்கும் அமைச்சு இயல் அளித்த பரிசு உரைத்தாம் - பாண்டியனது நாட்டினை ஓம்பும் அமைச்சியலை அளித்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; பசுபதிபால் - அவ்விறைவனிடத்து, கரிக்குருவி குருமொழிகேட்டு அருள் அடைந்த கதை பகர்வாம் - கயவாயென்னும் பறவை குரு மொழியினைக்கேட்டு அவன் திருவருளைப் பெற்ற திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவோம். (க)

வரி - இசைப்பாட்டு. அரி - பன்றி. பசு - பாசத்தாற் கட்டுண்ட உயிர்கள்; பசுபதி - ஆன்மகோடிகளுக்கெல்லாம் இறைவன்.

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

மன்னவ னிராச ராசன் வானவர்க் கரச னான
பின்னவன் குமர னான பெருவலி மடங்க லன்னான்
துன்னல ரடுபோர் சாய்க்குஞ் சுகுணபாண் டியனீர் ஞாலம்
இன்னறீர்த் தறக்கோ லோச்சி யீர்ங்குடை நிழற்று நாளில்.

(இ - ள்.) மன்னவன் இராசராசன் - வேந்தனாகிய இராசராச பாண்டியன், வானவர்க்கு அரசனானபின் - இந்திரபதவியைப் பெற்றபின்னர், அவன் குமரனான சுகுண பாண்டியன் - அவன் புதல்வனாகிய சுகுண பாண்டியனென்பான், துன்னலர் அடுபோர் சாய்க்கும் பெருவலி மடங்கல் அன்னான் - பகைவரது அடுகின்ற போரினை அழிக்கும் பெரியவலியினையுடைய சிங்கம்போல்வானாய், நீர்ஞாலம் இன்னல் தீர்த்து - கடல்சூழ்ந்த புவியிலுள்ள உயிர்களின் துன்பத்தைப் போக்கி, அறக்கோல் ஓச்சி - செங்கோல் நடாத்தி, ஈர் குடை நிழற்றும் நாளில் - தண்ணிய குடையால் நிழலைச் செய்யுங் காலையில்.

குமரனை பாண்டியன் அடுபோர் சாய்க்கும் பாண்டியன் எனத் தனித்தனி இயைத்தலுமாம். அறக்கோல் - அறத்தின் வழுவாத கோல்; செங்கோல். (௨)

ஆற்றல்சா லொருவன் மேனா ளாற்றவு மறனே யாற்றி
மாற்றமில் சிறிது பாவஞ் செய்ததன் வலத்தால்* வந்து
தேற்றமில் கயவா யாகிச் செனித்தலாற் காக மாதி
கூற்றென வூற்றஞ் செய்யக் குருதி சோர் தலைய தாகி.

(இ - ள்.) ஆற்றல் சால் ஒருவன் - வலிமை மிக்க ஒருவன், மேல் நாள் - முன் பிறப்பில், அறன் ஆற்றவும் ஆற்றி - அறத்தை மிகவுஞ்செய்து, மாற்றம் இல் சிறிது பாவம் செய்து - மாறுதலில்லாத சிறிது பாவத்தையுஞ் செய்து, அதன்வலத்தால் வந்து - அதன் வலியால் வந்து, தேற்றம் இல் கயவாயாகி - அறிவில்லாத கரிக்குருவியாய், செனித்தலால் - பிறத்தலால், காகம் ஆதி - காக்கை முதலிய பறவைகள், கூற்றென ஊற்றம் செய்ய - கூற்றுவனைப்போல (அதற்கு) இடையூற்றினை விளைக்க, குருதி சோர் தலையதாகி - (அதனால் அது) குருதிவடிகின்ற தலையினை யுடையதாகி.

மாற்றம் இல் - தன்பயனை விளைத்தன்றி நீங்குதல் இல்லாத. அது என்னும் எழுவாய் வருவித்துரைக்க. (௩)

புட்கெலா மெளிதா யூறு பாடஞ்சிப் புரத்துள் † வைகி
உட்கிநீள் வனத்துட் போகி வழிமருங் கொருசார் நிற்கும்
கட்கவிழ்ந் தொழுகப் பூத்த கவிழிணர் மரமேல் வைகி
வெட்கமீ தூரச் சாம்பி வெய்துயிர்த் திருக்கு மெல்லை.

(இ - ள்.) புட்கு எலாம் எளிதாய் - பறவைகள் அனைத்திற்கும் எளிய பறவையாய், ஊறுபாடு அஞ்சி - (அவை செய்யும்) இடையூற்றினுக்குப் பயந்து, புரத்துள் வைகி - ஊருள் இருந்து, உட்கி - (பின் அங்கிருத்தற்கும்) அஞ்சி, நீள்வனத்துள் போகி - நீண்ட காட்டினுட்சென்று, வழி மருங்கு ஒரு சார் நிற்கும் - வழியருகின் ஒரு புறத்தில் நிற்கும், கள்கவிழ்ந்து ஒழுகப் பூத்த கவிழ் இணர் மரமேல் வைகி - தேன் கவிழ்ந்து ஒழுகுமாறு மலர்ந்த கவிழ்ந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய மரத்தின் மேலே தங்கி, வெட்கம் மீதூரச்சாம்பி - நாணம் மீதூரச் சோர்ந்து, வெய்துயிர்த்து இருக்கும் எல்லை - சுடுமூச்செறிந்து இருக்குமளவில்.

புரம் - ஊர். சாம்பி - கூம்பி. (௪)

விடையவ னீறு பூசு மெய்யவன் பூண்ட கண்டித்
தொடையவன் புறம்பு முள்ளுந் தூயவன் குடையுங் கையில்
உடையவன் றரும தீர்த்த யாத்திரை யொழுக்கம் பூண்ட
நடையவ னொருவ னந்த நறுந்தரு நிழலிற் சார்ந்தான்.

(பா - ம்.) * செய்தந்த வலத்தால். † புறத்துள்.

(இ - ள்.) விடையவன் நீறுபூசும் மெய்யவன் - இடபவூர்தியையுடைய இறைவனது திருநீற்றினை அணிந்த மெய்யினையுடையவனாய், பூண்ட கண்டித் தொடையவன் - உருத்திராக்க மாலையையுடையவனாய், புறம்பும் உள்ளும் தூயவன் - புறமும் அகமுந் தூய்மையுடையவனாய், கையில் குடையும் உடையவன் - (இவையே யன்றிக்) கையின்கண் குடையும் உடையவனாய், தரும தீர்த்தயாத்திரை ஒழுக்கம் பூண்ட நடையவன் ஒருவன் - தூய நதிகளிற்சென்று நீராடுஒழுக்கத்தை மேற்கொண்ட நடையினையுடைய ஒருவன், அந்த நறுந்தரு நிழலில் சார்ந்தான் - அந்த நறியமர நிழலை அடைந்தான்.

தரும தீர்த்தம் - புண்ணிய தீர்த்தம். நடையவன் - நடந்து செல்லுதலையுடையவன். (௫)

இருந்தவன் சிலரை நோக்கி யியம்புவா னெவர்க்கும் பேறு
தருந்தலந் தீர்த்த மூர்த்தித் தன்மையிற் சிறந்த வன்பு
வருந்தமிழ் மதுரை பொற்ரு மரைத்தடஞ் சுந்த ரேசப்
பெருந்தகை யென்று சான்றோர் பேசுவ ராத லாலே.

(இ - ள்.) இருந்தவன் சிலரை நோக்கி இயம்புவான் - (அங்ஙனஞ் சார்ந்து) இருந்த அப்படிவத்தன் அங்குள்ள சிலரைப் பார்த்துக் கூறுவான்; எவர்க்கும் பேறு தரும் - யாவர்க்கும் விரும்பிய பயன்களை நல்கும், தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தித் தன்மையில் சிறந்த - தலமும் தீர்த்தமும் மூர்த்தியுமாகிய தன்மையிற் சிறந்தன. அன்பு வருந்தமிழ் மதுரை - (முறையே) அன்பு வளர்தற்குரிய தமிழையுடைய மதுரையும், பொற்றாமரைத்தடம் - பொற்றாமரைவாவியும், சுந்தரேசப் பெருந்தகை என்று - சோமசுந்தரப் பெருமானும் என்று, சான்றோர் பேசுவர் ஆதலால் - பெரியார் கூறுவர் ஆதலால்.

இருந்தவன் என்பதனை இரட்டுறமொழிதலாக்கி இருந்த பெரிய தவவொழுக்க முடையான் என்றுரைக்க. தலத்தன்மை தீர்த்தத் தன்மை மூர்த்தித்தன்மையிற் சிறந்த தலமும் தீர்த்தமும் மூர்த்தியும் என விரித்துரைக்க. (௬)

ஓரிடத் தினைய மூன்று* விழுப்பமு முள்ள தாகப்
பாரிடத் தில்லை யேனைப் பதியிடத் தொன்றே யென்றுஞ்
சீருடைத் தாகுங் கூடற் செழுநக ரிடத்தம் மூன்றும்
பேருடைத் தாகு மென்றுற் பிறிதொரு பதியா தென்றான்.

(இ - ள்.) ஓர் இடத்து இனைய மூன்று விழுப்பமும் உள்ளதாக - ஒரேயிடத்தில் இந்த மூன்று சிறப்பும் உடையதாக, பாரிடத்து இல்லை - இந்நிலவுலகின்கண் (வேறுபதி) இல்லை; ஏனைப்பதி இடத்து - மற்றைப் பதிகளில், என்றும் ஒன்றே சீர்உடைத்தாகும் - எஞ்ஞான்றும் அம்மூன்றில் ஒன்றே சிறப்புடையதாகும்; கூடல் செழுநகர் இடத்து - கூடலாகிய செழியபதியின்கண், அம்மூன்றும் பேர்

(பா - ம்.) * அனைய மூன்றும்.